

Η Νεολαία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (95)
3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1940-Ε΄.

Τὰ σπαρτανάκια μας








— χαιρετίζουν τὴν 4ην Αὐγούστου —








ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ

«... Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἠθικῶν κατακτήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἔχομεν πρῶτον ὁλοκληρωμένην πλέον τὴν κηρυχθεῖσαν ἐπανάστασιν κατὰ τῶν ἰδίων ἑαυτῶν μας. Ἡ νίκη αὐτὴ εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα ὅλων, διότι θεμελιώνει ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων τὴν νέαν ἐποχήν. Σήμερον πλέον ἠμποροῦμεν μετὰ πεποιθήσεως νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐλυτρώθημεν ὁριστικῶς ἀπὸ τὰς ἀθλιότητας τοῦ παρελθόντος καὶ ὅτι ἐξεκινήσαμεν ὅλοι μαζὶ διὰ μίαν νέαν ζωήν. Τίποτε δὲν θὰ σᾶς κάμῃ τοῦ λοιποῦ νὰ γυρίσετε πρὸς τὰ ὀπίσω. Μιὰ νέα πίστις πρὸς τοὺς ἑαυτούς μας καὶ τὰς ἀφυπνισθείσας δυνάμεις τῆς Φυλῆς μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός.

»Ἰδοὺ διατὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς 4ης Αὐγούστου τὴν ἔκαμα ἰδικήν σου ὑπόθεσιν, Ἑλληνικὲ Λαέ! Καὶ ὡς τοιαύτην τὴν ἐξυπηρετεῖς καὶ τὴν προφυλάττεις ἀπὸ κάθε εἴδους ὑπονόμευσιν καὶ ἀπὸ πάσης μορφῆς κακοποιΐαν. Τὸ τίναγμα τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἡ ὡραιοτέρα ἐπανάστασις τῆς συνειδήσεως ἑνὸς Λαοῦ, ἐπανάστασις ποὺ μετέβαλε τὴν νοοτροπίαν μιᾶς κακῆς ἐποχῆς καὶ ἔδωσε πάλιν ὅλον τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς ἠθικὰς ἀξίας, ποὺ διέπουν ἀπὸ αἰώνων τὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος.

»Τὸ Ἔθνος διὰ τῆς Λεωφόρου τῆς 4ης Αὐγούστου εἰσῆλθεν εἰς μίαν περίοδον ὡριμότητος. Κατὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἐποχὴν τοῦ 1912—13, μετὰ τὴν στιγμιαίαν ἀφύπνισιν ἐκείνην, ἦλθαν τὰ ἔτη μιᾶς μακρᾶς πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς κρίσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ χώρα ἐνόσησε βαρέως. Τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτὴν κρίσιν ἐπληρώσαμεν ἀκριβά. Ἐξ αὐτῆς ὅμως ἐπήγασε καὶ ἡ θέλησις τῆς σωτηρίας. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἀκολουθοῦμεν σήμερον ἕνα σύστημα πειθαρχίας καὶ τάξεως, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιτρέπει νὰ σκεπτώμεθα, νὰ ἀποφασίζωμεν καὶ νὰ οἰκοδομοῦμεν στερεά.

»Ὅλα ὅμως αὐτὰ πάντοτε μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Λαοῦ. Οὐδεμία ὑλικὴ δύναμις δύναται νὰ στηρίξῃ ποτὲ μίαν κατάστασιν στερουμένην ἠθικῆς βάσεως. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἠθικὴ καὶ ἐθνικὴ σκοπιμότης ὑπῆρξαν ἡ ἀφετηρία καὶ ὁ σκοπὸς τῆς 4ης Αὐγούστου, δι' αὐτὸ ἡ λαϊκὴ ἐμπιστοσύνη περιέβαλεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὸ ἔργον μας.

»Τὸ ἰδανικόν μας εἶναι νὰ ἀφήσωμεν ὄπισθεν ἡμῶν μίαν Ἑλλάδα ἰσχυράν, μὲ ὠργανωμένας τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικάς της δυνάμεις.....».

Μεταξᾶς

ΝΕΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς αὐγουστιανῆς μεταβολῆς μᾶς ἀνέμενον πρωτοφανοῦς ἐντάσεως δοκιμασίαι. Καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸν τὸ ἐνθουσιαστικὸν συναίσθημα ποὺ ἐμπνέει ἡ διαπίστωσις ὅτι τὸ καθεστώς, οἱ νέοι θεσμοί του, αἱ μέθοδοι ποὺ ἐφαρμόζει, τὸ πνεῦμά του, ἀντιμετωπίζουν τὰς δοκιμασίας αὐτὰς νικηφόρως. Μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1939 ἡ πεῖρα, τὴν ὁποίαν εἴχομεν, τῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς προσαρμοστικότητος τῶν νέων μας θεσμῶν ἦτο εἰς ἄκρον περιωρισμένη. Ὁ πόλεμος — ἕνας πόλεμος ποὺ δὲν ἔχει ὅμοιόν του εἰς τὸ ἀχανὲς πεδίον τῆς Ἱστορίας, πόλεμος ἀνοικτίρμων, ποὺ τὰ ὄργανα καὶ τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα διεξάγεται καὶ ὅλα ὅσα θρυλοῦνται ἢ σχεδιάζονται διὰ τὴν συνέχισίν του καὶ πρὸ παντὸς ὅσα ἀπειλοῦνται ὡς ἀποτελέσματά του ζωντανεύουν φρικτὰ χωρία ἀπὸ τὴν Ἀποκάλυψιν καὶ κινοῦν εἰς δέος τὰς φρένας καὶ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων — αὐτὸς ἔθεσε διὰ πρώτην φορὰν καὶ κατὰ τρόπον σκαιὸν καὶ ἀπότομον τὴν πεῖράν μας, τὴν πεῖραν τοῦ νέου Κράτους, ἀντιμέτωπον μὲ τὰς ἐξαιρετικοῦ χαρακτῆρος περιστάσεις, ποὺ τὰ αἴτια, ἡ διαμόρφωσις καὶ ἡ ρύθμισις τῆς πορείας των ξεφεύγουν μακρυὰ ἀπὸ τὰς ἰδικάς μας δυνατότητας. Ὅτι οἱ πόλεμοι δὲν γεννοῦν μόνον ἠθικὰς ἀγωνίας, ἀλλὰ καὶ κρίσεις καὶ ἀναστατώσεις εἰς τοὺς τομεῖς τῆς ὑλικῆς ζωῆς, ἦτο εἰς ὅλους γνωστὸν καὶ πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1939. Μ ολοντοῦτο δὲν φαίνεται νὰ ὑπῆρξε κανεὶς τόσον εὐφάνταστος ὥστε νὰ συλλάβῃ, πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκείνης, τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ὀξύτητα τῶν ἀναστατώσεων ποὺ ἐπέπρωτο νὰ προέλθουν ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν τῶν λαῶν. Ἀκόμη καὶ σήμερον, ἕνα περίπου χρόνον μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, ὁ Κόσμος δὲν δέχεται ὅτι τὸ στάδιον τῶν ὀδυνηρῶν ἐκπλήξεων ἔχει ἐξαντληθῆ εἰς αὐτὸν τὸν τομέα.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ πόλεμος μᾶς εὑρῆκεν εἰς ἐποχὴν πλήρους ἀναπτύξεως τῆς ἀνόδου ὅλων τῶν συντελεστῶν τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους τῆς μεταβολῆς ἕνα αἴσθημα σταθερῶς ἀνερχομένης εὐφορίας ἐκυριάρχει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας. Ὁ πόλεμος ἐφυγάδευσεν αὐτὴν τὴν εὐφορίαν. Τὸ σύστημα τῶν προμηθειῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καθὼς καὶ ὁλόκληρος ὁ μηχανισμὸς τῶν ἐξαγωγῶν τῆς Χώρας ἔχουν κυριολεκτικῶς ἀναστατωθῆ. Ἀξιόλογοι κλάδοι παραγωγῆς εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ περιορίσουν ἢ καὶ ν' ἀναστείλουν τὰς ἐργασίας των. Ἐδημιουργήθη κρίσις ἀνεργίας καὶ κρίσις ἀνεφοδιασμοῦ. Πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν τόση συρροὴ ἀντιξοοτήτων θὰ εἶχεν ἀσφαλῶς κάμψει τὴν ἀντοχὴν τῆς οἰκονομίας μας. Ἂν αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπεφύγαμεν αὐτὴν τὴν κάμψιν, ἂν τὸ παραγωγικὸν σύστημα τῆς Χώρας ἀντέσχε νικηφόρως εἰς τὰς πιέσεις τῶν ἐναντιοτήτων, τὸ ὀφείλομεν εἰς τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ποὺ ἡ ἐμπέδωσίς του θὰ ἦτο ἀδύνατος ἄνευ τῆς αὐγουστιανῆς μεταβολῆς, εἰς τὴν ἀναπτερωμένην θέλησιν μὲ τὴν ὁποίαν εἰργάσθη, χάρις εἰς τὴν ἐμπέδωσιν αὐτοῦ τοῦ αἰσθήματος, ὁ Τόπος καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἐπραγματοποίησεν ἐργαζόμενος. Εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ηὐξήσαμεν ἐντὸς τῆς προηγηθείσης τριετίας κατὰ 30% τὴν συνολικὴν ἀπόδοσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καλυφθοῦν ἐξ αὐτῆς τὰ 80% τῶν εἰς εἴδη διατροφῆς ἀναγκῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας. Τὴν ἀπεφύγαμεν διότι κατὰ τὰ τρία ἔτη ποὺ προηγήθησαν ἐπροφθάσαμε νὰ βάλωμε τάξιν εἰς τὸ χάος τῆς οἰκονομικῆς ἀναρχίας καὶ μέτρα εἰς τὸ λεγόμενον δικαίωμα τῆς ἐργασίας, ποὺ δὲν ἦτο παρὰ ἄρνησις τῆς ἰδέας καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐργασίας ὡς θεσμοῦ κοινωνικοῦ. Διότι ἐπροφθάσαμε νὰ εἰρηνεύσωμε καὶ νὰ συνδιαλλάξωμε τοὺς διαφόρους φορεῖς τῆς ἐργασίας μὲ ρυθμιστὴν αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνάγκην τῆς παραγωγῆς καὶ μὲ κριτήριον τὸ συμφέρον τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ὁλότητος. Τὴν ἀπεφύγαμεν διότι ἐλειτούργησαν ἀποτελεσματικὰ οἱ νέοι τολμηροὶ κοινωνικοὶ θεσμοί, τοὺς ὁποίους, εἰς πεῖσμα τῶν πεπαλαιωμένων ἰδεῶν τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος καὶ τῶν δογματισμῶν τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας, τὸ Νέον Κράτος, καινοτομοῦν καὶ μεταρρυθμίζον, καθιέρωσε καὶ ἐπέβαλε. Διότι τέλος τὸ νέον πνεῦμα — ποὺ δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς μεταβολῆς νὰ σφυρηλατῇ μὲ τὸν λόγον, μὲ τὴν διδαχήν, μὲ τὰ ἔργα, μὲ τὸ παράδειγμα ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, — πνεῦμα κατανοήσεως, ἀγάπης καὶ ζώσης ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἑνότητος καὶ ἀλληλεγγύης, ἐξεδηλώθη ὅσον ποτὲ ἄλλοτε γενναῖον, πρόθυμον καὶ θερμουργόν.

Ἐφόσον ὁ πόλεμος συνεχίζεται, εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἐναντίον τῶν ἀπροόπτων καμμία ἄλλη ἀσφάλεια πλὴν μιᾶς: Τῆς ἐσωτερικῆς προσαρμοστικῆς ἱκανότητος τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας καὶ πρὸ παντὸς τῆς θελήσεως τοῦ Λαοῦ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ ἀπρόοπτα ἡνωμένος καὶ ἡνωμένος ν' ἀντιδράσῃ δι' ὅλων του τῶν δυνάμεων πρὸς ὑπερνίκησίν των. Ἡ πεῖρά μας τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀσφάλεια αὐτὴ ὑπάρχει. Ἐνδέχεται, ἂν δὲν μεσολαβήσῃ καμμία ἀπότομος μεταβολή, ἡ ἐπικοινωνία τῆς Χώρας μας διὰ τῶν θαλασσίων ὁδῶν, ποὺ ἦσαν πάντοτε αἱ σπουδαιότεραι ἐμπορικαί μας ἀρτηρίαι, νὰ δυσχερανθῇ ἀκόμη περισσότερον ἢ καὶ ἐντελῶς νὰ παραλύσῃ. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἔντασιν τῆς ἀνεργίας. Ἀλλ' οὔτε καὶ τοῦτο θὰ μᾶς κάμψῃ. Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, ποὺ ἀνηγόρευσε τὴν ἐργασίαν ὡς μοναδικὴν πηγὴν πλούτου, δὲν θ' ἀφήσῃ ν' ἀδρανήσουν, οὔτε εἰς τοὺς ἀγροὺς οὔτε εἰς τὰς πόλεις, ἀνθρώπινα χέρια. Θὰ εὕρῃ τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ γονίμως. Θὰ ἐντείνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων ποὺ εὑρίσκονται ὑπὸ ἐκτέλεσιν καὶ θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἔναρξιν ἄλλων. Θὰ ἐπιταχύνῃ τὸν ρυθμὸν τοῦ παραγωγικοῦ συγχρονισμοῦ τῆς Χώρας. Ἡ σημαντικὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αὔξησις τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας μαζὶ μὲ τὸν πλουτισμὸν τῆς τεχνικῆς μας πείρας καὶ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ ν' ἀντιμετωπίσῃ μὲ ἀνδρικὰς μεθόδους τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, εἶναι ἐγγυήσεις ἐπαρκεῖς. Μὲ τὸ ἴδιον σταθερὸν βῆμα θὰ ἐξακολουθήσωμε τὴν πορείαν μας καὶ κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς μεταβολῆς. Μᾶς ἀναμένει ἀκόμη δρόμος μακρός. Ἡ ἀξία τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἐξαντλεῖται ἀπὸ τὴν ἀνορθωτικὴν θέλησιν τὴν ὁποίαν ἀνεζωογόνησεν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἀξία τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ ἀξία καὶ τὸ μυστικόν της ὀφείλεται εἰς τὴν συμφιλίωσιν καὶ τὸν συγκερασμὸν ποὺ ἐπραγματοποίησε δύο βασικῶν δημιουργικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφαίνοντο τόσον ἀσυνάρμοστοι. Τοῦ φυλετικοῦ μας προσωπισμοῦ καὶ τῆς ὁμαδικῆς ἀναγκαιότητος. Ὑπάρχει ἐδῶ ἡ ἀνακάλυψις μιᾶς νέας ἁρμονίας. Μιᾶς ἁρμονίας, ἡ ὁποία, χωρὶς ν' ἀπροσωποποιῇ τὴν ἀνθρωπίνην δημιουργίαν, τὴν ἀναπτύσσει καὶ τὴν γονιμοποιεῖ διὰ τῆς συνειδητῆς ὑποταγῆς εἰς ὁμαδικοὺς σκοπούς. Καταργεῖ τὴν ἀτομικὴν ἀναρχίαν χωρὶς νὰ ἀγελοποιῇ οὔτε τὸν μόχθον, οὔτε τὴν προσπάθειαν. Ἔτσι διαγράφει μίαν ἰδικήν μας ἑλληνικὴν λύσιν τῶν κοινωνικῶν ἀνησυχιῶν τοῦ αἰῶνος καὶ διαγράφει τὴν ἄνοδον μιᾶς Κοινωνίας νέας, λυτρωμένης ἀπὸ τὰς τραγικότητας καὶ τὰς ἀντινομίας ποὺ συνταράσσουν τὴν Οἰκουμένην. Εἰς τὸ κατῶφλι τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς νέας μας ζωῆς ἂς ταχύνωμεν τὸ βῆμά μας μὲ τὴν θέλησιν ἀνανεωμένην. Μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως, μὲ τὴν πνοὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ Ἑλλὰς γράφει νέαν ἱστορίαν.



ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1940/Ε΄.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Σχηματισμούς:

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

«Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτη, τὴν ὁλόφωτη κι' ὡραία» συνέλαβε, ἀπεφάσισε καὶ ἐτόλμησε ὁ Ἀρχηγός.

Ἐτόλμησε τὴν Ἐπανάστασι γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐτόλμησε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀναγέννησι τοῦ Ἔθνους. Ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ τὴν οὐσιαστικὴ θέλησι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἐτόλμησε ν' ἀνταποκριθῇ στὴν ἐπιταγὴ τῆς φωτεινῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐτόλμησε καὶ πῆρε στὰ στιβαρὰ χέρια του τὴν ὑποχρέωσι τοῦ Ἔθνους ἀπέναντι στὴν ἱστορική του ἀποστολή.

Κι' ἦταν ἡ σύλληψις, ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ τόλμη αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ ἔκφρασις τῆς δυνάμεως τῆς Φυλῆς μας, νὰ στέκῃ πάντα ζωντανὴ καὶ πάντα νέα ἐμπρὸς σ' ὅσες τῆς παρουσιάζονταν ἀντιξοότητες στὴν τρισχιλιόχρονη μεγάλη της ζωή.

Κι' ἦταν ἡ σύλληψις, ἡ ἀπόφασις κι' ἡ τόλμη αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ ἔκφρασις τῆς πίστεώς του πρὸς τὴν ἀθανασίαν τῆς Φυλῆς καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς δυνάμεως τοῦ «Πιστεύω» του, ποὺ φάνηκε «Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτη τὴν ὁλόφωτη κι' ὡραία», σὰν ἥλιος μέσα ἀπὸ πυκνὴ ὁμίχλη, μέσα ἀπὸ σκοτάδι, σὰν μεγάλο Ναὶ τῆς ζωῆς, σὰν ἥλιος ἀλήθειας καὶ ἀρετῆς μὲ ὁλοκάθαρες καὶ καυτερὲς ἀχτῖδες, ποὺ ἔσβησαν τὰ ψεύτικα-φῶτα, ποὺ διέλυσαν τὸ σκοτάδι καὶ τὴν ὁμίχλη, ποὺ κατεκάλυπταν τὴ μοναδικὴ χώρα, τὴν Πατρίδα μας, τὴν Πατρίδα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς «ἀνδρώας ἀρετῆς», ἦταν ἡ κατάφασις στὴν ζωὴ καὶ ἡ ἄρνησις στὸν θάνατο.

Ἀπὸ τὸν ἥλιο αὐτὸν φωτίσθηκε πρὸ πάντων ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, ποὺ βυθίζοντας τὸ βλέμμα της στοχαστικὰ μέσα στὰ βάθη τῆς ψυχῆς της καὶ βλέποντας τὶς ἁμαρτίες ποὺ ὑπῆρχαν μέσ' στὴν σκέψι της καὶ μέσ' στὶς ἐνέργειές της, τὶς πῆρε μὲ τὰ ἴδια της τὰ χέρια καὶ τὶς τίναξε μακρυὰ μὲ φρίκη. Καὶ γέμισαν τὰ στήθη της μὲ μιᾶς καὶ γέμισ' ἡ ψυχή της κι' ἡ καρδιά της ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ τὰ μάτια, γεμᾶτα ὑγεία πιά, ἀντικρύσανε τὸ φῶς τοῦ ἥλιου, χωρὶς νὰ τρεμουλιάζουν καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συνειδήσεώς της ξεπήδησε ἡ κραυγὴ τῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Ἀρχηγό, γιατὶ ἔτσι μ' ὅλο τὸ Ἔθνος ἡ Νεολαία ἀναστήθηκε, ἔνοιωσε πάλι τοὺς παλμοὺς τῆς ζωῆς καὶ ξαναβρῆκε σ' αὐτὴν νόημα καὶ σκοπό. Μαζὶ μ' ὁλόκληρο τὸ Ἔθνος ἡ Ἑλληνικὴ νεότης ξαναπῆρε τὸν δρόμο τῶν μεγάλων μας πεπρωμένων, δρόμο δύσκολο, δρόμο ἀνηφορικό, δρόμο θυσιῶν, τὸν μόνον ὅμως δρόμο ποὺ μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ στὴν πραγμάτωσι τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ὑλικῆς εὐημερίας τοῦ Λαοῦ. Στὶς κορυφὲς μονάχα οἱ ἀνήφοροι ὁδηγοῦν. Καὶ θέλουμε καὶ πιστεύουμε καὶ ἀγωνιζόμεθα γιὰ νὰ κυματίσῃ ἡ γαλανόλευκη Σημαία στὶς πιὸ ψηλὲς κορυφὲς τῆς γῆς μας. Ἡ ὡραιότερη, ἡ πιὸ ἔνδοξη, ἡ πιὸ καθηγιασμένη Σημαία τοῦ κόσμου, δὲν μπορεῖ νὰ κυματίσῃ χαμηλότερα.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

Μαχηταὶ τῆς 4ης Αὐγούστου,

«Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτη, τὴν ὁλόφωτη κι' ὡραία» ὁ Ἀρχηγὸς πῆρε τὴν γαλανόλευκη Σημαία, ποὺ σὲ κάθε κυματισμό της, κάτω ἀπὸ τὸν γαλανὸ οὐρανό μας, ζωντανεύει τόσους θρύλους καὶ ἀγῶνες τῆς Φυλῆς μας, τὴν ἔστησε ἐμπρός μας καὶ μᾶς εἶπε: «Εἶσαι σύ, Νεολαία, τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους. Εἶσαι σύ, Νεολαία, ἐκείνη στὴν ὁποία πρὸ παντὸς θὰ δώσωμεν τὴν ψυχήν μας ὅλην καὶ ὅλα μας τὰ μέσα γιὰ νὰ σώσωμεν τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους».

Καὶ πήραμε μὲ σεβασμὸ καὶ τιμὴ καὶ πρὸ παντὸς μὲ ἀλύγιστη ἀποφασιστικότητα, ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία καὶ τὴν στήσαμε ἐμπρὸς στὸν ἀγῶνά μας, γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὰ Ἰδανικά του, ποὺ τὰ περιλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου ἡ ἔννοια τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπέρασαν ἕως τώρα, ἀπὸ τὴν εὐλογημένη ἡμέρα τῆς Ἐπαναστάσεως, τέσσερα χρόνια. Τέσσερα χρόνια τώρα ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία μὲ τὸν διπλοπέλεκυ στὸ χέρι καὶ τὴν Πίστι στὴν καρδιά, ἀνοίγει διάπλατο τὸ δρόμο, ποὺ τῆς ἔδειξε ὁ Ἀρχηγός, αὐτὸν τὸν μοναδικὸ ποὺ ὁδηγεῖ στὸν Τρίτο Πολιτισμὸ καὶ στὴν πνευματικὴ ἡγεμονία τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀπὸ τὸν δρόμον αὐτὸν δὲν πρόκειται νὰ γυρίσουμε ποτὲ πίσω. Μονάχα μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, κάθε μέρα σὰν τὴ σημερινή, θὰ στρέφουμε νὰ βλέπουμε πόσο προχωρήσαμε καὶ ξανὰ θὰ ξεκινᾶμε στὴ μεγάλη αὐτὴ πορεία, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι πορεία θριάμβου καὶ ποὺ θὰ συνεχισθῇ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀπὸ κάθε καινούργια γενιὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Ἰδανικά της.

Ἀπὸ αὔριο καὶ πάντοτε ὁ ἀγὼν θὰ συνεχίζεται. Γεμᾶτοι πίστι καὶ αἰσιο-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 1406)

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ



Τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἀγάπη τοῦ ταξιδιοῦ, ἢ καὶ τὰ δυὸ μαζί, ἔγιναν ἡ ἀφορμὴ νὰ γνωρίσω τὸν τόπον αὐτὸν ποὺ λέγεται Ἑλλὰς καὶ τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ὅσο λίγοι Ἕλληνες. Μοῦ δῶσαν τὴν εὐκαιρία νάρθω σ' ἐπαφὴ μ' ὅλα τὰ στρώματα, νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ μεγάλους καὶ μικρούς, μορφωμένους καὶ ἀμόρφωτους, μὲ ἐπιστήμονας καὶ ἄλλους ποὺ δὲν ἐγνώριζαν οὔτε τὸ ὄνομά τους νὰ γράψουν. Καὶ πάντα δυνάμωνε μέσα μου τὸ αἴσθημα ὅτι πρέπει νὰ ὑπερηφανεύωμαι γιατὶ γεννήθηκα Ἕλλην. Ἡ ὀμορφιὰ τοῦ τόπου, ἡ ἱστορία του, τὸ παρελθὸν ποὺ σελαγίζει στὸ στερέωμα σὰν τὸ φωτεινότερο μετέωρον, ὅλα δίδουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκαυχήσεως καὶ τοῦ θερμοῦ ἐκείνου αἰσθήματος ποὺ ἔχει τὰ θεμέλιά του στὴν καρδιά.

Εἶναι ὅμως καὶ κάτι ἄλλο ποὺ δίνει στὸν Ἕλληνα τὴν εὐκαιρία νὰ νοιώσῃ τὴν περηφάνεια αὐτὴ ποὺ εἶναι ἡ ἁγνότερη καὶ ἡ ὑγιεινότερη ἐν συγκρίσει πρὸς κάθε ἄλλη. Κάτι ἄλλο, ποὺ λέγεται Ἑλληνικὸς Λαός. Οἱ στατιστικὲς ἀποδεικνύουν ὅτι γιὰ πολλοὺς λόγους καὶ περισσότερο χθὲς ἀπὸ σήμερα, οἱ ἀμόρφωτοι στὸν τόπο μας εἶναι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο τόπο. Ἀμόρφωτος δέ, κατὰ τεκμήριον, σημαίνει ἄνθρωπος ἀπολίτιστος, ἀκαλλιέργητος καὶ μὲ προοπτικὴ πολὺ κλειστή. Καὶ ὅμως αὐτὸς ὁ ἀμόρφωτος ἄνθρωπος στὴν Ἑλλάδα ἔχει ἐκδηλώσεις ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ διακρίνῃ σὲ ἄλλους λαοὺς ποὺ καυχῶνται γιὰ τὴ βαθμῖδα ποὺ κατέχουν στὴν πνευματικὴ καλλιέργεια. Βρίσκει κανεὶς στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ τέτοια εὐγένεια στὰ αἰσθήματα, μιὰ ἔμφυτη ἀγάπη τοῦ καλοῦ, μιὰ ἰδιάζουσα στοργὴ πρὸς τὰ γράμματα ποὺ ἐκδηλώνεται μὲ δωρεές, μὲ τὴν ἵδρυσι σχολείων, μὲ τὴν θεμελίωσι χιλίων ἱδρυμάτων ποὺ θὰ σκορπίσουν τὸ φῶς τῆς μαθήσεως, ποὺ ἀσφαλῶς δὲν πρέπει ν' ἀποδοθοῦν σὲ κενοδοξία καὶ στὴ διάθεσι τῆς ἐπιδείξεως. Τὶς περισσότερες φορὲς οἱ εὐεργέται εἶναι ἄνθρωποι ποὺ ἐμόχθησαν σκληρά, σ' ὅλη τους τὴ ζωή, ποὺ ἐταλαιπωρήθησαν στὴν ἀρχὴ γιὰ τὸ ψωμί, γιὰ νὰ στερεώσουν καὶ ν' αὐξήσουν κατόπιν ὅ,τι ἀπέκτησαν. Δὲν εἶναι συνεπῶς οἰηματίαι καὶ μωροφιλόδοξοι, ἀλλ' ἄνθρωποι μὲ ἕναν εὐρύτερο ὁρίζοντα πολιτισμοῦ, ποὺ δὲν τοὺς ἐδημιούργησε ἡ μάθησις καὶ ἡ παιδεία, ἀλλὰ τὸ κάτι ἐκεῖνο ποὺ ὑπάρχει στὴν ψυχή τους ἀπὸ προκαλλιέργεια. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει ἕναν κληρονομικὸ πολιτισμό, ποὺ φαίνεται σὲ κάθε στιγμή, σὲ κάθε πρᾶξι, στὶς κινήσεις, στοὺς λόγους, στὰ ἔργα, στὶς ἐκδηλώσεις, στὴν πνευματικὴ αὐτὴ εὐκαμψία ποὺ κάνει ἕναν Ἕλληνα ἀμόρφωτο, μπροστὰ σ' ἕναν ξένο ἀμόρφωτο, νὰ ὑπερέχῃ τόσο, ποὺ νὰ μὴν πιστεύῃ κανεὶς ὅτι μπορεῖ ὁ πρῶτος νὰ εἶναι πράγματι «ἀπαίδευτος». Πολιτισμὸς καὶ πνευματικὴ ὑπεροχὴ χιλιάδων ἐτῶν δημιουργοῦν τὴν ὑπεροχὴ αὐτή, ποὺ οὔτε ἡ δουλεία, οὔτε ἄλλα παθήματα μπόρεσαν νὰ τὴν σβήσουν.

* * *

Στὶς γενικὲς ὅμως αὐτὲς παρατηρήσεις ὑπάρχει κάτι ποὺ δὲν θἄπρεπε νὰ τὸ παραμερίσουμε καὶ νὰ μὴ προσηλώσουμε σ' αὐτὸ τὴν προσοχή μας μὲ ἰδιαίτερη ἐπιμονή: Τὸ Ἑλληνόπουλο. Στοὺς ζωντανοὺς λαοὺς τὸ παιδὶ περιβάλλεται πάντα ἀπὸ ἰδιαίτερη στοργὴ καὶ ἀγάπη γιατὶ σ' αὐτὸ στηρίζεται τὸ μέλλον καὶ ἡ σταδιοδρομία μιᾶς φυλῆς. Μποροῦμε, ἐν τοσούτῳ, ἀκίνδυνα — γιατὶ δὲν ὑπάρχει ὁ φόβος τῆς διαψεύσεως — νὰ προβάλουμε τὸ ἐρώτημα: Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος, ἢ ὀρθότερα τὸ χθεσινὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἐπρόσεξε ὅσο ἔπρεπε, ἔστω καὶ ἐπιπόλαια, τὸ Ἑλληνόπουλο; Ἡ ἀπάντησις, δυστυχῶς, εἶναι ἐντελῶς ἀρνητική. Μετὰ τὸν Κοραῆ ποὺ ἔστρεψε τὴν προσοχή του πρὸς τὸ Ἑλληνόπουλο, μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ καὶ τοῦ κυβερνήτη ποὺ ἠθέλησε νὰ θεμελιώσῃ τὴν Ἑλλάδα σὲ μιὰ θετικὴ παιδεία, μὲ τὴν χειραγώγησι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ παιδιοῦ, ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ ἐφρόντισαν γιὰ τὸ παιδί, ἐφρόντισαν ἀπὸ ἐπιβεβλημένον καθῆκον, ἀλλὰ ἀπὸ ἐπάγγελμα, χωρὶς εὐρύτερη ἀντίληψι τῆς σημασίας ποὺ θὰ εἶχεν ἡ πρόταξις τοῦ παιδιοῦ στὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ ὁ καταρτισμὸς γιὰ νάρθῃ αὔριο νὰ γίνῃ ὁ ποιμήν, ἀντὶ νὰ εἶναι τὸ μέλος τοῦ ποιμνίου. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ καινοτομήσουν. Οἱ ἀρχαῖες πολιτεῖες, ἡ Σπάρτη ἰδίᾳ καὶ αἱ Ἀθῆναι, μᾶς ἔδωσαν τὴν ἀπόδειξι ὅτι τότε οἱ δυὸ πολιτεῖες ἐθαυματουργοῦσαν ὅταν ἡ ὑγιὴς παιδεία καὶ ἡ ὑγιέστερη χειραγώγησις τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ ἕνα ὑγιὲς Κρά-





ΝΙΚΗ Ι. ΠΕΡΑΚΑΚΗ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΝΩΠΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΗΣ

Μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν ἀγγέλλει ἡ «Νεολαία» τὸ τραγικὸν τέλος τῆς συναγωνιστρίας Νίκης Περακάκη, λοχίτου τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν Θηλέων, ἐπισυμβὰν κατὰ τινα ἄσκησιν εἰς τὸ ἐν Βόλῳ κέντρον ἀνεμοπορίας τῆς Ὀργανώσεώς μας.

Ἡ «Νεολαία» δὲν ἐξοφλεῖ τὸ χρέος της πρὸς τὴν ἐκλείψασαν συναγωνίστριαν μὲ τὰς γραμμὰς αὐτάς. Θὰ ἐπανέλθη διὰ νὰ τὴν θρηνήση καὶ νὰ τὴν ἐξυμνήση ὅπως τῆς ἀξίζει. Σήμερα περιορίζεται νὰ σταθῇ εὐλαβῶς ἐνώπιον τοῦ νωποῦ τάφου της καὶ νὰ καταθέση μὲ σεβασμὸν καὶ ὑπερηφάνειαν, μαζὶ μὲ τὸ στεφάνι τῆς δάφνης, καὶ τὸ στεφάνι τῶν πιὸ ἁγνῶν, τῶν πιὸ μεγάλων καὶ πιὸ βαθειῶν αἰσθημάτων, ποὺ δονοῦν πέρα ὡς πέρα ὅλες τὶς ψυχὲς τῶν συναγωνιστῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Ὅσο μεγάλη καὶ βαρειὰ καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπώλεια ἀπὸ τὴν στέρησιν ἑνὸς πολυτίμου στελέχους, ποὺ κατεῖχεν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ὅλες τὶς ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς ἀρετές, ποὺ πρέπει νὰ διακρίνουν τὰ μέλη τῶν Φαλάγγων, — τὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν θέλησιν, τὴν πίστιν, τὴν γενναιότητα καὶ τὴν αὐτοθυσίαν.— ἡ Ὀργάνωσίς μας, ἐξ ἴσου μὲ τὸν φυσικὸ πόνο διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐκλεκτῆς συναγωνιστρίας, αἰσθάνεται τὴν πιὸ μεγάλην καὶ πιὸ ὑψηλὴν ὑπερηφάνειαν, ποὺ ἐμπνέει ὁ ἡρωϊκὸς θάνατός της.

Ἡ θανάσιμη τροχιά, ποὺ διέγραψε εἰς τὸν θεσσαλικὸν οὐρανὸν τὸ ἀνεμόπτερό της, δὲν ἔσβησε, δὲν ἐχάθηκε, ἀλλὰ ἐχάραξε ἕνα φωτεινὸ τόξο, ἕναν πύρινο δείκτη, ποὺ δείχνει καὶ θὰ δείχνη γιὰ πάντα τὸν ὑψηλὸ δρόμο τοῦ καθήκοντος σ' ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα. Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι βέβαια τραχὺς καὶ δύσκολος, πολλὲς φορὲς ἐπικίνδυνος, κάποτε καὶ θανατηφόρος, ἀλλὰ πάντα ὁδηγεῖ εἰς τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν.

Ἡ Νίκη Περακάκη, ποὺ ἔπεσε εἰς τὸ τιμημένον πεδίον τῶν ὡραίων πατριωτικῶν προσπαθειῶν τοῦ κέντρου της, πρώτη αὐτὴ ἡρωϊκὴ θυσία εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς κατακτήσεως καὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ γαλανοῦ μας οὐρανοῦ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Πατρίδος καὶ τὸν πολιτισμόν της, δὲν ἄνοιξε ἕναν τάφο· ἔβαλε τ' ἀθάνατα ἀποτυπώματα τῆς θυσίας της, ὡς ἀναλλοίωτα καὶ ἄσβηστα σημεῖα δι' ἕνα αἰώνιον, πολύτιμον καὶ δοξασμένον μνημεῖον ἡρωϊσμοῦ, τοῦ παντοτεινοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ. Ἔτσι ἡ ἡρωϊκὴ συναγωνίστρια ἤνοιξε μὲ τὸ ἴδιο της τὸ χέρι — τὸ γερό, ἀποφασιστικὸ καὶ γενναῖο χέρι ποὺ κρατοῦσε σταθερὰ ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ τὸ τιμόνι τοῦ ἀνεμοπτέρου — τὶς πύλες τῆς ἀθανασίας καὶ μπῆκε μέσα γιὰ πάντα ὡραία καὶ δυνατή.

Μὲ συγκίνησι, μὲ θαυμασμό, μ' εὐλάβεια καὶ μὲ περηφάνεια ὑψώνουμε τὸ χέρι μπροστὰ στὸν τάφο της, ὄχι δι' ἀποχαιρετισμὸν ἀλλὰ πρὸς χαιρετισμόν, προπέμποντές την εἰς τὸν δοξασμένον δρόμον τῆς ἀθανασίας κι' ἕτοιμοι πάντα ν' ἀκολουθήσουμε τὸ ὑπέροχο παράδειγμά της.

τος παρεσκεύαζον τὸ μέλλον, τὶς τάξεις τῶν αὐριανῶν στρατιωτῶν καὶ κυβερνητῶν.

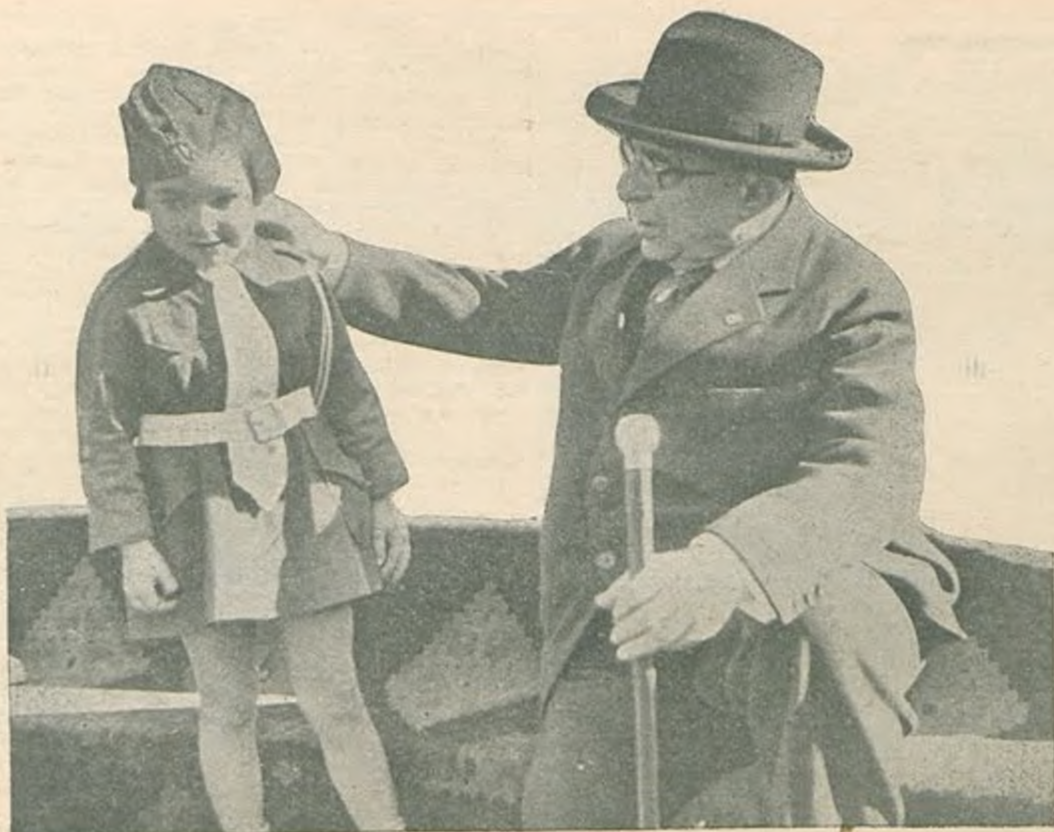
Στὴν νεώτερη Ἑλλάδα, τὸ παιδὶ τὸ εἴδαμε μὲ ἄλλο μάτι: Τὸ θεωρήσαμε τὸ μικρὸ πλάσμα, τοῦ ὁποίου ὁ ὁρίζων εἶναι περιωρισμένος, ἡ νοητικότης μηδαμινὴ καὶ τὸ ὑποχρεώσαμε νὰ ζῇ τὸν δικό του τρόπο, ποὺ δὲν ἦταν ὁ καλλίτερος. Οἱ συνέπειες ἦσαν μοιραῖες ὅταν ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἀποχαλινωμένος συνεσώρευε τὸ ἕνα κακὸ πάνω στὸ ἄλλο στὸν τόπο. Ἂν ποτὲ δὲν προσέξαμε τὸ παιδί, πολὺ περισσότερο δὲν τὸ προσέξαμε στὴν περίοδο αὐτή. Ἐμεῖς οἱ μεγάλοι εἴχαμε ἐπιδοθῆ στὴν ἀλληλοεξόντωσι, καὶ τὴν λίγη φροντίδα ποὺ διαθέταμε γιὰ τὸ παιδί, τὴν ἀποσύραμε κι' αὐτή. Γύριζα τὴν Ἑλλάδα κι' ἔβλεπα μὲ πόνο τὴ φοβερὴ αὐτὴ κατάστασι. Οἱ μεγάλοι συγκροτοῦσαν συλλαλητήρια καὶ μαχητικὲς διαδηλώσεις, ἐπιτροπὲς διετύπωναν ἀξιώσεις, κυβερνήσεις ἀνεβοκατέβαιναν καὶ τὰ παιδιὰ παρακολουθοῦσαν τὴν κατάστασι καὶ μιμοῦνταν τοὺς μεγάλους. Ὑπάρχουν ἐκθέσεις ποὺ ἀναφέρουν συμβάντα σὲ διάφορα γυμνάσια — ἀφίνω πιὰ τὸ Πανεπιστήμιο — ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ πιστὸ ἀντίγραφο τῶν ὅσων συνέβαιναν στὴν κοινωνία τῶν μεγάλων. Ἐπιτροπές, συμβούλια καὶ παρακυβερνήσεις ἀπασχολοῦσαν τοὺς μαθητάς καὶ μαζὶ μὲ τὰ σχολικά τους βιβλία ἔβλεπε κανεὶς καὶ διάφορα ἄλλα ποὺ καμμιὰ ἀσφαλῶς δὲν εἶχαν σχέσι μὲ τὴν παιδαγωγικὴ καὶ ποὺ ἂν τολμοῦσε κανεὶς πατριώτης δάσκαλος ἢ καθηγητὴς νὰ τὰ ἀφαιρέση, θὰ τὸ πλήρωνε ἀκριβὰ μὲ διαφόρους τρόπους.

Κι' ὡς νὰ μὴν ἦταν αὐτὸ ἀρκετό, τὰ καφφενεῖα ἐγέμιζαν ἀπὸ γυμνασιόπαιδας, οἱ δρόμοι εἶδαν ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους διαδηλωτὰς καὶ παιδιὰ ποὺ δὲν ὑστεροῦσαν σὲ φανατισμὸ ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ γενικὰ τὸ παιδὶ ἐπῆρε ἕνα δρόμο ποὺ σὲ κανένα καλὸ δὲν μποροῦσε νὰ φέρη. Τὸ παιδὶ κοντὰ στ' ἄλλα ἀπέβαλε τὴ φυσικὴ ἐκείνη αἰδῶ ποὺ εἶναι ἡ ἰδιάζουσα πλευρὰ τοῦ χαρακτῆρος του, ἔπαυσε νὰ σέβεται τὸν μεγαλύτερο, ἔγινε — ὅπως μποροῦν νὰ τὸ βεβαιώσουν οἱ ἁρμοδιώτεροι ἐκπαιδευτικοί—δύστροπο καὶ ἀτίθασο. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἄκουσα ἀπὸ γονεῖς πῶς δὲν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν γιατὶ τὰ παιδιά τους ἄλλαξαν τόσο πολύ. Δὲν ἔβλεπαν ἢ δὲν ἤθελαν νὰ ἰδοῦν τί γινόταν γύρω των γιὰ νὰ ἐξηγήσουν τὴ μεταβολὴ ποὺ ἐσημειώθη στὰ παιδιά τους.

Μετὰ τὴν 4η Αὐγούστου τὰ πράγματα ἐπῆραν ἄλλη μορφή. Τὸ Κράτος πάνω καὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐπρόσεξε τὸ παιδί, μὲ τὴν ἐπίγνωσι ὅτι ἂν δὲν ἴσιωνε ὁ τρυφερώτερος βλαστὸς τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρξη τὸ φῶς ποὺ θὰ διέλυε τὰ σκοτάδια τοῦ ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος. Ἔτσι, ἐτέθησαν αἱ βάσεις τοῦ οἰκοδομήματος ποὺ καθημερινῶς ψηλότερα ὀρθώνεται, αὐτοῦ τοῦ νέου ἑλληνικοῦ μέλλοντος, ποὺ δημιουργεῖται μὲ τὸ Ἑλληνόπουλο.

Ξέρω πῶς ὑπῆρξαν πολλοί, πῶς καὶ σήμερα ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ δὲν εἶδαν μὲ τόσο καλὸ μάτι τὴν ἔνταξι τῶν παιδιῶν τους σὲ μιὰ ὠργανωμένη ζωή. Ἀπειθάρχητοι οἱ ἴδιοι, κακοσυνηθισμένοι ἀπὸ μιὰ ἐλευθερία ποὺ καμμιὰ δὲν εἶχε σχέσι μὲ τὴν πραγματικὴ ἐλευθεροφροσύνη, μαθημένοι στὴν προχειρότητα, δὲν μποροῦσαν νὰ καταλά-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1408)



Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Το φθινόπωρο τοῦ 1937 παρηκολούθησα, ὡς ἀπεσταλμένος Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, τὸν Ἀρχηγὸ εἰς τὰ γυμνάσια τῶν Σερρῶν. Καὶ μοῦ δόθηκε τότε ἡ εὐτυχὴς εὐκαιρία νὰ τὸν δῶ ἀπὸ κοντά, νὰ ζήσω λίγες ἡμέρες πλησίον του, καὶ νὰ ἀντιληφθῶ ὅλη του τὴ ζωτικότητα, ὅλη του τὴν ἄκαμπτη θέλησι νὰ δημιουργήση ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς προαυγουστιανῆς ἐποχῆς μιὰ νέα Ἑλλάδα, στηριγμένη ἐπὶ τῆς ἰδίας της δυνάμεως, ἀποφασισμένη νὰ τραβήξῃ μπροστά, στὸ δρόμο τῶν Ἐθνικῶν πεπρωμένων της.

Ἦταν τότε ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ διεθνὴς ὁρίζων εἶχε καλυφθῆ ἀπὸ ἀπειλητικὰ σύννεφα, ποὺ προμηνοῦσαν θύελλα... Τὰ πράγματα ἦταν δύσκολα. Ὅλοι φοβόντουσαν καταιγίδα, καὶ τὰ γυμνάσιά μας ποὺ μᾶς ἔφερναν, χωρὶς καὶ μεῖς νὰ τὸ καταλάβουμε, στὸ περιβάλλον μιᾶς πραγματικὰ πολεμικῆς ἀτμοσφαίρας, ἐπέτειναν περισσότερο τοὺς φόβους μας γιὰ μιὰ πολεμικὴ σύρραξι... Τὰ νέφη βέβαια διαλύθηκαν καὶ ἡ λαῖλαψ δὲν ἐνέσκηψε... Μὰ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος πέρασε τότε στιγμὲς ἀγωνίας...

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ὅμως δὲν εἶχε χάσει οὔτε λεπτὸ τὴν ψυχραιμία του. Ἡ αἰσιοδοξία του, ἡ αὐτοπεποίθησίς του, ἡ συστηματοποιημένη ἐργασία του, τοῦ ἔδιναν ὅλο τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὴν ἀπειλητικὴ θύελλα μὲ τὸ χαμόγελο τοῦ Δυνατοῦ, ποὺ τίποτα ἀπολύτως δὲν τὸν τρομάζει καὶ ποὺ ὅλες τὶς ἀντιξοότητες τὶς ἀντιμετωπίζει μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι θὰ τὶς κατανικήση. Δὲν μοῦ εἶναι εὔκολο νὰ ἀποδώσω ὁλότελα τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων: Ἡ ψυχολογία του χρειάζεται δεξιοτεχνία ψυχολόγου καὶ λογοτέχνου πρώτης γραμμῆς. Ξέρω μόνο πὼς μοῦ ἐνέπνευσε ἕνα ἄρθρο στὴν ἐφημερίδα ποὺ ἀντιπροσώπευα, καὶ ποὺ ἔγραφα πὼς ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, καὶ δίπλα καὶ χάρις σ' αὐτὸν ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετωπίζει μὲ παγιωμένο τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας ὅλες τὶς θύελλες, αὐτὲς ποὺ σὰν φθάσουν στὴν Ἑλλάδα εἶναι προωρισμένες νὰ συντριβοῦν, πάνω στὰ ἀκατάλυτο φρούριο ποὺ λέγεται «Ἑλλάς» — φρούριο ποὺ ἔχει ἀνυψώσει παμμέγιστο καὶ γρανιτῶδες ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή, ποὺ ἐκπροσωπεῖται στὴν ἀτσαλένια ψυχὴ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, ἡ ἀδάμαστη θέλησι καὶ ἡ ἀποφασιστικότης τοῦ ὁποίου εἶναι οἱ δημιουργικὲς πνοὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου...

Τίποτε δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Ἑλλάς, ἔγραφα τότε, ἔχοντας Ἀρχηγό της τὸν Ἰωάννη Μεταξᾶ... Ὅλες οἱ θύελλες θὰ κοπάσουν κάτω ἀπὸ τὸν καταγάλανο Ἑλληνικὸ οὐρανό, τὸ γελαστό, σὰν τὸ φωτεινὸ πρόσωπο τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ποὺ λάμπει μὲ τὸ χαμόγελο τῆς αὐτοπεποιθήσεως καὶ τῆς δεξιᾶς διαχειρίσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων...

Τὰ γεγονότα ἐδικαίωσαν τὶς πεποιθήσεις μου, πεποιθήσεις ποὺ δὲν ἦταν παρὰ πεποιθήσεις τῆς μεγάλης μάζης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ θύελλα δὲν ἐξέσπασε τότε. Δύο χρόνια ὅμως γεμᾶτα διεθνεῖς ἀνησυχίας, γεμᾶτα ἀπὸ δοκιμασίες, Ἐθνῶν καὶ λαῶν, πέρασαν, χωρὶς ἡ λαῖλαψ νὰ ἀρχίσῃ τὸ καταστρεπτικὸ ἔργο της. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, πρῶτος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν Ἐθνικῶν δικαίων, ἀντιμετωπίζει καὶ πάλι ὅλες αὐτὲς τὶς εὐρωπαϊκὲς ἀνησυχίες μὲ τὴν ὀλύμπια ἀταραξία του. Σὲ πολλὰ ξένα κράτη, πρὸ τῆς ἀναμενομένης ἀνατροπῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Καθεστῶτος, ἔπειτα ἀπὸ τὴν πολεμικὴ σύρραξι ποὺ ἀπειλεῖται ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ ἔχει παραλύσει ὁλόκληρη ἡ Κρατικὴ μηχανή. Οἱ δουλειὲς ἔχουν σταματήσει! Τὸ κεφάλαιο, δειλὸ στὸν ἴδιο βαθμὸ σ' ὅλες τὶς χῶρες, φυγαδεύεται σὲ χρηματοκιβώτια ποὺ μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν περισσότερο ἀσφαλῆ! Ἡ ζωὴ τῶν λαῶν ἔχει μαραθῆ κάτω ἀπὸ τὴ στυγνὴ πραγματικότητα...

Στὴν Ἑλλάδα ὅμως δὲν συμβαίνουν τὰ ἴδια! Ἡ ζωή της κυλάει ὁμαλὰ καὶ τραβάει μὲ αὐτοπεποίθησι τὸ δρόμο τῆς Ἐθνικῆς ἀνορθώσεως. Τὸ ὑπέρλαμπρο οἰκοδόμημα τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν παραμένει ἡμιτελές, γιατὶ οἱ ἐργασίες τῆς ἀνοικοδομήσεώς του δὲν ἀνακόπτονται ἀπὸ τὰ ἐμπόδια, ποὺ ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ξέρει τόσο ὡραῖα νὰ κατανικᾷ καὶ νὰ συντρίβῃ...

Σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς ἐξακολουθεῖ πάντα μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ τὸ ἔργο τῆς Ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως. Ἡ Ἐθνικὴ Μεταβολὴ συμπληρώνει ὁλοένα τὸ πρόγραμμά της.

Τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἐξακολουθοῦν. Ἡ Ἐθνικὴ Ἄμυνα γίνεται καὶ ἰσχυρότερη. Ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ ἐνισχύεται. Ἡ παιδικὴ καὶ ἐφηβικὴ ἡλικία βρίσκει πραγματικὴ προστασία. Ἡ μητρότης περιβάλλεται μὲ τὴν κρατικὴ στοργὴ καὶ ἡ ἐργάτρια μητέρα βρίσκει τὴν ἀνακούφισί της στὶς Κυβερνητικὲς φροντίδες. Ἡ κοινωνικὴ πρόνοια ἔχει ἐξαντλήσει τὶς δυνατότητές της. Ὁ πτωχὸς ἄρρωστος δὲν θὰ δυσκολευθῇ καθόλου νὰ βρῇ πιὰ κρεββάτι καθαρὸ στὸ Κρατικὸ νοσοκομεῖο γιὰ νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν πόνο του!... Καὶ ἡ Νεολαία, παραστρατημένη τόσα χρόνια στοὺς σκολιοὺς δρόμους τῶν ἰδεολογικῶν ἀναζητήσεων, βρῆκε τὸ δρόμο τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος ὑπὸ τὴν καθοδηγητικὴ δρᾶσι τῆς Ε.Ο.Ν., τὸ Ἐθνικὸ αὐτὸ μεγαλούργημα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, ποὺ οἱ Ἑλληνικὲς γενεὲς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας θὰ καίουν γι' αὐτὸν τὸ θυμίαμα τῆς ἀληθοῦς εὐγνωμοσύνης!

Κι' ἔτσι πέρασαν τὰ δύο χρόνια τῆς διεθνοῦς ἀγωνίας. Ἡ Ἑλλὰς ἔζησε στὰ δυὸ αὐτὰ χρόνια τὶς στιγμὲς τῆς ἰδικῆς της ἀγωνίας. Ἀλλὰ δὲν δοκιμάστηκε. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, μεγαλεπήβολος καὶ μεγαλόπνοος, δὲν ἄφησε κὰν τὸ λαὸ νὰ αἰσθανθῇ τὶς δύσκολες αὐτὲς στιγμές... Οἱ μικρὲς ἀνησυχίες, ποὺ ἐδημιουργήθησαν, διεσκεδάσθησαν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπιβλητικὴ αἰσιοδοξία τοῦ Ἀρχηγοῦ, ποὺ δεξιοτέχνης στὴ λύσι τῶν διεθνῶν προβλημάτων, ἔβγαλε τὴ Χώρα ἀπὸ τὶς δυσχέρειες, ὄχι μονάχα ἄτρωτη, ἀλλὰ καὶ πιὸ δυνατὴ μὲ ἀξιοποιημένη τὴ θέσι της μέσα στὴν Εὐρωπαϊκὴ οἰκογένεια...

Μὰ ἡ θύελλα ἐπιτέλους ξέσπασε!... Ἡ ἱστορία τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου, καί, τῶν ἀνησυχιῶν ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καταιγίδος ἔχει σχεδὸν τὰ αὐτὰ χρονικὰ ὅρια μὲ τὸ 4ον ἔτος τῆς Ἐθνικῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ ὁποίου τὴν λῆξιν καὶ τὴν εἴσοδον στὸ 5ον ἔτος ἑορτάζουμε αὔριο! Ἡ ἱστορία τοῦ 4ου ἔτους τῆς Ἐθνικῆς μεταβολῆς εἶναι συνυφασμένη μὲ τὶς διεθνεῖς περιπλοκές... Καὶ ὅμως... Ἐνῷ στὴν Εὐρώπη καταρρέουν κράτη, ἐνῷ ἡ καταστροφὴ ἐρημώνει καὶ ἀνατρέπει τὰ πάντα, ἡ Ἑλλὰς ἥσυχος, ἀπερίσπαστος, συμπληρώνει τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς δὲν πτοεῖται! Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ποὺ ἄλλα κράτη ἀναζητοῦν ἀναπροσαρμογὰς πρὸς τὴν διεθνῆ κατάστασιν, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς παραμένει ἀπόλυτος κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του. Μὲ ἀποφασιστικότητα, μὲ ἀκριβεῖς ὑπολογισμούς, μὲ μελετημένα μέτρα, ἀντιμετωπίζει ἀμέσως τὴν κρίσι καὶ δίνει τὶς κατευθύνσεις του. Τὸ φωτεινό του χαμόγελο, σύμβολο τῆς αἰσιοδοξίας καὶ τῆς αὐτοπεποιθήσεως, δὲν τὸν ἐγκαταλείπει οὔτε στιγμή! Ὅλα ρυθμίζονται μὲ γνώμονα τὴν πεποίθησι ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι προωρισμένη νὰ ζήσῃ! Καὶ ἡ Κρατικὴ μηχανὴ ἐξακολουθεῖ τὴ λειτουργία της μὲ γοργότητα, μὲ ρυθμό, μὲ αὐξημένη δραστηριότητα, ὅση ἀκριβῶς χρειάζεται γιὰ νὰ ἀντιπαλαίσῃ κανεὶς στὶς ἐναντιότητες, ποὺ εἶναι βέβαια φυσικές, ἀλλὰ καὶ ξένες καὶ ἀνεξάρτητες τῆς ἰδικῆς μας θελήσεως...

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ὁ μοχλὸς καὶ ἡ κινητήριος δύναμις τῆς κρατικῆς μηχανῆς! Αὐτὸς τὴν θέτει εἰς κίνησιν, αὐτὸς ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν της, αὐτὸς τῆς δίδει τὸ μέτρον τῆς παραγωγῆς. Ἀνεξάντλητος εἰς τοὺς κόπους, χαλκέντερος εἰς ἐργατικότητα, ἄφθαστος εἰς παραγωγικότητα, δίδει τὸ μέτρον τῆς ἐργασίας εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔχει ἀφιερωθῆ εἰς τὴν πατρίδα! Τὸ εἰκοσιτετράωρόν του εἶναι ἀφιερωμένο εἰς τὴν ἐργασίαν κατὰ τὰ 4)6... Τὰ 2)6 εἶναι ἀφημένα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν...

Σηκώνεται ἐνωρίς!... Πόσες φορὲς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους ὁ Ἀρχηγὸς δὲν εὑρέθη πρῶτος μεταξὺ τῶν μαθητῶν, ἐνῷ οἱ δημοδιδάσκαλοι ἢ οἱ καθηγηταὶ δὲν ἔφθανον πολὺ κατόπιν του ἀγουροξυπνημένοι καὶ ἀσφαλῶς προειδοποιημένοι ὅτι «ἡ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίσκεψις» τοῦ Ἀρχηγοῦ τοὺς εἶχε προλάβει!... Πόσες φορὲς δὲν εὑρέθη εἰς τὰ συσσίτια, εἰς τοὺς συνοικισμούς, εἰς ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια, διὰ νὰ διαπιστώσῃ τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ διαβιώσεως τῶν ἐργατῶν; Πόσες φορές!... Μὰ ἡ ἱστορία ὅλων τῶν εἰκοσιτετραώρων τοῦ Ἀρχηγοῦ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ μίαν ἐπίσκεψιν, ποὺ δὲν ἔχει ἄλλο σκοπὸ παρὰ νὰ διαπιστώσῃ τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ ληφθοῦν τὰ μέτρα τῆς βελτιώσεως!...

Ἔπειτα στὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.. Μιὰ ἐξαντλητικὴ ἐργασία ποὺ ἐν τούτοις δὲν τὸν καταβάλλει. Μιὰ ἀδιάκοπος ἀπασχόλησις, ποὺ τὸν κάνει πιὸ δυνατό! Συνεργασίες, συζητήσεις, ἔγγραφα, ὅλα τὰ ζητήματα ὑπὸ τὴν κρίσι του, γιὰ νὰ πάρουν τὴ λύσι καὶ τὸ δρόμο τῆς ἰδικῆς του ὑποδείξεως. Σὲ ὅλα ἐνήμερος. Εἰς ὅλα ἕτοιμος διὰ τὴν ἁρμόζουσαν λύσιν!...

Εἰς ὅλα!... Δὲν ὑπάρχουν ἐναντιότητες γι' αὐτόν. Δὲν ὑπάρχουν ἐμπόδια. Δὲν ὑπάρχουν δυσκολίες. Ὅλα θὰ συντριβοῦν κάτω ἀπὸ τὴ δημιουργική του θέλησι, ποὺ εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ ὅλα!...

Καὶ δίπλα στὰ κρατικὰ ζητήματα ποὺ τὸν ἀπασχολοῦν ὧρες καὶ ὧρες, ἔρχονται καὶ τὰ ἄλλα! Τὴν προσωπική του ἀντίληψι θὰ βροῦν ὅλα τὰ θέματα, ποὺ ξεβγαίνουν ἀπὸ τὶς καθαρὲς κρατικὲς ἀπασχολήσεις... Τὰ καλλιτεχνικὰ ζητήματα, αἱ πανεπιστημιακαὶ συγκεντρώσεις, αἱ ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς θὰ τὸν εὕρουν παραστάτην! Τὰ συσσίτια καὶ ἡ Νεολαία, ἄλλη καὶ αὐτὴ ἀπασχόλησις, θὰ τὸν εὕρουν πρῶτον συναντιλήπτορα!...

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ἕνας Ἐθνικὸς θησαυρός! Εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Ἐθνικῆς προσπαθείας ὑπερέβη τὰς ἀνθρωπίνας ἱκανότητας. Ἡ διαχείρισις τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐκ μέρους του ἔχει κάτι τὸ ὑπεράνθρωπο.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ὡδήγησε τὸ Ἐθνικὸν σκάφος ἀνάμεσα στὰς ὑφάλους μὲ τὴν πλοηγικήν του δεξιοτεχνίαν! Ἡ Ἑλλὰς τὸν εὐγνωμονεῖ...

Ἀπὸ αὔριον εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Ε' ἔτος τῆς Ἐθνικῆς μεταβολῆς... Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πανηγυρίζει σήμερον, αὔριον καὶ μεθαύριον. Οἱ ἑορταστικοὶ παιᾶνες θὰ σιγήσουν καὶ ὅλοι θὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὸ δημιουργικὸν τῶν ἔργων μὲ μιὰ καὶ μόνη πεποίθησιν:

Ὅ,τι καὶ νὰ γίνῃ, ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, ἡ Ἑλλάς, ὑπὸ τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν, θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ 5ον ἔτος εὐτυχὴς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ οἰκοδομήματος, ποὺ ὁ θεμέλιος λίθος του ἐτέθη τὴν 4ην Αὐγούστου 1936.

Ἀγγ. Μεταξᾶς





Ἡ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ & ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

«Ἡ ἱστορία μας, ἡ παράδοσίς μας, ἡ κληρονομία ποὺ μᾶς ἄφησε τὸ παρελθὸν καὶ ἡ ἀποστολή μας διὰ τὸ μέλλον, ἔχουν ὅλα ἐνσωματωθῆ στὸ ὄνομα τῆς χώρας μας. Ἐκφράζουν ἀκόμη κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὶς ἱερὲς παρακαταθῆκες τῆς φυλῆς μας. Ἐκφράζουν τὶς ἱερὲς παρακαταθῆκες τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Ἡ λέξις «Ἑλληνισμὸς» εἶναι ἕνα σύμβολο καὶ γύρω ἀπὸ τὸ σύμβολο αὐτό, ποὺ συνδέει καὶ ἀδελφώνει, θὰ οἰκοδομῆται πάντοτε ὁ πολιτισμὸς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ὡραιότερος, βαθύτερος, ἐκφραστικώτερος καὶ πραγματικώτερος χαρακτηρισμὸς τοῦ πνευματικοῦ κλήρου καὶ τῶν πολιτιστικῶν πεπρωμένων τῆς Φυλῆς μας δὲν ἔχει ἀσφαλῶς ἀκουσθῆ ὡς τώρα. Ὁ Ἀρχηγός, ἀληθινὸς ἀναμορφωτὴς τοῦ Ἔθνους, ποὺ τὸ ἔνοιωσε, τὸ πόνεσε, τὸ ἔσωσε καὶ τὸ ἀγάπησε, ὄχι μόνο ὡς μεγάλος πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς ἀναδημιουργός, ἀλλὰ συγχρόνως — καὶ κατὰ τὴν γνώμη μας περισσότερο ἀπ' ὅλα — ὡς Καλλιτέχνης, ὡς Ποιητής, ὡς Δημιουργὸς μὲ τὴν πιὸ πλατειὰ κι' ὑψηλὴ σημασία τῶν λέξεων, ἔδωσε μὲ τὶς πολυσήμαντες καὶ θαυμάσιες δηλώσεις του κατὰ τὴν ἔναρξι τῆς λειτουργίας τοῦ θερινοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου Θεσσαλονίκης τὸ βαθύτερο καὶ οὐσιαστικώτερο νόημα τῆς μεγάλης εἰρηνιστικῆς ἐπαναστάσεως τῆς 4ης Αὐγούστου, ποὺ τὸ εἶχε περικλείσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέσα στὸ μεγάλο σύνθημα: Δημιουργία τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Μὲ τὶς νέες δηλώσεις του ἀποκαλύπτει ὅλο τὸ βάθος κι' ὅλο τὸ πλάτος τοῦ συνθήματος, ποὺ δὲν εἶναι ἁπλῶς ἡ ἀναδημιουργία τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ μας, ἀλλὰ καὶ κάτι μεγαλύτερο καὶ πλατύτερο, ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος στὴν ἀναδημιουργία τοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Ἀνθρωπότητος — αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ ὑπῆρξε πάντα, ἀπὸ τὸ βάθος τῆς Ἱστορίας καὶ στὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων, ἡ ὑψηλὴ μοῖρα τῆς Φυλῆς μας.



Ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ σύνθημα αὐτὸ ἡ μεγάλη πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ προσπάθεια τοῦ νέου Κράτους, προχωρεῖ διαρκῶς, μὲ βήματα γοργὰ καὶ σταθερά, πάνω στὸν δρόμο τῶν ἱερῶν παρακαταθηκῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἔθνους μας, ποὺ τὸν ἄνοιξε ξανὰ καὶ τὸν ἐλευθέρωσε καὶ τὸν ἐπλάτυνε καὶ τὸν προετοίμασε ὁ Ἀρχηγός. Μερικὰ ἀπὸ τὰ βήματα αὐτὰ — στὸν τομέα εἰδικῶς τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν — θὰ προσπαθήσουμε νὰ τὰ παρακολουθήσουμε μὲ τὴν μικρὴ αὐτὴ ἐπισκόπησι, γιὰ νὰ δοῦμε τὰ βαθειὰ ἀποτυπώματα, ποὺ ἀφῆκαν στὴ ζωὴ καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ Λαοῦ μας, καὶ μαζὶ μὲ τὴν χαρὰ καὶ τὴν περηφάνεια, νὰ πάρουμε συγχρόνως βαθύτερη συνείδησι τοῦ μεγάλου ἔργου καὶ μεγαλύτερη συναίσθησι τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν εὐθυνῶν μας ἀπέναντί του.

Τὸ θέατρο

Τὸ Ἑλληνικὸ Θέατρο ζῆ ἡμέρες πραγματικῆς ἀνθήσεως. Τὸ Βασιλικὸ



Θέατρο, ἀναδιωργανωμένο πλήρως καὶ ἐμπιστευμένο σὲ χέρια γερὰ καὶ ἱκανά, ἀνεβάζει ὁλοένα, μὲ προσοχὴ καὶ μὲ σύστημα, τὸ ἐπίπεδο τοῦ δραματολογίου του καὶ εὐρύνει σταθερὰ τὸ περιθώριο τῆς πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς δράσεώς του. Ἡ θριαμβευτικὴ περιοδεία τοῦ θιάσου του στὴν Αἴγυπτο, στὴν Ἀγγλία καὶ στὴ Γερμανία, ὅπου, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς καλλιτεχνικὲς δάφνες, ἔδρεψε καὶ συναπεκόμισε στὴν Ἑλλάδα ἐνθουσιώδεις ὕμνους πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα καὶ τὸν Ἑλληνικὸ Λόγο· ἡ ἵδρυσι καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Α' Ἅρματος Θέσπιδος, ποὺ ἐζωντάνεψε, μετέδωσε τὴν «αἰώνια φωνὴ τοῦ πνεύματος», ὅπως τόσο παραστατικὰ εἶπεν ὁ Ἀρχηγός, σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἔκαμε νὰ δονηθῆ βαθύτατα τὴν καρδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ· ἡ ὀργάνωσι καὶ ἡ λειτουργία τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, ποὺ ἔδωσε τὸ ἀπαραίτητο δεύτερο σκέλος καὶ ὡλοκλήρωσε καὶ ἰσορρόπησε τὸν Κρατικὸ Θεατρικὸ Ὀργανισμό· ἡ ἔναρξι τῆς λειτουργίας τοῦ λαμπροῦ θερινοῦ Θεάτρου τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον μεταφέρει σ' εὐρύτερα πεδία καὶ σπείρει σὲ γονιμώτατα ἐθνικὰ ἐδάφη γεροὺς καὶ ὑγιεῖς σπόρους πνευματικῆς καλλιεργείας· ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ὄχι ἁπλῶς αἴσιους καὶ φωτεινοὺς σταθμοὺς στὴ σταδιοδρομία καὶ στὴν ἐξέλιξι τῆς Κρατικῆς Σκηνῆς μας, ἀλλὰ σταθμοὺς ἐξορμήσεως γιὰ πλατύτερες πνευματικὲς κατακτήσεις.

Γύρω ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ Θέατρο, σὰν γύρω ἀπὸ θερμὴ ἑστία, ποὺ ἀντανακλᾶ φῶς καὶ θάλπος, κινεῖται κι' ἐργάζεται καὶ τὸ ἐλεύθερο θέατρο, ποὺ, κάτω ἀπὸ τὴν ἔντονη καὶ ζωογόνο ἐπίδρασι τοῦ κέντρου, ἀνεβαίνει κι' αὐτὸ σ' ἀνώτερα πνευματικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἐπίπεδα.

Ἡ λογοτεχνία

Καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἄλλη χειροπιαστὴ ἐκδήλωσι τοῦ στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς βαθειᾶς κατανοήσεως ἐκ μέρους τοῦ νέου Κράτους τῆς σημασίας καὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Τέχνης τοῦ Λόγου στὸν Λαό, θὰ ἦταν ἀρκετὲς δύο περιπτώσεις σχετικῶν ὁμιλιῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἡ μία εἶναι ὁ ἐπιγραμματικὸς καὶ θαυμάσιος χαρακτηρισμὸς ποὺ ἔδωσε γιὰ τὴ Λογοτεχνία σὲ μιά του συνομιλία μὲ Ἐπιτροπὴ Λογοτεχνῶν, ποὺ εἶχε παρουσιασθῆ ἐνώπιόν του γιὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν ὑποστήριξι τῆς λογοτεχνίας καὶ τῶν λογοτεχνῶν. «Ἡ Λογοτεχνία, εἶπεν ὁ Ἀρχηγός, εἶναι ὑπόθεσι ἐθνική. Δίνει χαρὰ καὶ λύτρωσι στὸν Λαὸ καὶ τὸν ἀνεβάζει πνευματικὰ καὶ ψυχικά». Καὶ ὅταν πάλι προσφάτως, σὲ μιὰ πλήρη συγκέντρωσι τοῦ πνευματικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν στὸ Βασιλικὸ Θέατρο, ἀπένειμεν ὁ ἴδιος τὰ λογοτεχνικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ βραβεῖα τοῦ Κράτους, ἔδωσε τὴν πιὸ θερμὴ καὶ στοργικὴ ἔκφρασι τοῦ ἐνδιαφέροντός του γιὰ τὴ Λογοτεχνία μέσα στὰ θαυμάσια, τὰ σοφά, ἀλλὰ καὶ γεμᾶτα ἀπὸ ἀγάπη λόγια του γιὰ τὴ δημιουργία Ἑλληνικῆς Τέχνης καὶ τὴν ἄμεση καὶ ζωντανὴ ἐπαφή της μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ Λαοῦ.

Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ εἶχε φυσικὰ καὶ πιὸ ἁπτές, πιὸ ἔμπρακτες ἐκδηλώσεις. Ἡ καθιέρωσι τῶν λογοτεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν βραβείων τοῦ Κράτους, ποὺ ἀπονέμονται κάθε χρόνο· ἡ ἵδρυσι καὶ ἡ προικοδότησι τῆς Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, ποὺ ἐστέγασε τὰ πνευματικά, καλλιτεχνικὰ καὶ μουσικὰ σωματεῖα τῆς Πρωτευούσης καὶ τοὺς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία καὶ τὰ μέσα ν' ἀναπτύξουν μιὰν ὡραία καὶ πλατειὰ δρᾶσι μὲ τὴν ὀργάνωσι διαλέξεων, ἐκθέσεων, μουσικῶν συναυλιῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ἑορτῶν· ἡ προκήρυξι διαγωνισμῶν σχολικῶν θεατρικῶν ἔργων καὶ ποιη-

ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



μάτων, πού ἔδωσεν ἀκόμη ἕνα μέσον στὴν Ἑλληνικὴ Λογοτεχνία νὰ μπῇ πιὸ πολὺ καὶ πιὸ βαθειὰ στὰ Σχολεῖα· ὁ συστηματικὸς πλουτισμὸς τῶν σχολικῶν καὶ δημοσίων βιβλιοθηκῶν μὲ ἐκλεκτὰ λογοτεχνικὰ ἔργα· ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἕνα μέρος τῆς μελετημένης, τῆς συστηματικῆς καὶ θερμουργοῦ δράσεως, ποὺ τὸ νέον Κράτος ἀναπτύσσει ὑπὲρ τῆς Λογοτεχνίας.

Βιβλιοθῆκες καὶ ἀρχεῖα

Ὁ θαυμάσιος θεσμὸς τῶν δημοσίων καὶ κοινοτικῶν βιβλιοθηκῶν, ποὺ ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς ἕνα ἀπὸ τοὺς πιὸ θετικοὺς καὶ ἀποτελεσματικοὺς παράγοντας μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ Λαοῦ καὶ κυρίως τῆς μεγάλης, γερῆς καὶ ὑγιοῦς μάζας τοῦ Λαοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπαίθρου, ἐπροσέχθηκε, ἐμελετήθηκε, ἀναδιωργανώθηκε καὶ παρακολουθεῖται κι' ἐνισχύεται μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον καὶ μὲ σύστημα ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Κράτος.

Ἐκ παραλλήλου ἡ ἴδια μεθοδικὴ καὶ αὐστηρὴ ἀναδιοργάνωσι, παρακολούθησι καὶ ἔλεγχος γίνονται καὶ γιὰ τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους καὶ γιὰ διάφορα τοπικὰ ἱστορικὰ ἀρχεῖα, ποὺ ἱδρύονται ὁλοένα σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Χώρας.

Εἰκαστικὲς τέχνες

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία, ἐπὶ δύο τώρα χρόνια, τῆς καθιερωθείσης ἐτησίας Πανελληνίου Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως στὸ Ζάπειο, ἀποτελεῖ τὴν πιὸ χειροπιαστὴ ἀπόδειξι τῆς γόνιμης ἐπιδράσεως ποὺ εἶχε καὶ στὴν καλλιτεχνικὴ παραγωγὴ καὶ στὰ καλλιτεχνικά μας ἐν γένει πράγματα ἡ ζωογόνος καὶ ἀναδημιουργικὴ πνοὴ τοῦ νέου Κράτους.

Ἀποβλέποντας ὅμως καὶ σὲ πιὸ βασικά, πιὸ ριζικὰ ἀποτελέσματα, τὸ νέο Κράτος ἐφρόντισεν ἐπίσης κι' ἐπραγματοποίησε τὴν ἀναδιοργάνωσι τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἔλαβε συγχρόνως καὶ ἄλλα μέτρα, ὥστε ν' ἀναδιοργανωθῇ πλήρως ἡ ὅλη καλλιτεχνικὴ ἐκπαίδευσι στὴ χώρα μας.

Μουσικὴ

Σχετικὰ μὲ τὴ μουσική, ἀρκεῖ νὰ θυμηθῇ κανεὶς τὶς ὑπαίθριες λαϊκὲς συναυλίες, ποὺ γίνονται κάθε καλοκαῖρι ἀπὸ τὴ μεγάλη Φιλαρμονικὴ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης στὴν Ἀθήνα καὶ στὰ προάστειά της καὶ νὰ σκεφθῇ ὅτι παρόμοιες συναυλίες γίνονται καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες πόλεις τῆς χώρας, γιὰ νὰ σχηματίσῃ μιὰν ἰδέα γιὰ τὴ μεγάλη προσπάθεια ποὺ γίνεται ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Κράτος γιὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος τοῦ Λαοῦ, ποὺ εἶναι ἁπλούστατα ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα μέσα γιὰ τὴν ψυχικὴ καλλιέργειά του. Ὅσοι ἔχουν παρακολουθήσει τέτοιες συναυλίες κι' ἔχουν προσέξει τὴν ἁγνὴ χαρὰ καὶ τὴ φωτεινὴ ἀνάτασι, ποὺ ζωγραφίζονται κάθε φορὰ στὰ ἀρρενωπὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων τοῦ Λαοῦ, κάτω ἀπὸ τοὺς ἁρμονικοὺς ἤχους τῆς ὀρχήστρας, ἔχουν νοιώσει, ἢ καλλίτερα ἔχουν ἰδῆ μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια τὴν ὑπέροχη ἐξαγνιστικὴ καὶ ἀνυψωτικὴν ἐπίδρασι τῆς Μουσικῆς στὴν λαϊκὴ ψυχή.

Ἡ δρᾶσι τῆς Ε. Ο. Ν.

Στὶς πρῶτες γραμμὲς τῆς μεγάλης καὶ πλατειᾶς αὐτῆς ἐξορμήσεως γιὰ τὴν ἀναγέννησι τοῦ πνευματικοῦ μας πολιτισμοῦ, ἐπῆρε, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, τὴ θέσι της καὶ ἡ Ὀργάνωσί μας, μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό, τὴν ἴδια ὁρμὴ καὶ πίστι, ποὺ ἔδειξε καὶ σ' ὅλους τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας. Οἱ πνευματικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ ἀγῶνες (χοροῦ, τραγουδιοῦ καὶ ἀπαγγελίας), ποὺ ὠργάνωσε μὲ τόσην ἐπιτυχία· ἡ ὡραία κι' ἐνδιαφέρουσα Ἔκθεσί της στὸ Ζάππειο

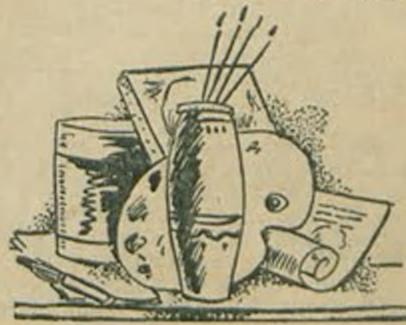


ἀπὸ χειροτεχνικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἔργα καμωμένα ἀπὸ τὰ μέλη της· ἡ ἀξιόλογη παράστασι τῆς «Χιονάτης» ὕστερα ἀπὸ τὴν περσινὴ ἐπιτυχία τῆς «Πενθεσίλειας»· οἱ ἀλλεπάλληλοι πνευματικοὶ διαγωνισμοί, ποὺ προκηρύσσει, ἀνάμεσα στὰ μέλη της καὶ στὸν πνευματικὸ γενικὰ κόσμο τῆς χώρας, γιὰ τὴ συγγραφὴ θεατρικῶν ἔργων, μελετῶν κ. ἄ.· οἱ τακτικὲς καὶ φροντισμένες ἐκδόσεις της, ποὺ ἀγκαλιάζουν εὐρεῖς κύκλους μορφωτικῶν καὶ ἠθοπλαστικῶν θεμάτων· οἱ μουσικὲς συναυλίες ποὺ ἐκτελοῦν μὲ τόσην ἐπιτυχία τὰ μουσικὰ τμήματά της καὶ οἱ χορῳδίες της· ἡ διαρκὴς αὔξησι, ἡ ὀργάνωσι καὶ ὁ πλουτισμὸς τῶν κατὰ τόπους βιβλιοθηκῶν της· καὶ σὰν συμπλήρωμα, σὰν ἐπιστέγασμα ὅλων, ἡ μεγάλη κι' εὐρύτατη μορφωτικὴ καὶ πνευματικὴ προσπάθεια ποὺ συντελεῖται ἀνάμεσα στὶς μεγάλες μᾶζες τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος ἀπὸ τὸ περιοδικό μας· ὅλα αὐτά, ποὺ δὲν εἶναι ἁπλὲς συμπτωματικὲς ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ γνήσια καὶ βαθειὰ ἔκφρασι μιᾶς ἐσώτερης, ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς, ἀναδημιουργίας, δείχνουν μὲ τὸν πιὸ ὡραῖο καὶ πιὸ ἀπτὸ τρόπο ὅτι, μαζὶ μὲ τοὺς γενικὰ ἐθνικοὺς καὶ κοινωνικοὺς σκοπούς της, ἡ Ὀργάνωσί μας παρέχει καὶ ξεχωριστὰ τὴν πολύτιμη κι' ἀποτελεσματικὴ συμβολή της στὴ μεγάλη πολιτιστικὴ δρᾶσι τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους.

* * *

Αὐτὲς εἶναι οἱ πιὸ ἁδρές, οἱ πιὸ γενικὲς γραμμὲς τοῦ μεγάλου καὶ πλατύτατου ἔργου, πού, κάτω ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰ καὶ ζωογόνο πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ, συντελεῖται ἀπὸ τὸ νέο Κράτος. Γραμμὲς μονάχα. Τὰ φωτεινὰ χρώματα, ἡ λαμπρὴ αἴγλη, ἡ ἀριστοτεχνικὴ σύνθεσι, ἡ ἀνώτερη ἔμπνευσι, τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ θαυμάσιου καὶ μεγάλου αὐτοῦ πίνακος, ποὺ ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἀληθινὰ μεγάλου κι' ἐμπνευσμένου Καλλιτέχνη — Ἀρχηγοῦ συνθέτει ἀπὸ τὰ πιὸ ἁγνά, τὰ πιὸ ζωντανὰ καὶ πιὸ δυνατὰ στοιχεῖα τῆς ἁγιασμένης Γῆς τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ τῆς ἀθάνατης ψυχῆς τοῦ Λαοῦ του, ὅλα αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ χωρέσουν καὶ νὰ κλειστοῦν μέσα στὰ στενὰ ὅρια μιᾶς περιωρισμένης κι' ἀσθενικῆς περιγραφῆς. Αὐτὰ μόνο μὲ τὴν ψυχή μας μποροῦμε νὰ τὰ συλλάβουμε σ' ὅλη τὴν ἔκτασι καὶ τὴν ἀξία τους, νὰ τὰ νοιώσουμε σ' ὅλο τὸ βάθος καὶ τὸ μεγαλεῖό τους. Κι' ἡ ψυχή μας, ἡ ψυχὴ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ ψυχὴ πρὸ πάντων τοῦ πιὸ ἁγνοῦ καὶ πιὸ ζωτικοῦ τμήματος τοῦ ὀργανισμοῦ του, ἡ ψυχὴ τῆς Νεολαίας του, στέκεται μὲ θαυμασμό, μὲ σεβασμό, μὲ βαθειὰ κατανόησι μπροστὰ στὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργο, καὶ τὸ χαίρεται καὶ τὸ καμαρώνει καὶ τὸ ἐγκολπώνεται σὰν δικό της, ἕτοιμη πάντα νὰ προσφέρῃ ὅλη τὴν ἰκμάδα καὶ τὴ ζωτικότητά της γιὰ τὴ συμπλήρωσι καὶ τὴν τελειοποίησί του, ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ πραγματοποίησι τοῦ μεγάλου κηρύγματος τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ δημιουργία τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Μελῆς Νικολαΐδης



ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Θρησκεία.

ΜΙΑ ἀπὸ τὶς κυριώτερες βάσεις, ποὺ ἀπάνω τους ἐστήριξε ὁ Ἀρχηγὸς τὸ μεγάλο του ἔργο γιὰ τὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴν ἀναγέννησι τοῦ Ἔθνους μας, εἶναι ἡ Θρησκεία. «Ἄνευ πίστεως καὶ θρησκείας, τίποτε δὲν γίνεται», ἐκήρυξε στὸν λόγο του πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἤξευρε κι' ἔνοιωθε βαθειὰ ὁ Ἀρχηγὸς ὅτι ἀφ' ὅτου ὑπάρχει πάνω στὴ Γῆν αὐτὴν ὁ Ἄνθρωπος, ἡ βαθύτερη, ἡ πλουσιώτερη, ἡ πιὸ ἀστείρευτη πηγὴ ἀληθινῆς ζωῆς κι' ἀληθινῆς ψυχικῆς ἀνατάσεως καὶ δημιουργίας ὑπῆρξε ἡ θρησκεία. Στὴ μακριὰ πορεία τῶν αἰώνων ἡ θρησκεία ἄλλαξε βέβαια διάφορες μαρφές, ποὺ τὶς διέπλαθαν καὶ τὶς διεμόρφωναν οἱ διάφορες συνθῆκες ζωῆς καὶ ἡ ἀνάλογη πνευματικὴ κατάστασι τῶν ἀνθρώπων· ὅμως στὰ βάθη κάθε ἀνθρωπίνης ψυχῆς, στὶς ρίζες κάθε ἀνθρωπίνης ζωῆς, ὅπου κι' ὅποτε εἶχε ἐκδηλωθῆ πάνω στὸν πλανήτη μας, ἔζησε πάντα, γερός, δυνατὸς καὶ γόνιμος, ὁ σπόρος τῆς θρησκείας, τὸ βαθὺ κι' αἰώνιο θρησκευτικὸ αἴσθημα.

Καὶ στὸν πιὸ βαρὺ λήθαργο ἢ τὴν πιὸ μεγάλη κατάπτωσι τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, καὶ στὴν πιὸ ὑποτυπώδη ἢ ἀτελῆ μορφὴ ζωῆς, τὸ θρησκευτικὸ αἴσθημα, πότε φανερὸ καὶ πότε λανθάνον, πότε πανίσχυρο καὶ πότε ἄτονο καὶ ναρκωμένο, ἦταν πάντα ζωντανό, πάντα παρόν, ἕτοιμο πάντα ν' ἀποτελέση καὶ νὰ δώση τὰ πιὸ ζωτικὰ καὶ πιὸ πολύτιμα στοιχεῖα ψυχικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξυγιάνσεως κι' ἀναπλάσεως. Ὑπῆρξε παντοῦ καὶ πάντα, σ' ὅλους τοὺς τόπους καὶ σ' ὅλες τὶς ἐποχές, μιὰ ἀνάγκη τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, κάτι περισσότερο ἀκόμη: ἕνα ἰσχυρότατο ἀνθρώπινο ἔνστικτο, καὶ συγχρόνως ἕνας ἀπαραίτητος παράγων ὑγιέστερης κι' ἀνώτερης κοινωνικῆς ζωῆς.

«Ὅταν πιστεύετε ὅτι ἔχετε ἕνα προορισμὸν — εἶπε σὲ κάποιον λόγο του πρὸς τοὺς φοιτητὰς ὁ Ἀρχηγὸς — καὶ ὅταν ἔχετε μπροστά σας τὰ μυστήρια τῆς Φύσεως καὶ αἰσθάνεσθε μέσα εἰς τὴν ψυχήν σας τὸ αἴσθημα τῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ πράγματα ἔξω ἀπὸ σᾶς εὑρισκόμενα καὶ ἄγνωστα εἰς σᾶς συγχρόνως εὑρίσκετε ὅτι ἔχετε προορισμόν, τότε εἶσθε θρησκευτικοὶ ἄνθρωποι. Τότε ἔχετε ὅλας τὰς βάσεις τῆς θρησκείας μέσα σας. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἔχῃ θρησκευτικότητα, διὰ νὰ εἶναι συνεπὴς εἰς τὸν ἑαυτόν του, πρέπει νὰ τῆς δώση μίαν μορφὴν ὡρισμένην, τότε ἔχετε μπροστά σας καὶ θετικὴν θρησκείαν. Ὅταν δὲ σεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν ἔχετε εἰς τὰ χέρια σας, ὅταν ἡ θετικὴ θρησκεία, τὴν ὁποίαν ἐπίστευσαν οἱ γονεῖς σας, εἶναι ἡ θρησκεία, ἡ ὁποία σᾶς λέγει «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», θὰ τὴν ἀποδιώξετε»;

Μὲ τὰ παραπάνω λόγια ὁ Ἀρχηγὸς ἔδωσε ἕναν παραστατικώτατο κι' ἀληθινώτατο χαρακτηρισμὸ στὶς βαθειὲς ψυχικὲς ἀφετηρίες τῆς θρησκείας καὶ στὸν τρόπο τῆς διαμορφώσεώς της σὲ διάφορες μορφές, ὅσο νὰ φτάση στὴν ἀνώτατη καὶ τελειοτάτη ἐκδήλωσι της, στὴν ὁριστικὴ μορφή της, ποὺ εἶναι ὁ Χριστιανισμός.

Βέβαια ὑπῆρξαν καὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἀρνήθηκαν τὴ θρησκεία, ποὺ δοκίμασαν νὰ τὴν διαγράψουν, νὰ τὴν ἐξαφανίσουν καὶ νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν μὲ τὸν λεγόμενο Ὀρθὸ Λόγο. Τί εἶναι ἡ θρησκεία; εἶπαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί. Κάτι ἀφηρημένο, ἀόριστο, ἄπιαστο. Κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ ν' ἀποδειχθῆ μὲ τὴν αὐστηρὴ λογική, μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ κρίσι, μὲ τὸ πείραμα. Καὶ κάθε τὶ ποὺ δὲν μπορεῖ ν' ἀποδειχθῆ μὲ τὸν θετικὸ αὐτὸ τρόπο, κάθε τι ποὺ δὲν εἶναι πρᾶγμα ὁρατὸ καὶ χειροπιαστό, δὲν τὸ παραδεχόμαστε. Εἴδατε καμμιὰ φορὰ τὸν Θεό; Ἀφοῦ δὲν τὸν εἴδατε, δὲν τὸν πιστεύουμε!

Ὦ, οἱ τυφλοὶ καὶ μωροὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι! Ζητοῦν νὰ ψαύσουν μὲ τὰ χέρια τους τὴ θρησκεία, σὰν νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ψαύση κανεὶς μὲ τὰ χέρια του τὸ Πνεῦμα! Ζητοῦν ν' ἀποδείξουν μὲ τὸ πείραμα τὴν παρουσία τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, σὰν νὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀποκαλύψη κανεὶς μὲ τὸ πείραμα τὴν ψυχή! Καὶ θέλουν νὰ δοῦν τὸν Θεὸ μὲ τοὺς ἰσχυροὺς φακοὺς τῶν ματογυαλιῶν τους γιὰ νὰ πιστέψουν στὴν Ὕπαρξί Του, σὰν νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συλληφθῆ καὶ νὰ περικλεισθῆ μέσα στὴν τόσο στενή, μικρὴ καὶ περιωρισμένη ἀκτῖνα τῆς ἀνθρωπίνης ματιᾶς ἡ πανταχοῦ παροῦσα καὶ τὰ πάντα πληροῦσα Θεία Παρουσία!

Οἱ μωροὶ καὶ τυφλοί, ποὺ κάνουν πὼς ψάχνουν γύρω τους καὶ δὲν μποροῦν νὰ ψάξουν μέσα τους! Ποὺ φαντάζονται πὼς μελετοῦν κι' ἐξονυχίζουν ὅλα τὰ μυστήρια τῆς Φύσεως καὶ τῆς Ζωῆς καὶ δὲν μποροῦν νὰ πιάσουν μιὰ πνοὴ ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸ κόσμο τοῦ ἀνθρώπου, ν' ἀκούσουν ἕναν παλμό του, νὰ νοιώσουν ἕνα αἴσθημά του! Ποὺ ἀναζητοῦν τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν φακό, ἐνῷ δὲν χρειάζεται παρὰ μιὰ ματιὰ τῆς ψυχῆς τους, μιὰ μικρή, τόση δὰ ματιὰ τῆς ψυχῆς τους, ἀρκεῖ νὰ εἶναι καθαρή, γιὰ νὰ νοιώσουν, νὰ δοῦν, νὰ χαροῦν τὴ θεία παρουσία Του τόσο κοντά τους, τόσο κοντά τους — μέσα τους!

Ὁ Ἀρχηγὸς τὸ εἶπε καὶ αὐτό, μὲ τὴν πάντα διαυγῆ, φωτεινὴ καὶ σοφὴ ἔκφρασί του, σ' ἕναν ἄλλο λόγο του πρὸς τὸν φοιτητικὸ κόσμο:

«Καὶ ἡ θρησκεία ἀναζητεῖ τὴν ἀλήθειαν, ὅπως ἡ ἐπιστήμη. Ἀλλὰ τὴν ἀναζητεῖ διὰ τῆς πίστεως. Καὶ ἡ τέχνη ἀναζητεῖ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὴν ἀναζητεῖ διὰ τοῦ συναισθήματος. Ἡ ἐπιστήμη τὴν ἀναζητεῖ κατὰ τὸν ἴδιον αὐτῆς τρόπον: διὰ τῶν μεθόδων τῶν ἐπιστημονικῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν οὔτε μὲ τὴν θρησκευτικὴν πίστιν, οὔτε μὲ τὰ συναισθήματα. Αἱ μέθοδοι αἱ ἐπιστημονικαὶ εἶναι ἡ διαλεκτική, εἶναι ὁ ὀρθολογισμός, ἡ ἀπόδειξις εἶναι ἡ ἐμπειρία, εἶναι ἡ παρατήρησις, εἶναι τὸ



πείραμα καὶ ὅ,τι ἄλλο. Ἀλλὰ ἐὰν διὰ τῶν μεθόδων αὐτῶν τῶν ἐπιστημονικῶν ἀναζητῆτε τὴν ἀλήθειαν, κάμνετε μίαν προϋπόθεσιν μέσα σας, τὴν ὁποίαν οὐδεμία ἐμπειρία σᾶς τὴν παρέχει, οὐδεὶς ὀρθολόγος τὴν ἀποδεικνύει, τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὑπάρχει ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ἀναζητεῖτε. Καὶ αὐτὴ εἶναι ζήτημα πίστεως, πίστεως θρησκευτικῆς».

Κι' ἀλήθεια. Τίποτε ἄλλο δὲν ζητᾶ ἀπὸ μᾶς ὁ Θεός, γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαλυφθῇ σὲ ὅλη Του τὴ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖο, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Πίστι. Ἡ πίστι αὐτὴ παρουσιάζεται μὲ διάφορες μορφές: κάποτε λέγεται «ἠθικὴ συνείδησι», κάποτε «ἀντίληψι καθήκοντος», ἄλλοτε παίρνει τὰ ὀνόματα πλατειῶν κι' ὑψηλῶν ἰδανικῶν· ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶναι διάφορες ἀπόψεις τῆς μιᾶς κι' ἀληθινῆς κι' αἰωνίας μορφῆς της: τῆς Θρησκευτικῆς Πίστεως.

Ὅταν ἡ ἁπαλή, ἡ γλυκειά, ἡ πεντακάθαρη πνοὴ τῆς πίστεως γεμίσῃ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ θαῦμα συντελεῖται ἀμέσως μέσα της. Δὲν χρειάζονται πιὰ οὔτε ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι, οὔτε πρακτικὰ πειράματα, οὔτε λογικοὶ ἀκροβατισμοί. Ὅλα τὰ σαρώνει ἡ ἰσχυρὰ καὶ θεία πνοή της. Καὶ μέσα σὲ μιὰν διαυγῆ κι' ἐξυγιασμένη ἀτμόσφαιρα προβάλλει δυνατὴ κι' ἀκαταγώνιστη — ὑπεράνθρωπη κι' ὑπερφυσικὴ πραγματικότης — ἡ θρησκεία, καὶ διαγράφεται αἰσθητὰ ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ.

Καὶ τὸ θαῦμα συντελεῖται. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πιὰ ἕνας ὑλικὸς ὀργανισμὸς ἀπὸ σάρκα καὶ κόκκαλα, πού, ἔχοντας γιὰ κινητήριο δύναμι λίγον ἐγκέφαλο, κανονίζει τὶς ἐνέργειές του καὶ τὶς πράξεις του σύμφωνα μὲ τὶς στενὲς καὶ κρύες ἐπιταγὲς τῆς λογικῆς, τοῦ ἀτομικισμοῦ, τοῦ συμφεροντολογισμοῦ. Καὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι πιὰ μιὰ ταπεινή, σκληρὴ καὶ βάρβαρη πάλη γιὰ τὴν ὑλικὴ ἐπικράτησι καὶ τὴν ὑλιστικὴ ἀπόλαυσι. Καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ζωὴ ἐξαγνίζονται, ἐξευγενίζονται, ἀνυψώνονται· ὁ ἄνθρωπος παίρνει νέαν ὄψι, ἡ ζωὴ νέο νόημα — πόσο ὡραιότερα, πόσο ὑψηλότερα!

Οἱ μικρὲς καὶ ταπεινὲς σκέψεις, οἱ συμφεροντολογικὲς βλέψεις, οἱ ἐγωϊστικοὶ πόθοι πέφτουν, ὅπως ἡ σκουριὰ τοῦ μετάλλου ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὴν καθαρτήρια φωτιά, κι' ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἁγνὴ κι' ὡραία, ὑψώνεται, ὑψώνεται. Κι' ἡ ζωή, ἀλλάζοντας μὲ μιᾶς ρυθμὸ καὶ σκοπό, γεμίζει ἀπὸ καλωσύνη κι' ἀπὸ ἀγάπη, γεμίζει ἀπὸ χαρά, κι' ὀμορφαίνει, καὶ πλαταίνει.

Ἔτσι δὲν ἐξυγιαίνει καὶ δὲν ἀνυψώνει μονάχα τὰ ἄτομα ἡ θρησκεία, ἀλλὰ ἀναγεννᾷ συγχρόνως καὶ ἀναμορφώνει καὶ τοὺς λαούς. Καὶ μόνο τὸ παράδειγμα τοῦ δικοῦ μας Ἔθνους, ποὺ μὲ τὸ θρησκευτικὸ αἴσθημα ὡς ἐμπνευστὴ καὶ ὁδηγὸ κατώρθωσε ν' ἀνεβῇ ὡς τὴν ἱερὴ Ἀκρόπολι, εἶναι ἀρκετὸ νὰ μᾶς δείξῃ τὴ μεγάλη καὶ βαθειὰ ἐπίδρασι τῆς Θρησκείας πάνω στὴν ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξι καὶ δημιουργία τῶν λαῶν.

«Ἡ ἱστορία διδάσκει — εἶπε πάλι ὁ Ἀρχηγός, ἀπευθυνόμενος στοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς — ὅτι τὰ ἔθνη δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀναπτύξουν μεγάλον μορφωτικὸν πολιτισμόν, χωρὶς νὰ προηγηθῇ βαθὺ θρησκευτικὸν αἴσθημα».

Καὶ ἂν ἀπ' αὐτὸ εἶναι φανερὸ ποιὸ εἶναι τὸ καθῆκον ὅλων τῶν ἐθνῶν, πιὸ πολὺ εἶναι φανερὸ τὸ μεγαλείτερο καθῆκον τοῦ δικοῦ μας ἔθνους, ποὺ ὄχι μόνο ἐμεγαλούργησε καὶ ἐδοξάσθηκε μὲ τὴν παλιά του θρησκεία, ἀλλὰ εἶχε τὴ θείαν εὔνοια καὶ τὸν προνομιοῦχο κλῆρο νὰ γνωρίσῃ, νὰ νοιώσῃ καὶ νὰ ἐγκολπωθῇ, πρῶτο αὐτό, τὴν ἀληθινὴ κι' αἰώνια θρησκεία τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ συντελέσῃ μὲ τὴ γλῶσσα του καὶ μὲ τὸ πνεῦμα του στὴ διάδοσι καὶ στὴν ἐπικράτησί της.

«Ὅταν ἡ θρησκεία ποὺ ἐπίστευσαν οἱ γονεῖς σας — ρώτησε ὁ Ἀρχηγὸς — εἶναι ἡ θρησκεία ποὺ σᾶς λέγει «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», θὰ τὴν ἀποδιώξετε»;

Ὄχι! Ποτέ! Ἀπεναντίας θὰ τὴν ἐνστερνισθοῦμε πιὸ πολύ, θ' ἀφοσιωθοῦμε πιὸ πολὺ σ' αὐτήν, θὰ τὴν ἀκολουθήσουμε πιὸ πιστὰ καὶ πιὸ σταθερά. Ξέρουμε πὼς τὰ βήματά της ὁδηγοῦν πρὸς τὸν Οὐρανό, πὼς φτάνουν ὡς τὰ πόδια τοῦ Θεοῦ. Καὶ θὰ βαδίσουμε μ' ὅλη μας τὴν ψυχὴ πάνω στ' ἀχνάρια τῶν βημάτων της.

Πατρίς.

Ὑπῆρξε μιὰ ἐποχή, ποὺ ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ ψυχὴ πολεμοῦσε νὰ δημιουργήσῃ τὸν πολιτισμό της, καθαρὸν ἀπὸ τὶς ξένες ἀσιατικὲς ἐπιδράσεις, ποὺ ἀπὸ διάφορες θύρες καὶ σχισμὲς εἰσχωροῦσαν στὸ φωτεινό της παλάτι. Ἡ γνήσια ἑλληνικὴ ψυχὴ ἦτανε ἡρωϊκή, περήφανη, μὲ λίγα λόγια ἀνδρική. Καὶ ὁ πολιτισμός της ἄρα ἔπρεπε νὰ εἶναι γερός, παραγωγικός, δυναμικός, ἀνδρικός.



Ἡ τάσι καὶ ἡ διάθεσί της αὐτὴ τὴν ἔκαναν ἐπὶ αἰῶνας, ἐπὶ χιλιετηρίδας, ἀπὸ τοὺς μυθικοὺς καὶ πέραν πρὸς τὸ παρελθὸν χρόνους σὲ σκληρὸν ἀγῶνα νὰ ἀποτινάξῃ ὅ,τι ξένο σ' αὐτή. Ἔτσι κατήργησε σιγὰ κι' ἐπίμονα τὴν κυριαρχία τῆς Χθονός, τῆς Δήμητρος, τῆς Μητέρας, κι' ἔστησε τὴν πατρικὴ κυριαρχία. Κατήργησε τὴ «μητρίδα» τῶν Λυκίων, πρώτων Κρητῶν, Πελασγῶν, τῶν πρὸ τοῦ Θησέως Ἀθηναίων, καὶ ἐστερέωσε τὴν ἔννοιαν «πατρίς».

Οἱ μῦθοι, τὸ ἀρχαῖο ἑλληνικὸ δρᾶμα, Σοφοκλῆς καὶ Εὐριπίδης, εἶναι διάσπαρτα ἀπὸ τὸν δραματικὸν αὐτὸν ἀγῶνα.

Ἀπὸ τοὺς θείους νόμους τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, συμβολικὰ ἀπὸ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, ἀπὸ τοὺς μεσίτας μεταξὺ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, Προμηθέα, Ἡρακλῆ, Θησέα, ἀπὸ τὴ θέλησι καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ πατέρα, ξεπήδησε κατόπιν αὐτό, ποὺ ὀνομάζουμε ἑλληνικὸ πολιτισμὸ καὶ ποὺ ἔχουμε τὴν περηφάνεια νὰ θεωροῦμε ὡς κληρονομία προγονική, ὅμως καὶ τὴν μεγάλη ὑποχρέωσι νὰ τὴ διαφυλάξουμε ὅσον τὸ δυνατὸ ἀκέραια. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο σὲ κάθε περίπτωσι νὰ ξέρουμε τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν πολύπλοκή του γένεσι.

* * *

Πατρίδα δὲν θὰ πῇ σήμερα μόνο τὸ χωριὸ ποὺ γεννηθήκαμε, ἔστω κι' ἂν τὸ ἀναφέρουμε συχνά. Ἔχει μιὰ πολὺ πιὸ πλατύτερη ἔννοια. Θὰ μπορούσαμε ἴσως νὰ τὴν παραστήσουμε μὲ τὶς λέξεις: «αἷμα καὶ χῶμα». Μέσα ἐκεῖ περιλαμβάνονται ἀκόμα οἱ ἔννοιες: «Ζωὴ καὶ χώρα, τύχη καὶ βίος, γῆ καὶ οὐρανός, γενιὰ καὶ φυλή, πρόγονοι καὶ ἀπόγονοι, πατέρας καὶ μητέρα».

Παιδὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ἐννοιῶν εἶναι ὁ Λαός μας.

Πρὶν ἀπὸ ἑνάμισυ αἰῶνα ἡ πατρίδα μας ἦτανε σκλαβωμένη. Δὲν ὑπῆρχε γιὰ μᾶς πραγματικά. Ὑπῆρχε ὅμως πάντα μεταφυσικὰ μέσα στὴν ψυχή μας. Κι' αὐτὸ ἦτανε ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴ δύναμι καὶ τὸ θάρρος, ἐμεῖς μικροὶ καὶ καταφρονεμένοι, νὰ ζητήσουμε μὲ τὸ αἷμά μας τὴν πραγματοποίησι τῆς ὑπάρξεώς της, στὸ ξανακέρδισμα τῆς ἑλληνικῆς χώρας, ποὺ ἦτανε τὸ σκιαγράφημα τῆς πατρίδος μέσα στὴν ψυχή μας.

Τότε μὲ τὴν ἀφάνταστη ὁρμή μας, μὲ τὴν τραχειὰ ἐπιμονή μας ἀπολαύσαμε τὴν πατρίδα μας, ποὺ σήμερα χαρακτηρίζουμε μὲ τὶς ἔννοιες: «αἷμα καὶ χῶμα».

Ὁ Λαός μας ὅμως στὴ γνήσια καὶ τὴν ὁλοκληρωτικὴ του μορφὴ φάνηκε μόλις τώρα, μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου τοῦ 1936. Γιατὶ ἡ γένεσι Λαοῦ εἶναι τὸ ξεπέρασμα τῶν προσώπων πρὸς χάριν τοῦ κοινοῦ καλοῦ, τὸ ξεπέρασμα τῶν κομμάτων πρὸς χάριν τοῦ Ἔθνους, τὸ ξεπέρασμα κάθε ἀμφιβολίας μὲ μιὰ νέα κοινὴ αὐτοπεποίθησι πρὸς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸ σκοπό.

Τώρα μονάχα οἱ ἔννοιες «Πατρὶς καὶ Λαὸς» πήρανε τὸ μεγαλεῖο ποὺ τοὺς ἀξίζει. Κάθε μεγαλεῖο ὅμως εἶναι μισό,

όταν δὲν ἔχη καὶ τὸ ἀνάλογο βάθος. Ὅπως τὸ σημερινὸ τῆς πατρίδος μεγαλεῖο εἶναι ἔργο ὅ λ ω ν τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τὸν ἄγνωστο στρατιώτη μέσα στὴν ἀφομοιώνουσα χακιά του στολὴ στὰ σύνορα, ὡς τὴν ἀφανῆ γυναικοῦλα, τὴ μητέρα τοῦ μικροῦ σκαπανέα, ποὺ μὲ γεμᾶτα πνεμόνια καὶ μὲ γνήσιο ἐνθουσιασμό, χωρὶς συμφέρον καὶ χωρὶς ὑστεροβουλία, τραγουδεῖ στὴν ἀνωτάτη διαπασῶν τὸ «Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα νέα», ἀγγέλλοντας μὲ τὸν τρόπον αὐτὸ γιορτινὰ τὴν ὁμολογία τῆς πίστεώς του, τωρινῆς καὶ μελλοντικῆς, ἔτσι πρέπει καὶ τὸ βάθος τῶν ἐννοιῶν «Ἑλληνικὴ Πατρίδα» καὶ «Ἑλληνικὸς Λαὸς» νὰ γνωσθῆ ἀπὸ κάθε Ἕλληνα μεγάλον καὶ μικρὸν καὶ νὰ κατανοηθῆ, χωρὶς τὰ κούφια λόγια τοῦ ψευδοπατριωτισμοῦ, ποὺ τόσο εἶχε ξαπλωθῆ μὲ τὸν φιλελευθερισμὸ καὶ κομματισμὸ τῶν περασμένων χρόνων. Γιατὶ τότε νόμιζαν οἱ πιότεροι ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα ἤτανε μόνο ἀνάγκη ἰδιωτικῶν συμφερόντων καὶ συνδυασμῶν.

Ὅπως ἀγωνιστήκαμε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες σκληρὰ γιὰ τὴν ἀπόδοσι τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας, πρέπει καὶ τώρα ἐπίμονα νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν ἀληθινὴ κατανόησι τῆς ἐννοίας «Πατρὶς Ἑλληνική».

Δὲν πρέπει, ὅπως εἴπαμε, ἡ ἔννοια αὐτή, ὅπως συνέβαινε πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου, νὰ θεωρῆται μόνο ὡς περίπτωσι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποφύγη κάθε πολίτης, ἀλλὰ νὰ ἐννοηθῆ ἀπὸ τὸ λαό μας ὁλόκληρο τὸ βάθος καὶ ὁ πλοῦτος της.

Ἂν ἡ Ἑλλὰς στὴν ἐποχή μας ἔχη γίνει γιὰ πρώτη φορὰ κοινός, προγραμματικὸς σκοπός, πρὸς τὸν ὁποῖο ἀρχίζει νὰ κινῆται ὁλόκληρος ὁ Λαὸς μὲ μιὰ κοινὴ πίστι, θὰ πῆ πὼς εἶναι καιρὸς νὰ νοιώση ὅτι Ἑλλὰς σημαίνει κάτι περισσότερο ἀπὸ ὄνομα χώρας.

Εἶναι ἡ γῆ τῶν πατέρων μας, ποὺ τὴν ἀγάπη της μέσα στὴν ψυχή μας ἔσπειραν οἱ μυθολογικοί μας θεοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ ὡραίου Ζεὺς - Ἀπόλλων, μιὰ ἀγάπη γεμάτη φῶς καὶ λάμψι ἀπὸ αἰώνων εἰς αἰῶνας.

Εἶναι τὸ αἷμα τῶν πατέρων μας, ποὺ χύθηκε ἄλικο καὶ ζεστὸ μὲ τὴν προσφορὰ τῆς πιὸ μεγάλης θυσίας, γιὰ νὰ βοηθήση νὰ βλαστήση ἡ νέα ζωή, ν' ἀνθίση ἡ νέα ἄνθησι.

Εἶναι τὰ κορμιά τους, ποὺ χώθηκαν σὰν παραγωγικὰ σπέρματα στὸ χῶμα γιὰ νὰ χαρίσουν τὴ δύναμι σ' ἐμᾶς τοὺς ἀπογόνους των.

Εἶναι ἡ σκέψι τους, ποὺ ἀπὸ αἰῶνα σὲ αἰῶνα περνᾶ σὰν χρυσῆ κλωστὴ καὶ φτάνει ὡς τὴ δική μας πνευματικὴ δρᾶσι.

Εἶναι ἡ ψυχή τους, ποὺ ἀθάνατη καὶ αἰωνία φτερουγίζει πάνωθέ μας καὶ γύρω μας συνδέοντάς μας μὲ τὰ περασμένα καὶ ὁδηγῶντας μας πρὸς τὰ μελλούμενα.



Εἶναι τέλος τὸ μεταφυσικό μας Εἶναι, ἡ ὑπερουσία τῆς ὑπάρξεώς μας, ποὺ χωρὶς αὐτὴ κανένα ἀνθρώπινο ὂν δὲν μπορεῖ νὰ ζήση τὸν ἀνώτερό του προορισμό.

Ἔπειτα κάτι ἄλλο κάνει τὴν ἀγάπη μας αὐτὴ πιὸ περήφανη δίνοντάς της μεγαλύτερη ἀξία. Κανένα ἱστορικὸ παράδειγμα δὲν μπορεῖ οὔτε κἂν τὴν ὑπόνοια νὰ δώση ὅτι ὁ Ἕλλην ποὺ ἀγάπησε τὴν πατρίδα του μὲ πάθος, τὴν ἀγάπησε ἀπὸ κάποιο συμφέρον σὲ χώρα ποὺ τρέχει ποτάμι τὸ μελίγαλα, σὲ χώρα ποὺ πάνωθέ της ἀδειάζει τὰ ὑλικά του ἀγαθὰ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας.

Εἶναι μιὰ ἀγάπη τῆς πιὸ τρανῆς πίστεως σὲ μιὰ φωτεινή, ὄμορφη ἀλλὰ τραχεῖα καὶ μὴ πλούσια χώρα. Εἶναι μιὰ ἀγάπη ποὺ πέρασε ἀπὸ ὅλες τὶς δοκιμασίες, ἀπὸ ὅλες τὶς φωτιὲς γιὰ νἄβγη καθαρὸ κι' ἁγνὸ χρυσάφι μέσα στῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς τὸ χιλιόχρονο χυτήριο.

Δὲν εἶναι λοιπὸν «πατρίδα μας» μόνο ἡ περιοχὴ ἐκείνη, ποὺ στὸν χρωματιστὸ χάρτη τῆς Εὐρώπης δείχνει τὰ ὅρια τῆς χώρας μὲ τὴν ὀνομασία «Ἑλλάς», ἀλλὰ εἶναι μέσα στὴν ψυχή μας ὁ ἄλυτος ἐκεῖνος κόμβος, ποὺ κανένα σπαθὶ δὲν μπορεῖ νὰ κόψη, ὅσο καὶ νἆναι δυνατό, ὁ κόμπος ποὺ μᾶς δένει ἄλυτα σὲ ζωὴ καὶ θάνατο μὲ τὴν περασμένη τοῦ λαοῦ μας μεγαλειώδη ἱστορία καὶ μᾶς γεννᾶ τὰ τολμηρὰ γιὰ τὸ μέλλον του ὄνειρα.

Ἡ παλαιὰ φιλελεύθερη γενεὰ μιλοῦσε κι' αὐτὴ γιὰ πατρίδα, ὅμως δὲν ἐννοοῦσε, ὅπως ἔπρεπε, τὸ βάθος τῆς ἐννοίας της. Καλύτερα κι' αὐθόρμητα χωρὶς φιλοσοφίες καὶ μόνο ἀπὸ ὑγιὲς ἔνστιχτο τὴν ἔνοιωσε ὁ φτωχὸς ἐκεῖνος ἀγωνιστής, «τὸ γουρουνοτσάρουχο» ποὺ ἔδωσε τὴ ζωή του πρωτόγονα καὶ σπάταλα γιὰ τὴν ἐλευθερία της καὶ τὸν ἀνασχηματισμό της.

Μιλοῦσε ἡ γενεὰ αὐτὴ ἀκόμα γιὰ παγκόσμιες πατρίδες, γιὰ ἀνθρωπισμούς, γιὰ κοσμοπολιτισμούς. Λάθος, στοιχειῶδες λάθος: Εἶχε χάσει τὴ φιλοσοφικὴ πλευρὰ τῆς ἐννοίας «πατρὶς» καὶ πνίγονταν στὰ ρηχὰ νερά. Γιατὶ μόνο ἄνθρωποι τῆς ἰδίας Φυλῆς, τοῦ αὐτοῦ αἵματος, τῶν ὁμοίων περασμένων, τῶν κοινῶν ἀγώνων, ἄνθρωποι μὲ κοινοὺς τοὺς πόνους καὶ κοινὲς τὶς χαρές, μὲ τὶς ἴδιες προσπάθειες καὶ μὲ ὅμοια ὄνειρα μποροῦν νὰ ἔχουν καὶ μιὰ κοινὴ πατρίδα.

Ὅλα τὰ ἄλλα, ὁ κόσμος ὁλόκληρος εἶναι κάτι μακρινὸ καὶ ἀφηρημένο. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ὑποτάξη τὴν ἀτομική του ζωὴ μόνο στὴν κοντινὴ πραγματικὴ καὶ μεταφυσικὴ χιλιοαγαπημένη αὐτὴ ἔννοια, ποὺ τὴ λέμε: «Πατρίδα».

Τότε ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ὑψώνεται καὶ μεταμορφώνεται, πλαταίνει καὶ βαθαίνει. Γιατὶ τότε ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾶ ἕνα μεγάλο σκοπό, γιατὶ γίνεται ζωντανὸ μέλος τῆς Πατρίδος, μιᾶς πολὺ μεγαλύτερης ἀπὸ αὐτὸν ὀντότητος, ποὺ εἶναι αἰωνία. Κοντὰ σ' αὐτὴ καὶ μέσα σ' αὐτὴ χάνει τὸ ἐφήμερό του ὁ ἄνθρωπος ἀποκτῶντας τὴν ἀθανασία καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ὅταν ἐργάζεται ὁ ἄνθρωπος μέσα σ' αὐτὴ καὶ γι' αὐτὴ τὴ ζωντανὴ πραγματικότητα, νοιώθει μιὰν ἔντονη χαρὰ καὶ ἡ ζωή του ἡ μηδαμινὴ καὶ ἡ διαβατικὴ παίρνει ἀφάνταστη δύναμι, ἐμπνέεται κάθε μέρα ἀπὸ τὴ σοφία καὶ τὸ πνεῦμα τῶν πεθαμένων ἀδελφῶν του, ποὺ αὐτοὶ εἰργάσθηκαν πάνω στὸ ἴδιο ἔργο μ' αὐτόν.

Ἔτσι πρέπει νὰ νοιώση σήμερα τὴν πατρίδα ἡ νέα γενεά. Νὰ σκύψη μέσα της καὶ νὰ τὴ ζητήση στῆς ψυχῆς της τὰ ἄδυτα καὶ τὰ παρθένα, ἀκολουθῶντας καὶ σ' αὐτὸ τὴ συμβουλὴ τοῦ σοφοῦ Ἀρχηγοῦ της:

«Ἡ πατρὶς εἶναι μέσα στὸν καθένα καὶ μέσα στὴν καθεμιὰ ἀπὸ σᾶς, γιατὶ τὸ αἷμα σας εἶναι ἑλληνικό, τὰ κόκκαλά σας εἶναι Ἑλλήνων κόκκαλα, διότι ἐβγῆκαν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἥρωας ποὺ ἐσκόρπισαν ἄφθονον τὸ αἷμα των καὶ ποὺ ἔσπειραν τὴν γῆν αὐτὴν μὲ τὰ κόκκαλά των διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τόπου αὐτοῦ. Ἡ σχέσις σας πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα εἶναι σχέσις στενωτάτη τοῦ παιδιοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς».

* * *

Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ εἶναι τὸ πολίτευμα ποὺ κατ' ἐξοχὴν ἁρμόζει εἰς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἔννοιαν Πατρίς.

Οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ ὠνόμαζαν τοὺς βασιλεῖς διοτρεφεῖς καὶ διογενεῖς διὰ νὰ τοὺς περιβάλουν μὲ περισσότερον κῦρος καὶ νὰ καταστήσουν τὴν ἐξουσίαν των ἀπρόσβλητον. Ὅπως δηλ. εἰς τὸν ἠθικὸν νόμον ἀπέδιδον θείαν

προέλευσιν διότι χωρίς αὐτὸν δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη καὶ ἁρμονικὴ συμβίωσις μεταξὺ τῶν μελῶν μιᾶς κοινωνίας, κατὰ τὸν ἴδιον λόγον καὶ τὸν βασιλικὸν θεσμὸν ἐθεώρουν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς πολιτείας καὶ τῆς προόδου τοῦ συνόλου.

Οἱ βασιλεῖς εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐτοποθετοῦντο τρόπον τινὰ μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ θεῶν· αὐτοὶ ἔκαμνον τὰς θυσίας ἐν ὀνόματι τῶν ὑπηκόων των, αὐτοὶ ἐμεσολάβουν καὶ ἐπρέσβευον ὑπὲρ αὐτῶν. Ὅταν εἰς τὴν χώραν παρουσιάζετο σιτοδεία ἢ ἀσθένεια καταστρεπτικὴ πρὸς τὸν βασιλέα κατέφευγε τὸ πλῆθος μὲ δεήσεις καὶ ἱκετηρίους κλάδους.

Ἕνεκα τῆς θείας καταγωγῆς των οἱ βασιλεῖς διεχειρίζοντο καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· ἀντεπροσώπευον δηλ. τὸν Δία, τὸν ρυθμιστὴν τῆς ἁρμονίας τοῦ κόσμου καὶ ἐφήρμοζον τοὺς νόμους αὐτοῦ διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἁρμονία αὐτὴ ἐξησφαλίζετο. Πολυθρύλητοι διὰ τὰς δικαίας κρίσεις των ἔγιναν οἱ Αἰακός, Μίνως καὶ Ραδάμανθυς, οἱ ὁποῖοι καὶ μετὰ θάνατον δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς κριταὶ τοῦ Ἅδου.

Ὅπως ἐν καιρῷ εἰρήνης οἱ βασιλεῖς ἐπροστάτευον τοὺς ὑπηκόους των ἀπὸ τὴν ἀδικίαν, ἔτσι καὶ ἐν πολέμῳ ἀνελάμβανον τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς. Ἦσαν δηλ. οἱ ἀνώτατοι στρατηγοί. Ὁ πλοῦτος αὐτῶν μάλιστα προήρχετο ἀπὸ τὰ λάφυρα τὰ πολεμικὰ διότι ἐλάμβανον τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς δωτίνας, τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἔκαμνον πρὸς αὐτοὺς οἱ πολῖται πρὸς ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης των.

Αἱ μεγάλαι ἔνδοξοι σελίδες τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας εἶναι στενὰ συνδεδεμέναι πρὸς τὸν βασιλικὸν θεσμὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν σημερινῶν.

Ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἑλλήνων καταστρέφει τὴν Τροίαν καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν ἑλληνικὴν τιμήν. Ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας μὲ τὴν δραστηρίαν πολιτικήν του κατορθώνει νὰ συνδιαλλάξῃ τὰς Ἑλληνικὰς δημοκρατίας ποὺ κατετρίβοντο εἰς ἐξοντωτικοὺς ἐμφυλίους ἀγῶνας καὶ νὰ ἀναγεννήσῃ Ἐθνικὸν αἴσθημα Πανελλήνιον, ὅμοιον τοῦ ὁποίου μόνον κατὰ τοὺς Μακεδονικοὺς πολέμους εὑρίσκομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ δὲ διάδοχός του Ἀλέξανδρος συνεχίζων τὸ ἔργον τοῦ πατρός του κατακτᾷ τὴν Ἀσίαν καὶ φέρει τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν.

Ἀκολουθοῦν καιροὶ ἀφαντάστου δόξης. Οἱ Λαγίδαι, οἱ Πτολεμαῖοι, οἱ Ἀτταλίδαι, οἱ βασιλεῖς τοῦ Πόντου, διάδοχοι καὶ ἐπίγονοι τοῦ μεγάλου κατακτητοῦ δίδουν χρῶμα Ἑλληνικὸν εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ σφραγίζουν μὲ τὰ ὀνόματά των τὰς λαμπροτέρας περιόδους τῆς ἱστορίας μας.

Τὰ ἀδιαφιλονίκητα προτερήματα τοῦ Ἕλληνος τότε μόνον ἀποδίδουν καρποὺς ὅταν ὑποβάλλωνται εἰς τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν ποὺ καταπνίγει τὶς ἀτομικὲς ἐπιδιώξεις καὶ συντονίζωνται κάτω ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰν καὶ φωτεινὴν ἡγεσίαν ἑνὸς ἀνθρώπου.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμφανίζονται καὶ ἐδῶ λαμβάνουν τὴν τελικήν των διαμόρφωσιν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς μίαν χαλάρωσιν ποὺ ἐπῆλθε συνεπείᾳ τῆς ἀποτόμου μεταβολῆς τοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντος καὶ τῆς συσσωρεύσεως τοῦ πλούτου.

Ὁ Περικλῆς δίδει μίαν ἰδανικὴν εἰκόνα τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας εἰς τὸν «Ἐπιτάφιόν» του. Ποία ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπῆρξε ἡ δημοκρατία αὐτή; Διὰ νὰ τὸ ἐξακριβώσωμεν δυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν ἀναντίρρητον μαρτυρίαν ἑνὸς ἀψευδοῦς μάρτυρος, τοῦ Σωκράτους.

Ἀπολογούμενος δηλαδὴ ὁ φιλόσοφος ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου λέγει: «Ἀλλὰ νομίζετε λοιπὸν ὅτι τόσα ἔτη θὰ ἔζων, ἐὰν ἐπολιτευόμην καὶ πράττων ὅπως ἁρμόζει εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα ἐβοήθουν τοὺς δικαίους, καὶ ὅπως εἶναι σωστό, διὰ τοῦτο πρὸ παντὸς ἐφρόντιζον;»

(Ἀπολογία Σωκράτους Κεφ. 21)

Οἱ λόγοι αὐτοὶ σαφῶς δεικνύουν πόσον δύσκολος ἦτο ἡ θέσις ἑνὸς τιμίου καὶ ἀδεκάστου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς τὰς λοξοδρομίας καὶ τοὺς συμβιβασμοὺς τῶν ἐπιτηδείων καὶ τῶν κολακευόντων τὰς ἀδυναμίας τοῦ ὄχλου διὰ νὰ ἐπιπλέουν, ἤθελε πάντοτε νὰ λέγῃ καὶ νὰ πράττῃ κατὰ συνείδησιν.

Οἱ ἀπὸ τὰς δημοκρατίας προελθόντες τύραννοι τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα διεσώθη μέχρι σήμερον συνωδευμένον μὲ κακὴν φήμην δὲν πρέπει διόλου νὰ συγχέωνται μὲ τοὺς βασιλεῖς. Ὁ Ἀριστοτέλης παρέχει σαφῆ ὁρισμὸν καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ.



«Βασιλεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων συμφέρον σκοπεῖ... τύραννος τῷ ἑαυτῷ συμφέρον...».

Ὕστερα ἀπὸ τὴν λαίλαπα τῆς Ρωμαϊκῆς κατακτήσεως νέον Ἑλληνικὸν κράτος γεννᾶται εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία. Ἐπὶ χίλια ἔτη γράφει σελίδας δόξης καὶ χρησιμεύει ὡς προπύργιον καὶ ἀσπὶς τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία ἀνακόπτει τὰς βαρβαρικὰς ἐπιδρομάς.

Εἰς τὸ Βυζάντιον τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα δὲν παρουσιάζεται ποτὲ ὡς μία ἄκοπος ἀπόλαυσις τοῦ πλούτου καὶ τῆς χλιδῆς· ἡ ζωὴ τῶν βασιλέων ἦτο ἕνας διαρκὴς πόλεμος πρὸς τοὺς Πέρσας, πρὸς τὰς Ἀραβικὰς δυναστείας κλπ. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν στρατιῶται ποὺ ὡδήγουν αὐτοπροσώπως τοὺς στρατούς των εἰς τὸν πόλεμον, σπανιωτάτην δὲ ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ ὁ Ἰουστινιανός, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐνδόξους πολέμους του διεξήγαγεν ἀπὸ τὰ ἀνάκτορά του καὶ διὰ τῶν στρατηγῶν του.

Ὅπως ὁ Θεὸς διὰ τὸ σύμπαν, ἔτσι καὶ ὁ ἐπὶ γῆς αὐτοκράτωρ εἶναι ἀναγκαῖος διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων· καὶ ὅπως ἀκατάληπτος ἀποβαίνει ὁ κόσμος χωρὶς τὸν Θεόν, ὁμοίως ἀκατάληπτον θεωρεῖται τὸ κράτος χωρὶς τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν μοναχὸν Εὐσέβιον «ἐμπέφυκε τῷ κόσμῳ ὥσπερ ὀφθαλμὸς ἐμπέφυκε σώματι». Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι μεταφοραὶ καὶ σύμβολα, ἀλλὰ μία σαφὴς ἔκφρασις τῶν διδασκομένων δογμάτων ἀπὸ τῆς ἕδρας εἰς τὰς σχολάς, εἶναι βασικὴ ἰδέα, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐστήριξε τὸν πολιτικόν του βίον ὁλόκληρον τὸν Μεσαίωνα.

Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 21, ὕστερα ἀπὸ τὰς συμφορὰς ποὺ ἐπεσώρευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἰβραὴμ καὶ αἱ ἐμφύλιοι ἔριδες, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶδεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τὸ μέσον τῆς ἀνορθώσεως καὶ τὸ σύμβολον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἔθνους.

Εἰς αὐτὸ ὀφείλεται ἡ ἀγάπη μὲ τὴν ὁποίαν περιέβαλε τοὺς βλαστοὺς τῆς βασιλευούσης σήμερον δυναστείας καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας αὕτη ἐστήριξε τὴν ἰσχύν της ἀναδειχθεῖσα ἀξία τοῦ μεγάλου ἔργου τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν. Ὁ Ἐθνομάρτυς Γεώργιος Α' ἀπὸ τῆς νεαρωτάτης ἡλικίας του μέχρι γήρατος ἐστάθη ὑπόδειγμα βασιλέως, παρέμεινε πιστὸς εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὸν ὅρκον του, χωρὶς ποτὲ νὰ ὀλιγοψυχήσῃ εἰς τὰς ἀντιξόους καὶ ταραχώδεις περιστάσεις αἱ ὁποῖαι τοῦ παρουσιάσθησαν κατὰ τὴν μακροχρόνιον βασιλείαν του. Ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος αὐτοῦ στρατηλάτης

Κωνσταντῖνος ἐνεσάρκωσε τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς καὶ διὰ τῶν νικῶν του ἀποκατέστησε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἰς τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ὅρια. Ὁ νῦν βασιλεὺς Γεώργιος Β', διακρινόμενος διὰ τὸν πατριωτισμόν, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν τόλμην του διὰ μιᾶς γενναίας ἀποφάσεως εἰς μίαν κρίσιμον στιγμὴν ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία ἐκινδύνευε νὰ παρασυρθῇ εἰς τὴν δίνην τῶν κομματικῶν διενέξεων ἀναθέσας τὴν διακυβέρνησιν τοῦ κράτους εἰς τὸν Ἐθνικὸν κυβερνήτην Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὀφείλει διὰ τοῦτο αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν βασιλείαν.

Οἰκογένεια.

Στὸ προϊστορικὸ ξεκίνημά της, ἡ οἰκογένεια παρουσιάζεται σὰν ὁμάδα ἀνθρώπων ποὺ τὴν ἀποτελοῦν οἱ γεννήτορες καὶ τὰ τέκνα. Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος τυπικὸς σχηματισμός της. Βραδύτερα ἡ οἰκογένεια, ἔξω ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ τέκνα, περιλαμβάνει καὶ ἄτομα ποὺ συγγενεύουν μαζί τους «ἐξ αἵματος» ἢ «ἐξ ἀγχιστείας». Καὶ ἀκόμη βραδύτερα ἡ ἔννοια τῆς οἰκογενείας ἔξω ἀπὸ τοὺς διαφόρους κλάδους της περιλαμβάνει καὶ τοὺς συνοίκους καὶ τοὺς δούλους. Μὲ τὸν τύπο αὐτὸ οἱ πρῶτες οἰκογένειες ἐζοῦσαν μεμονωμένες, δίχως νὰ ἔχουν ἀνάγκην ἡ μία τῆς ἄλλης καὶ δίχως νὰ συνδέωνται μὲ κανένα θρησκευτικὸ ἢ πολιτικὸ δεσμό. Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς οἰκογένειες αὐτὲς τὶς προϊστορικὲς εἶχε δική της περιοχή, δικούς της θεσμούς, δικούς της Θεούς. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ πρώτη μορφὴ τῆς κοινωνίας. Σιγὰ σιγὰ ὅμως ἄρχισαν νὰ ἑνοῦνται οἱ μεμονωμένες ἔτσι οἰκογένειες καὶ νὰ σχηματίζουν ὁμάδες. Αὐτὲς οἱ πρῶτες ὁμάδες εἶναι ἐκεῖνες ποὺ στὴν παλιὰ Ἑλλάδα τὶς ὠνόμαζαν φατρίες. Ἀπὸ τὴν ἕνωσιν τῶν φατριῶν αὐτῶν ἐσχηματίσθησαν οἱ φυλὲς καὶ ἀπὸ τὴν ἕνωσιν τῶν φυλῶν τὰ Ἔθνη.

Ἡ οἰκογένεια λοιπὸν ἱστορικὰ ὑπῆρξε τὸ πρωταρχικὸν κύτταρον τῆς φυλῆς καὶ τοῦ Ἔθνους.

Στὴν Ἑλλάδα ἡ ἔννοια τῆς οἰκογενείας φέρει τὴν σφραγῖδα τῆς γενεαλογίας αὐτῆς. Εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος ποὺ ἐπάνω του ἐστηρίχτηκε ὅλη ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ της ἐξέλιξις στὴ μακραίωνα διαδρομή, καθὼς ἐστάθηκε πάντα σύμβολο ἱερὸ καὶ Θεότης.

Ἡ οἰκογένεια στὴν Ἑλλάδα ἀνέκαθεν εἶναι ἡ Ἑστία, ὁ ναὸς ποὺ μέσα λατρεύονται οἱ ἔννοιες τῆς τιμῆς, τοῦ καθήκοντος, τοῦ σεβασμοῦ καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν πανανθρωπίνων ἀρετῶν, ποὺ κατευθύνουν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὸν κάνουν νὰ δημιουργῇ καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς σύνολον.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ποὺ δὲν μπόρεσαν ποτὲ οἱ ἀνατρεπτικὲς θεωρίες νὰ ἀντικρύσουν εἰς τὸ παρελθὸν οὔτε τὸ κατώφλιον τῆς ἱερᾶς Ἑλληνικῆς Ἑστίας καὶ τὸ Ἑλληνικὸ σπίτι ἔμεινε καὶ θὰ μείνῃ ὁ γρανίτης, ποὺ ἐπάνω του θὰ συντριβῇ κάθε ἀνατρεπτικὴ ἰδέα. Ἡ προσπάθεια τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ διαλύσῃ τὴν οἰκογένεια ἐξυπηρέτει, βεβαια, ἄριστα τὸ γενικὸ ἀνατρεπτικό του πρόγραμμα, ὅμως ἐδῶ εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ὅπου ἡ πνευματικὴ ὑγεία εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ Ἕλληνος, δὲν μπόρεσε νὰ ἔχῃ κανένα ἀποτέλεσμα.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς στὰ 1936 παίρνοντας τὸ Κρατικὸ πηδάλιο στὰ χέρια του, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ δημαγωγικές, ἀντεθνικὲς ἰδεολογίες ἐθόλωναν τὴν καθαρότητα τοῦ ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ, ἤξερε πολὺ καλὰ πὼς ἡ περαστικὴ αὐτὴ ὁμίχλη δὲν μποροῦσε νὰ σταθῇ στὸν ὑγιῆ τόπο μας καθὼς τὴν κουβαλοῦσε ὁ ἄνεμος ἀπὸ ξένες ἑλώδεις περιοχές. Ἤξερε ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν προσωρινὴ αὐτὴ θολότητα κατοικεῖ ὁ Λαός, ποὺ σκέπτεται καθαρά, ποὺ πάλλεται μέσα σὲ ἰδανικὰ ἱερά, ποὺ τὰ συνέχει ἡ γῆ ἡ ζυμωμένη μὲ τὸν ἱδρῶτα του, ὁ γαλανὸς καθαρὸς οὐρανός του, ἡ θάλασσα ποὺ τοῦ εἶναι καθὼς τῶν ἐναλίων θεοτήτων περισσότερο πατρίδα του ἀπὸ τὴ στεριά, οἱ παραδόσεις ποὺ τοῦ ἔρχονται ἀπὸ μακριὰ σειρὰ αἰώνων, γεμᾶτες ἠθικὴ ὑγεία καὶ σοφία, ὅλα αὐτὰ ρίζες βαθύτατες ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ξερριζώσῃ κανένας ἄνεμος καὶ καμμιὰ τρικυμία.

Αὐτὴ ἡ βαθειὰ γνῶσις τῶν ἀξιῶν τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος ποὺ πάνω της βασίζεται ἡ ἀκλόνητη πίστις τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ εἶναι τὸ θεμέλιο ποὺ ἐστήριξε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.

Καὶ φυσικὰ ἡ ἀνοικοδόμησι ἄρχισε ἀπὸ τὴν οἰκογένεια. «Στάσου στὴ θέσι σου, Ἑλληνικὴ οἰκογένεια, εἶπε τὸ Νέον Κράτος, θὰ σὲ στηρίξω θεμέλιο στὸ ὅλο μου οἰκοδόμημα. Εἶσαι γιὰ μένα ὁ Ναὸς ποὺ μέσα του λατρεύονται καὶ σφυρηλατοῦνται οἱ ἀρετὲς ἐκεῖνες ποὺ ὑψώνουν τὰ ἄτομα καὶ τοὺς λαούς, ἐκεῖνες ποὺ ἐδημιούργησαν τὴν Ἑλλάδα ὡς Δόξα καὶ ὡς Ἰδέα».

Καὶ τὸ Νέον Κράτος ἐμπῆκε πραγματικὰ μέσα στὴν οἰκογένεια ὡς σύμβουλος καὶ παραστάτης καὶ βοηθός. Ἡ προστασία τῆς μητρότητος καὶ τοῦ βρέφους, ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν, ἡ ὑγεία τῶν μελῶν της, ἡ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτική της ποδηγεσία παρακολουθοῦνται ἄγρυπνα. Ἡ καλλιέργεια ὕστερα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς παραδόσεις, πρὸς τὶς ἑλληνικὲς ἀξίες καὶ ἡ τόνωσις τοῦ αἰσθήματος τοῦ καθήκοντος τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἡ καλλιέργεια τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἡ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν ἐθνικὴ δυναστεία, ἡ πειθαρχία πρὸς τὸ σύνολον καὶ ἡ καλὴ χρῆσις τῆς λογικευομένης ἐλευθερίας, ἡ ὤθησις πρὸς τὴν πρακτικὴ παιδεία, ποὺ συντελεῖ στὴν προκοπὴ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἡ καλλιέργεια τοῦ οἰκοκυρικοῦ πνεύματος στὴν ἀγροτικὴ καὶ τὴν ἐργατικὴ οἰκογένεια καὶ τόσα ἄλλα μέτρα κατωχυρωμένα μὲ μιὰ θετικῆς ἀποδόσεως νομοθεσία, εἶναι τὸ ἔργο τοῦ Νέου Κράτους στὸ πλαίσιο τῆς Οἰκογενείας.



Ἐπάνω στὸ στερεὸ αὐτὸ θεμέλιο, στὴν ἔτσι ἰθυνομένην Ἑλληνικὴν Οἰκογένεια, ἄρχισε νὰ κτίζεται ὁ Γ' Ἑλληνικὸς Πολιτισμός.

Καὶ πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ὁ νοῦς ποὺ τὸν ὡραματίσθη καὶ τὸν πραγματοποιεῖ δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ ὡραιότερη βάσι γιὰ νὰ τὸν στηρίξῃ.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς μὲ τὸ δικό του προσωπικὸ παράδειγμα τοῦ ὑποδειγματικοῦ Ἕλληνος οἰκογενειάρχου, τοῦ ἐχομένου τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων καὶ τῶν πατρίων θεσμῶν, ὑψοῦται ὁ ἴδιος σύμβολον εἰς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς δημιουργίας τῆς νέας Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας.

Γ. Κφ.

Ἡ Ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου

Ἡ 4η Αὐγούστου δὲν ὑπῆρξε ἁπλῶς μιὰ μεταβολή, ἀλλὰ εἶναι μιὰ ἐπανάστασι βαθύτερη καὶ οὐσιαστικώτερη. Τὸ βαθύτερο νόημα τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς δὲν τὸ βρίσκουμε στὴ δημιουργία τέτοιων ἢ ἄλλων θεμελιωτικῶν Συνταγματικῶν διατάξεων, οὔτε τὴ δικαίωσί της εἶναι σωστὸ νὰ στηρίξουμε σὲ συνέπεια Συνταγματικῶν τύπων ποὺ προϋπῆρχαν ἢ ἐδημιουργήθησαν τάχα ἐθιμικὰ μετὰ τὴν ἐπικράτησί της. Τέτοια ἀπόπειρα μαρτυρεῖ ἔλλειψι κατανοήσεως τοῦ πνεύματος τῆς ἐπαναστάσεως καὶ πνευματικὴ κληρονομία τοῦ κακοῦ παρελθόντος, ποὺ πρέπει νὰ ἀποτινάξουμε ὅσο τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερα, ἂν θέλουμε νὰ θεωρούμεθα ἀληθινοὶ ἑρμηνευτὲς τοῦ πνεύματος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ἄξιοι οἰκοδόμοι μιᾶς καινούργιας τάξεως πραγμάτων στὸν τόπο μας.

Τὸ νὰ πελαγοδρομοῦμε στὴν ὕπαρξι, τὴν διατήρησι ἢ καὶ τὴ δημιουργία τύπων, κι' ὅλη μας ἡ προσπάθεια νὰ καταναλώνεται στὸ πῶς δὲν θὰ παραβοῦμε τοὺς τύπους ἢ στὸ πῶς θὰ δημιουργήσουμε τοὺς τάχα ἀναγκαίους τύπους γιὰ νὰ προχωρήσουμε ἔπειτα στὴ λύσι, στὴν ἀντιμετώπισι, τῶν α ἢ β ζητημάτων τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ζωῆς, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν ἀντιμετωπίζουμε τὰ πράγματα στὴν οὐσία τους, οὔτε ἀντιλαμβανόμεθα τὸ ρυθμό, ποὺ ἡ ἐξέλιξι τῶν πραγμάτων ἐπέβαλε στὴ σημερινὴ ζωή. Ἐκτὸς αὐτοῦ προδίδουμε ὅτι ξεκινᾶμε πάντοτε ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένη ἀντίληψι τοῦ παρελθόντος, τοῦ νὰ ἐκβιάζουμε δηλαδὴ στὴ ζωὴ θεωρίες κι' ὄχι ἐκ τῆς ζωῆς νὰ δημιουργοῦμε τὶς θεωρίες. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται ἡ ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου.

Τὴν ἱστορικὴ στιγμὴ τῆς 4ης Αὐγούστου ἡ τότε πολιτειακὴ κατὰ τὸ Σύνταγμα κατάστασι τοῦ τόπου μας εἶχε ἀποδειχθῆ ἀνίκανη νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, ἡ συντήρησι δὲ τοῦ καθιερωμένου τύπου κυβερνήσεως τοῦ τόπου ἀπέβαινε σὲ βάρος τῆς οὐσίας. Αὐτὸ εἶχε γίνει πλέον συνείδησι σ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Δὲν ἐχρειάζετο παρὰ νὰ εὑρεθῆ τὸ κατάλληλο πρόσωπο, ποὺ ὡς ἐκφραστὴς τῆς πραγματικῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ θὰ ἔλυε τὸν Γόρδιον δεσμὸν τῶν ξεφτισμένων, ξεπερασμένων τύπων καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ salus populi suprema lex esto, θὰ ἀναλάμβανε νὰ ὁδηγήσῃ τὸ Ἑλληνικὸ σκάφος στὰ ἱστορικά του πεπρωμένα. Καὶ τέτοιο πρόσωπο ὑπῆρξε ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς.

Τὴν 4η Αὐγούστου ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς κατὰ ἐθνικὴ ἐπιταγὴ ἐλύτρωσε τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἀπὸ τὸ βάρος ξενικῶν τύπων κυβερνήσεως, ποὺ ἄλλως τε δὲν ἀνταπεκρίνοντο ὄχι μόνο στὴν ἰδιαίτερη κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐξέλιξι τοῦ τόπου μας, ἀλλὰ οὔτε καὶ στὶς ἀνάγκες καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς τωρινῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ ἐπροχώρησε θαρραλέα στὴν ἀντιμετώπισι τῶν προβλημάτων τοῦ τόπου, δίδοντας λύσεις, ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον.

Ἡ ἐπανάστασι ὑπῆρξε ἀναίμακτος. Αὐτὸ ὀφείλεται ὄχι βέβαια στὴ δυναμικὴ ἐπιβολή, ὅπως τυχὸν ἰσχυρίζονται ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ ξεπεσμοῦ τοῦ Κράτους μας, ἀλλὰ κυρίως στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπανάστασι αὐτὴ ἀνεμένετο ἀπὸ ὅλο τὸν Ἑλληνικὸ λαό.

Ὁ παλιὸς κόσμος, οἱ παλιοὶ τύποι, εἶχαν φθαρῆ κι' ὅλοι μας ἐλαχταρούσαμε τὸ γκρέμισμά τους καὶ τὴ δημιουργία στὴ θέσι τους νέων, ποὺ νὰ ἀνταπεκρίνοντο στὶς ἰδιαίτερες συνθῆκες τοῦ τόπου μας, στὴν ἰδιότυπη ἱστορική μας ἐξέλιξι καὶ στὴν Ἑλληνικὴ πραγματικότητα, ἐπηρεαζομένη ἀπὸ τὴν διεθνῆ τοιαύτη. Καὶ προχωρεῖ ἀπὸ τότε ἡ ἐπανάστασι ἀναίμακτα ἀπὸ τὸ στάδιο τῆς ἐπιβολῆς στὸ στάδιο τῆς κυριαρχίας. Σήμερα μάλιστα μποροῦμε νὰ εἰποῦμε ὅτι ἔχει ἀπόλυτα κυριαρχήσει στὶς ψυχὲς ὅλων μας χάρις στὸ δημιουργικὸ ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς της ἔργο. Ἂν τὰ μέτρα, ποὺ ἑκάστοτε λαμβάνει τὸ κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, δὲν ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὸ Ἐθνικὸ συμφέρο, πρὸς τὴ θέλησι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἂν ἡ ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἐδικαίωνε μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου τὶς προσδοκίες καὶ τοὺς πόθους ὅλου τοῦ Ἔθνους, εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι δὲν θὰ εἶχε τὴν δύναμι νὰ συγκρατηθῆ. Πάσης μορφῆς ἐπαναστάσεις θὰ εἶχαν ἐκδηλωθῆ καὶ τίποτε δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸ νὰ προλάβῃ τὴ δίκαιη ἀγανάκτησι τοῦ λαοῦ. Ἄλλως τε καὶ πρόσωπα ἱκανὰ δὲν θὰ εὑρίσκοντο γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν μιὰ κατάστασι προσωπικῆς τυραννίας. Κι' ἔτσι, ἐστερημένη ἀπὸ ἱκανὰ πρόσωπα, προσηλωμένη στὴν πρόληψι καὶ κατάπνιξι τῶν ἐξεγέρσεων, θὰ ὑπέκυπτε ἢ τοὐλάχιστον θὰ ἐκωμικοποιεῖτο. Ἀντίθετα ὅμως ἀπὸ τότε ποὺ ἐπεβλήθηκε καμμιὰ ἐξέγερσι δὲν ἀνεφάνη, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κωμικὴ τῶν Χανίων, ἀπόλυτος δὲ γαλήνη, ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια βασιλεύει, κάθε πρόσωπο ἱκανὸ θεωρεῖ τιμή του νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου, γιατὶ ἔτσι ἔχει τὴν πεποίθησι ὅτι ὑπηρετεῖ αὐτὸ τοῦτο τὸ Ἔθνος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ κυβέρνησι τῆς 4ης Αὐγούστου, ἐπανάστασι μόνιμος καὶ διαρκῶς ἐξελισσομένη, ἔχει τὸν καιρό, τὴν δύναμι καὶ τὴν γνῶσι νὰ δημιουργῇ ἕνα Κράτος ἀνώτερο, μορφωτικό, καθολικὸ καὶ ἰσχυρό, ποὺ στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ὄχι μόνο θὰ διατηρηθῇ στὸν παγκόσμιο περὶ ὑπάρξεως ἀνταγωνισμὸ τῶν Ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ προχωρῶντας πιὸ πέρα θὰ δημιουργήσῃ ἕνα καινούργιο πολιτισμό, σύμφωνα ἄλλως τε καὶ μὲ τὴν ἱστορική του ἀποστολή.

Βέβαια ἡ Ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν καθιέρωσε, ὅπως κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ἐσυνηθίζετο, μονίμους θεμελιώδεις κανόνες, βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἐκυβερνοῦσε τὸν τόπο. Διετήρησε βέβαια παλαιοτέρους τοιούτους, ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετοῦν ἀκόμη τὸ Ἐθνικὸ συμφέρον, ἐσκεμμένα ὅμως δὲν ἐδημιούργησε καινούργιους πρὸς συμπλήρωσι ἢ ἀντικατάστασι, ἂν καὶ διὰ τῆς πράξεως ἐθιμικὰ δημιουργοῦνται τοιοῦτοι, καὶ ἡ ἐξήγησι εἶναι ἁπλῆ.

Ἡ ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου ἐπεβλήθη στὴν Ἑλλάδα σὲ μιὰ ἐποχὴ διεθνῶς ἱστορική. Μιὰ συγκρουσι τρομακτικὴ συγκλονίζει τὴν ἀνθρωπότητα. Δυὸ κόσμοι, ἕνας παλιὸς κι' ἕνας καινούργιος, συμπλέκονται σὲ θανάσιμο ἀγῶνα. Ἂν ὁ παλιὸς κόσμος διέγραψε τὴν τροχιά του κι' ὁ καινούργιος ἔχει ὡριμάσει τόσο, ὥστε νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, δὲν εἶναι τόσο εὔκολο νὰ προδικάσουμε. Βέβαιο ὅμως εἶναι τοῦτο: Ἀπὸ τὴ σύγκρουσι αὐτὴ κάτι καινούργιο θὰ ξεπροβάλῃ. Ποιό; Ἀκόμη ἄγνωστο. Ἡ ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου τὸ διαισθάνεται· κι' ἔτσι, ἀντὶ νὰ δημιουργήσῃ πύργους χάρτινους, προσαρμόζεται πρὸς τὰ δεδομένα τῆς στιγμῆς καὶ λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ποὺ ἐξυπηρετοῦν ἑκάστοτε τὸ Ἐθνικὸ συμφέρο, πολλὰ τῶν ὁποίων ὅμως ξεπερνοῦν τὴν ἀντιμετώπισι προσωρινῶν καταστάσεων καὶ φέρουν τὴν σφραγῖδα ἔργων μεγάλων καὶ προσδιοριστικῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους μας γιὰ πολλὰ χρόνια. Παράλληλα ὅμως ἀνεστήλωσε τὶς αἰώνιες Ἑλληνικὲς ἠθικὲς ἀξίες, κατέστησε τὸ κράτος ἰσχυρὸ καὶ ἱκανὸ νὰ ἀντιπαλαίσῃ ἐναντίον κάθε ἐνδεχομένου, καὶ κυρίως καταβάλλει κάθε δυνατὴ προσπάθεια νὰ μορφώσῃ τὴ νέα γενεὰ ψυχικὰ καὶ πνευματικά, ὥστε νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ὕπαρξι καὶ διατήρησι κάθε ἑλληνικῆς ἀξίας, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ δημιουργήσῃ, σύμφωνα μὲ τὶς ἄγνωστες ἀκόμη καινούργιες συνθῆκες, τοὺς ἀναγκαίους τύπους, βάσει τῶν ὁποίων τὸ Ἔθνος θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἱστορικό του δρόμο.

* * *

Τὸ μεγαλύτερο δηλαδὴ καὶ τὸ οὐσιαστικώτερο ἔργο τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας». Ἡ σημασία τῆς πράξεως αὐτῆς πρέπει νὰ κατανοηθῇ σ' ὅλη της τὴν ἔκτασι ἀπ' ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Ἡ νέα γενεὰ ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος. Ὁ Ἀρχηγός μας ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴν ἀγκάλιασε μὲ στοργὴ καὶ ἐνδιαφέρον, τῆς μετέδωσε πίστι καὶ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀγωνιστικὴ διάθεσι ἀκατάβλητη, κι' ἔτσι θὰ συνεχίσῃ καὶ θὰ λαμπρύνῃ τὶς σελίδες τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἔθνους μας.

Γιῶργος Μυλωνᾶς





Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΥΠΕΣΧΕΘΗ:

ΤΗΝ στερέωσιν τοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θεωρεῖ καὶ πιστεύει, ὅπως καὶ πράγματι εἶναι, τὸ θεμέλιον τοῦ ἐθνικοῦ μας οἰκοδομήματος καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος.

Τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλλήνων. Τὴν τόνωσιν τῆς αἰσιοδοξίας, τοῦ θάρρους καὶ τῆς αὐτοπεποιθήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὴν ἐμπέδωσιν τῆς πίστεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στὸν ὑψηλὸν ἐκπολιτιστικὸν προορισμόν του.

Τὴν ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας, τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν θυγατέρων μας. Ἀνύψωσιν τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα πολίτας μὲ φρόνημα καὶ συνειδητὰς μητέρας, νὰ τονώσωμεν τὸν οἰκογενειακὸ ρυθμό.

Τὰ καλὰ καὶ στερεὰ δημόσια οἰκονομικά. Νὰ μὴ σπαταλᾶται τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ σὲ ἀσκόπους καὶ περιττὰς δαπάνας. Νὰ διατίθεται τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ μὲ φειδὼ καὶ μὲ σκοποὺς ποὺ ν' ἀποδίδουν τὸ μέγιστον δυνατὸν ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παραγωγῆς σὲ ὅλους αὐτῆς τοὺς κλάδους καὶ εἰς τὰ πάσης φύσεως μέσα συγκοινωνίας καὶ εἰς τὰ πλουτοπαραγωγικὰ ἔργα. Ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ. Ἀνάπτυξιν πρὸ παντὸς κατὰ τρόπον μεθοδικὸν καὶ συστηματικὸν τῆς γεωργίας, διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἡ εὐζωΐα καὶ ἡ ἐπάρκεια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ἀνάπτυξιν ὅλων αὐτῶν ὡς ἑνὸς συνόλου ἁρμονικὰ συνδεδεμένου, κατὰ τρόπον καὶ σύστημα μεθοδικόν, ποὺ θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπιμόνως γιὰ χρόνια. Τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ποὺ ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζεται καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ διὰ τῆς ἐργασίας συντήρησις τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ πνευματικὴ αὐτῶν ἀνάπτυξις. Τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως κατὰ τρόπον ποὺ νὰ μὴ γίνωνται οἱ ἐργάται θύματα τῶν ἀνηθίκων ἐκμεταλλευτῶν καὶ ἀπατεώνων, ἀλλὰ νὰ εἶναι πολύτιμοι συνεργάται τῆς προόδου ὁλοκλήρου τῆς Κοινωνίας.

Τὴν προστασίαν τῶν βιοτεχνῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν.

Τὴν ἰδιαιτέραν ὡσαύτως ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν κύριον συντελεστὴν τῆς πλουτοπαραγωγικῆς δυνάμεως τῆς χώρας καὶ ποὺ εἶναι ὁ μεγάλος ὄγκος τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ εὐζωΐα καὶ ἡ ἐπάρκεια εἶναι εὐζωΐα καὶ ἐπάρκεια τοῦ Ἔθνους.

Τὴν ἀδιάκοπον φροντίδα διὰ τὴν στερέωσιν τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίας θυσίας διὰ τὸ σύνολον τῆς Κοινωνίας καὶ ἰδίως διὰ τὰς ἐνδεεῖς τάξεις, αἱ ὁποῖαι θυσίαι θ' ἀποτελέσουν τὴν ἀκλόνητον βάσιν τοῦ καθεστῶτος τούτου.

Τὴν συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐνδεῶν καὶ τῶν πτωχῶν, τῆς ὁποίας ἡ ἔλλειψις ἀποτελεῖ κηλῖδα διὰ τὸν πολιτισμόν μας. Τὴν στέγασιν τῶν προσφύγων.

Τὴν ὀργάνωσιν καλῆς διοικήσεως καὶ ἀποκεντρωτικῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὥστε αἱ ἐπαρχίαι νὰ ἔχουν ἐπὶ τόπου τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα τῶν ὑποθέσεών των, στὴ διαχείρισι τῶν ὁποίων θὰ συμμετέχωσι καὶ αἱ ἴδιαι ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν ὀργάνων τοῦ Κράτους κατὰ τρόπον ποὺ αἱ ἐπαρχίαι νὰ ἀποκτήσουν ἰδίαν ζωήν, κίνησιν καὶ δρᾶσιν.

Τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐπιστημῶν.

Τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κλήρου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, τὸ ὁποῖον συνετήρησε τὸν Ἑλληνισμὸν ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας.

Τὴν μετὰ προσοχῆς καὶ μεθόδου βαθμιαίαν σὺν τῷ χρόνῳ σωματειακὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνίας, ὥστε εἰς τὸ μέλλον ν' ἀποτελέσῃ αὐτὴ τὴν βάσιν ἑνὸς καλῶς μελετημένου καὶ συμφώνου πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους συστήματος σωματειακῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅταν θὰ καταστῇ ὥριμος ἡ ἐφαρμογή του.

Καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου καὶ ἐπειγόντως τὴν συγκρότησιν τῶν ἐθνικῶν πολεμικῶν δυνάμεων, ὥστε αὗται νὰ εἶναι εἰς θέσιν σὲ κάθε στιγμὴν καὶ σὲ κάθε ἀνάγκην νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας. Τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν, ὥστε ὁ λαός, ἐκδήλωσις τῆς δυνάμεως τοῦ ὁποίου εἶναι αἱ ἐθνικαὶ πολεμικαὶ δυνάμεις, νὰ εἶναι πάντοτε ὑπερήφανος δι' αὐτάς. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ζητεῖ πολεμικὰς περιπετείας. Θέλει τὴν εἰρήνην καὶ δι' αὐτὸ συνηνώθη μὲ τοὺς βαλκανικοὺς λαοὺς καὶ θὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὴν βαλκανικὴν συμφωνίαν. Ἀλλά, ἂν χρειασθῇ ποτὲ νὰ πολεμήσῃ, πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμη καὶ θὰ εἶναι ἕτοιμη.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΞΕΤΕΛΕΣΕ:

Τὰς ὑποσχέσεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν πραγματοποιούμεναι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὑπὸ τοῦ Νέου Κράτους, βλέπει ὁ ἀναγνώστης πραγματοποιουμένας κατωτέρω εἰς ἁδρὰς γραμμὰς ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀψευδὴς γλῶσσα δίδει ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ τεραστίου ὄντως ἔργου, τὸ ὁποῖον μία ἰσχυρὰ θέλησις, ἕνας σοφὸς νοῦς καὶ μία καρδία παλλομένη ἀπὸ τὸν ἰσχυρότερον Ἑλληνικὸν παλμὸν ἐπετέλεσεν ἐντὸς τοῦ βραχέος χρόνου τῶν τεσσάρων ἐτῶν.

Τὸ ἔργον αὐτὸ δὲν ἴσχυσε νὰ ἀνακόψῃ οὔτε μία παγκόσμιος ἄνευ προηγουμένου θύελλα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν σκάφος ἐξακολουθεῖ ἄνευ κλυδωνισμοῦ τὸν πλοῦν πρὸς τὰ πεπρωμένα του. Ποτὲ ἄλλοτε ἡ Ἑλλὰς μέσα εἰς τὴν μακραίωνα ἱστορίαν της δὲν ἔδειξε περισσοτέραν θέλησιν, περισσοτέραν πίστιν, μὰ καὶ ποτὲ δὲν ὑπέστη θυσίας μὲ τόσον εὐχάριστον ὑπομονὴν ὅσον κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τετραετῆ περίοδον, διότι ὁ Κυβερνήτης της κατώρθωσε μέσα στὸ βραχὺ αὐτὸ διάστημα νὰ τὴν επαναφέρῃ εἰς ἑαυτήν, νὰ κινήσῃ τὰς δυνάμεις της, νὰ δροσίσῃ τὴν ψυχήν της μὲ τὴν ζωογόνον Ἑλληνικὴν αὔραν, νὰ τῆς ἐπαναφέρῃ τὴν αὐτοπεποίθησιν ὅτι εἶναι προωρισμένη νὰ ζήσῃ, εἶναι ἀξία νὰ διαγράφῃ εἰς τὸ στερέωμα ἀστραπὰς Ἔργων καὶ Νοῦ, τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ αἰώνων ἐγνώρισε. Εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς καὶ τὸ ἔργον του θὰ καταλάβῃ χρυσᾶς σελίδας νέου σταθμοῦ ἑλληνικοῦ κλέους.

Ἀλλὰ ἰδοὺ συντόμως τὸ συνεχιζόμενον ἔργον του:

Εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις



Η μέριμνα τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ τόπου ἦτο πάντοτε βεβαίως, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον διὰ τὴν σημερινὴν διεθνῆ κατάστασιν ἀπαραίτητος. Ἔπρεπεν ἡ Ἑλλάς, ἐξοπλιζομένη, νὰ καταστῇ «σεβαστὴ εἰς τοὺς φίλους της καὶ τρομερὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς της».

Πρὸς τοῦτο ἐγένοντο ἐν πρώτοις τὰ γνωστὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῶν συνόρων, τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «γραμμὴ Μεταξᾶ» καὶ παραλλήλως ἀνεφωδιάσθη ὁ στρατὸς μὲ παντοειδὲς πολεμικὸν ὑλικόν, τοῦ ὁποίου παντελῶς ἐστερεῖτο.

Ἀφ' ἑτέρου κατεσκευάσθησαν ὁδικὰ δίκτυα, στρατιωτικῆς σημασίας, ἐπεξετάθησαν σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ καὶ διεμορφώθησαν λιμένες. Διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα ἐδαπανήθησαν κατὰ τὴν τετραετίαν 6.616.000.000 δραχμαί. Σημειωτέον ὅτι τὰ ποσὰ ποὺ διετίθεντο πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ἦσαν περίπου τὸ ἓν ὄγδοον τῶν σήμερον διατιθεμένων.

Ἡ νεωτέρα ὅμως πολεμικὴ τέχνη ὑπηγόρευε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς ἀεροπορίας, ἡ ὁποία ἐν Ἑλλάδι ἦτο εἰς πρωτόγονον κατάστασιν. Τὸ σχετικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον εὐθὺς ἀμέσως μ' ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον πάντες γνωρίζομεν. Οὕτω ἐντὸς τῆς τετραετίας διετέθησαν διὰ τὴν ἀεροπορίαν 3.479.000.000 δραχμαί. Συγκεκριμένως ἡ ἀεροπορία μας ἐνισχύθη μὲ πενταπλάσια καταδιωκτικὰ ἀεροπλάνα τῶν ὑπαρχόντων, ταχύτητος 420—500 χλμ. καὶ ἐφωδιάσθη μὲ τὰ μέχρι τότε ἄγνωστα βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα. Παράλληλος ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων. Πάντα ταῦτα εἶναι ἄριστα ἐξωπλισμένα, ἐδαπανήθησαν δὲ περὶ τὰ 500.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν προμήθειαν ἐκρηκτικῶν βομβῶν, αἱ ὁποῖαι μάλιστα κατεσκευάσθησαν ἐν Ἑλλάδι. Ἕτερα 360.000.000 δραχμῶν ἐδαπανήθησαν διὰ διαφόρους σχετικὰς ἐγκαταστάσεις.

Τὰ ποσὰ ταῦτα, προστιθέμενα εἰς τὰ δαπανηθέντα διὰ τὸν στρατόν, ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 10 δισεκατομμυρίων. Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθοῦν καὶ ἕτερα δύο δισεκατομμύρια περίπου, τὰ ὁποῖα διετέθησαν διὰ τὸ πολεμικὸν ναυτικόν.

Ἡ ἐνίσχυσις αὐτη τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεων ἐπετεύχθη χωρὶς δάνεια, χωρὶς καμμιὰ ἀπολύτως ἐπιβάρυνσιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν νοικοκυρευμένην διάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς τὴν Γεωργίαν

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως κατώρθωσε, παρὰ τὸν ἐντατικὸν ἀγῶνα ποὺ ἔκαμε διὰ τὸν ἐξοπλισμόν, ὡς ἐὰν ἦτο ἀπερίσπαστος, νὰ μεριμνήσῃ σοβαρῶς καὶ διὰ τὴν χάραξιν μιᾶς νέας γεωργικῆς πολιτικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα ἀπέδωσε τὴν δέουσαν σημασίαν.

Καὶ ἐν πρώτοις ηὐξήθησαν αἱ καλλιεργούμεναι ἐν Ἑλλάδι ἐκτάσεις κατὰ ἕνα ποσοστὸν 18% περίπου. Ἤτοι ἔναντι τῶν 21.909.500 στρεμμάτων ποὺ ἐκαλλιεργοῦντο, σήμερον, κατόπιν τῆς



Οἱ ἐργάται τῆς βιομηχανίας μας ἔχουν πλέον τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑπερηφανείας.

ἐντατικῆς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, καλλιεργοῦνται 25.891.400.

Τὸ σοβαρώτερον γεωργικὸν πρόβλημα, τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς σίτου ἐν Ἑλλάδι, τὸ ἀντεμετώπισεν ἐπιτυχῶς ἡ Κυβέρνησις, κατορθώσασα ἔναντι τῶν 531.708 τόννων σίτου τοῦ 1936, νὰ ἔχωμεν τὸ 1939 1.042.000 τόννους. Γενικῶς εἰς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς εἴχομεν αὔξησιν 60%.

Ἡ ἀνακούφισις τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου ἀπησχόλησε πολὺ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία διὰ τοῦ γνωστοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ἐπέτυχε ν' ἀπαλλάξη τοὺς ἀγρότας ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν τοκογλύφων, οἱ ὁποῖοι σήμερον παίρνουν μόνον 3% τόκον διὰ τὰ ὀφειλόμενα ποσά, ἔναντι τῶν 12-13% ποὺ ἐλάμβανον προηγουμένως.



Τὰ γεωργικὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἔμεναν ἀδιάθετα ἐν Ἑλλάδι, κατόπιν ἐντατικῆς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως εὗρον ἀγορὰς τοποθετήσεως καὶ οὕτω ἡ ἐξαγωγή των ηὐξήθη κατὰ ἓν ποσοστὸν 26% περίπου.

Παράλληλοι ὑπῆρξαν αἱ ἐνέργειαι τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, ἐπιτυχούσης τὴν βελτίωσιν τῆς μελισσοκομίας καὶ σηροτροφίας, τὴν καλλιτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν καὶ τὴν ἐν γένει μόρφωσιν τῶν ἀγροτῶν.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὸν γεωργικὸν κόσμον, βλέπομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδαπάνησε διὰ τὰ μεγάλα παραγωγικὰ ἔργα 7.324.000.000 δραχμῶν. Ἐπίσης, χάρις εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα, ἀποκατεστάθησαν 303.793 οἰκογένειαι ἀγροτῶν καὶ ἡ κτηνοτροφία σήμερον καλύπτει τὰ 9/10 τῶν ἀναγκῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς.

Εἰς τοὺς Ἐργάτας

Ἐνῷ τὰ μέτρα ταῦτα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τοὺς ἀγρότας, ἰσάξια τοιαῦτα ἔλαβε καὶ διὰ τοὺς ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ δεύτερον σκέλος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ νέον Κράτος στηρίζει τὸ ὅλον οἰκοδόμημα τῆς χώρας. Καὶ οἱ ἐργάται, ὄντες ἐγκαταλελειμμένοι μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου εἰς τὴν ἐξαθλίωσιν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, εἶχον ἀνάγκην ἀμέσου βοηθείας τόσον ὑλικῆς ὅσον καὶ ἠθικῆς διὰ νὰ ἀνανήψουν. Καὶ εὐτυχῶς ἡ Κυβέρνησις μὲ τὰ σοφά της μέτρα ἐπέτυχεν ὥστε οἱ ἐργάται νὰ εἶναι ὑπερήφανοι σήμερον διὰ τὴν τάξιν των καὶ νὰ συναισθάνωνται ποῖον σοβαρὸν κεφάλαιον ἀποτελοῦν εἰς τὸ ὅλον συγκρότημα τῆς κοινωνίας.

Ἡ ἀσφάλισις τῶν ἐργατῶν ὑπῆρξεν ἓν ἀπὸ τὰ ἄμεσα μελήματα τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐπέτυχε νὰ ἀσφαλίσῃ 1.700.000 ἐργάτας. Τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια τῆς ἀσφαλίσεως ἔφθασαν τὰ 3.825.000.000 δραχμ.

Τὸ Ἵδρυμα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀπετέλεσε θριαμβευτικὴν νίκην τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ θεσμός, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου τόσαι ἀνησυχίαι διετυπώθησαν, ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἀπέδωσεν ἤδη τὰ πρῶτά του ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν λαμπροτέραν σελίδα τῆς ἐργατικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ θεσμοῦ καὶ μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1940 διετέθησαν διὰ τὴν περίθαλψιν ἀσθενῶν 189,345.778 δραχ.

Ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1939 μέχρι 30 Ἀπριλίου 1940 τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἐφρόντισε διὰ τὴν εἴσοδον εἰς νοσοκομεῖα 21.947 ἠσφαλισμένων. Κατὰ τοὺς 4 πρώτους μόνον μῆνας τοῦ 1940 τὸ Ἵδρυμα διέθεσε διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ὡς ἄνω ἠσφαλισμένων 43.272.904 δραχ.

Ἐπραγματοποιήθησαν 2.777.938 ἐπισκέψεις ἀσθενῶν εἰς ἰατρεῖα καὶ 241.569 ἐπισκέψεις ἰατρῶν κατ' οἶκον.

Κατὰ τὴν τετραετίαν ποὺ παρῆλθεν ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς μεταβολῆς ἔλαβαν ἐπιδόματα τοκετοῦ 2.753 ἀμέσως ἠσφαλισμέναι γυναῖκες καὶ 14.325 ἐμμέσως ἠσφαλισμέναι. Ὡσαύτως ἐδόθησαν χιλιάδες ἐπιδομάτων κυοφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως.

Κατὰ τοὺς 4 μόνον πρώτους μῆνας τοῦ 1940 ἔγιναν ἀπὸ τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων 26.281 μικροβιολογικαὶ ἐξετάσεις, 10.925 ἀκτινολογικαὶ ἐξετάσεις καὶ ἐξεδόθησαν 303.871 συνταγαὶ πρὸς παροχὴν φαρμάκων.

Σήμερον τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διαθέτει 13 ἰατρεῖα εἰς Ἀθήνας, 9 εἰς Πειραιᾶ, 8 εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἀνὰ 1 εἰς Πάτρας, Βόλον καὶ Καλάμας. Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ἰατρείων ὑπάρχουν 1 παθολογικὴ καὶ 1 χειρουργικὴ κλινικὴ ἰδιόκτητοι καὶ τινὲς συμβεβλημέναι ἰδιωτικαὶ κλινικαί. Ἀφ' ἑτέρου 605 ἐν ὅλῳ ἰατροὶ παρέχουν τὰς συμβουλάς των εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.



Ἡ βελτίωσις τῶν μισθῶν τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ ἁρμονία τῶν σχέσεών των μὲ τοὺς ἐργοδότας ἀντεμετωπίσθη ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ νόμος περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας ἀποκατέστησε τὰς σχέσεις αὐτῶν καὶ ἡ ἁρμονία διεδέχθη τὴν πάλην τῶν τάξεων. Οὕτω ὑπεγράφησαν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν 133 γενικαὶ καὶ 903 τοπικαὶ συλλογικαὶ συμβάσεις, βελτιώσασαι τοὺς ὅρους ἐργασίας 1.357.000 ἐργατῶν.

Ἀνάλογος ὑπῆρξεν ἡ φροντὶς τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἐργατῶν διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν ἐργατικῶν ἑστιῶν.

Εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ Λαοῦ

Διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν καὶ τὴν πλήρη ἀποδοτικότητα τῶν μέτρων τούτων ἡ Κυβέρνησις ἐμερίμνησεν ἐκ παραλλήλου διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν ἐν γένει ἐξυγίανσιν τῆς φυλῆς. Τρεῖς σοβαραὶ πληγαὶ ἐμάστιζαν τὴν Ἑλλάδα. Ἡ φυματίασις, ἡ ἑλονοσία καὶ τὰ τραχώματα. Καὶ αἱ τρεῖς ἐπατάχθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐνήργησε πολιτικὴν ὄχι μόνον καταπολεμήσεως ἀλλὰ καὶ προλήψεως τῶν νοσημάτων αὐτῶν, ποὺ ἀπειλοῦν τὸ κοινωνικὸν σύνολον, καὶ ἐπέτυχε καταπληκτικὰ πράγματι ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου.

Τὰ συγκεκριμένα ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς ταύτης εἶναι ὅτι χάρις εἰς αὐτὴν τὸ ἐκ τῆς φυματιάσεως ποσοστὸν θνησιμότητος κατῆλθεν ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τῶν 17 ἐπὶ 10.000 κατοίκων εἰς 12 - 13.

Ἡ πρόδρομος τῆς φυματιάσεως, ἡ



ἑλονοσία, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὸν πόσον κατετυράννησε τὴν Ἑλλάδα, ἐπατάχθη μὲ συστηματικὴν ὑγειονομικὴν παρακολούθησιν. Οἱ προστατευθέντες ὑπερβαίνουν τὸ 1.000.000, ἐξ ὧν 700.000 εἶναι κάτοικοι ἀγροτικῶν περιφερειῶν. Εἰς τὸ τελευταῖον ἔτος διενεμήθη κινίνη 2.869 χιλιογράμμων, διατεθεισῶν 31.583.000 δραχμῶν διὰ τὴν δωρεὰν διανομήν.

Παραλλήλως κατεπολεμήθησαν τὰ κωνωποειδῆ καὶ ἐλήφθησαν διάφορα ἀνθελονοσιακὰ μέτρα. Ἐν γένει διὰ διάφορα μικρὰ ἐξυγιαντικὰ ἔργα διετέθησαν 15.404.000 δραχμῶν.

Ἀφ' ἑτέρου ἐντὸς τοῦ ἔτους ἱδρύονται 8 ἐπιθεωρήσεις ἑλονοσίας, 5 νέοι πειραματικοὶ ἀνθελονοσιακοὶ σταθμοί, 89 νέοι ἀνθελονοσιακοὶ σταθμοὶ καὶ 48 ἀνθελονοσιακὰ ἰατρεῖα εἰς ἀγροτικὰς περιφερείας, πλὴν τῶν λειτουργούντων ἤδη 42 ἀνθελονοσιακῶν ἰατρείων τῶν ἐξυπηρετούντων 400 χωρία.

Τέλος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν τραχωμάτων λειτουργοῦν σήμερον 24 ἀντιτραχωματικὰ ἰατρεῖα, ἑτοιμάζονται δὲ καὶ ἕτερα 6, πλὴν τῶν εἰδικῶν σχολικῶν ἰατρείων. Ἐπίσης ἱδρύθη ἐν Ἀθήναις τελειότατον ἀντιτραχωματικὸν Ἵδρυμα καὶ εἰς τὰ Μελίσσια πρότυπον Ὀρφανοτροφεῖον τραχωματικῶν παιδιῶν.

Εἰς τὴν Κοινωνικὴν Πρόνοιαν

Ἀνεξαρτήτως τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν προληπτικὴν καταπολέμησιν τῶν νοσημάτων, παραλλήλως ἐνήργησε καὶ εὐρυτέραν κοινωνικὴν πολιτικὴν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀπόρων καὶ δυσπραγούντων.

Ἡ προστασία τῆς νεανικῆς καὶ γε-

ροντικῆς ἡλικίας ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰς πρωταρχικὰς ἐπιδιώξεις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐπετέλεσε θαύματα.

Οὕτω κατὰ τὸ 1939 διετέθησαν διὰ τὰ συσσίτια τῶν ἀπόρων φοιτητῶν 3.400.000 δραχ. καὶ διὰ τὴν ἱματιοθήκην τοῦ μαθητοῦ 4.800.000 περίπου. Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἱματιοθήκης διένειμεν εἴδη ἐπενδύσεως καὶ ὑποδήσεως εἰς εἴκοσι χιλιάδας μαθητῶν περίπου.

Εἰς τὰ Ἐθνικὰ Ὀρφανοτροφεῖα καὶ Οἰκοτροφεῖα εὗρον περίθαλψιν 2.879 ὀρφανά, δαπανηθεισῶν πρὸς τοῦτο 41.422.000 δραχμῶν ἐντὸς τοῦ 1939.

Εἰς τὰ ἱδρυθέντα λαϊκὰ ὑπνωτήρια διενυκτέρευσαν κατὰ τὸ 1939 45 χιλιάδες ἄτομα, διατεθεισῶν πρὸς τοῦτο 850 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ Κυβέρνησις διέθεσε διὰ τὴν Λέσχην ἐργαζομένου κοριτσιοῦ 4.269.450 δραχ., διὰ τὸ Ἵδρυμα προστασίας ἀνηλίκου παιδιοῦ 755.000 δρ. καὶ 1.170.000 διὰ τὴν Χ.Α.Ν. Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν καὶ τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν Πειραιῶς. Ἕτεραι δὲ 1.742.000 δρ. διετέθησαν διὰ τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν γερόντων. Ὡσαύτως κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος διετέθησαν 12 ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ θυμάτων πολέμου, 21 ἑκατομμύρια διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἐκ Ρωσσίας προσφύγων καὶ 2.709.000 διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν πληγέντων ἐκ διαφόρων θεομηνιῶν.

Ἡ λειτουργία τῶν λαϊκῶν συσσιτίων, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆ-



νας τοῦ 1939 καὶ τοῦ 1940, ἔδωκε ζεστὴ τροφὴ εἰς πλῆθος ἀπόρων. Οὕτω κατὰ τοὺς 6 μῆνας (Νοέμβριος — Μάϊος) ἐμοιράσθησαν εἰς Ἀθήνας 2.071.531 συσσίτια μὲ ἄρτον καὶ 2.885.000 περίπου εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἕτεραι 23 χιλιάδες ἐμοιράσθησαν εἰς τοὺς ἀνέργους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Σοβαρῶς ἀπησχόλησεν ἐπίσης τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ ζήτημα τῆς πλήρους ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Διότι παρὰ τὴν διέλευσιν μιᾶς εἰκοσαετίας περίπου καὶ παρὰ τὰ δισεκατομμύρια ποὺ ἐξωδεύθησαν, ἐν τούτοις χιλιάδες προσφύγων ἐξηκολούθουν νὰ διαβιοῦν μέσα εἰς ἄθλια παραπήγματα. Τὸ Ἐθνικὸν Κράτος ὅμως τῆς 4ης Αὐγούστου ἀνήγειρε πρὸς τοῦτο 3.000 μονίμους καὶ ὑγιεινὰς κατοικίας εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ καὶ 1.700 εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἐπίσης παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς πρόσφυγας 500 οἰκόπεδα, ἀνεγείρονται δὲ καὶ ἕτεραι 800 νέαι κατοικίαι.

Εἰς τὰ Οἰκονομικὰ

Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν δαπανῶν ποὺ προκαλοῦσαν ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ἦτο τὸ πρόβλημα ποὺ ὡρθοῦτο διαρκῶς ἐμπρός της.

Νέα φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ μάλιστα διὰ τὰς πτωχοτέρας τάξεις καὶ ἰδιαίτατα τὰς ἐργατικάς. Ἀφ' ἑτέρου ὁ διεθνὴς ὁρίζων τὴν τελευταίαν αὐτὴν τετραετίαν διαρκῶς ἐπληροῦτο μὲ νέφη, καὶ ὁ πόλεμος, ὁ ὁποῖος καὶ τελικῶς ἔγινεν, ἐφαίνετο διαρκῶς ἐπικείμενος. Ἔπρεπε λοιπὸν ἀπαραιτήτως νὰ γίνῃ ὁ πολεμικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἦτο τελείως γυμνή. Πῶς θὰ ἀντεμετωπίζετο καὶ αὐτὴ ἡ δαπάνη; Ὅλα τὰ Κράτη, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ οὐδέτερα, ἐδαπάνων τεράστια ποσὰ διὰ τοὺς ἐξοπλισμούς.

Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι τὸ μεγαλύτερον θαῦμα τῆς Κυβερνήσεως. Κατώρθωσε ν' ἀντιμετωπίσῃ ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνῃ αἰσθητῶς τὸν Λαόν, καίτοι καὶ ἡ μεγαλυτέρα ἐπιβάρυνσις θὰ ἦτο ἀπολύτως λογικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη. Τὸ ἐπέτυχε δὲ τοῦτο μὲ τὴν αὐστηρὴ οἰκονομία τοῦ δημοσίου χρήματος, μὲ τὴν φωτισμένην διαχείρισιν τῶν φορολογικῶν ζητημάτων καὶ τὴν λογικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν.

Εἰς ἐπίμετρον μάλιστα τὴν ἐποχὴν ποὺ ἦτο ἀπαραίτητος ἡ αὔξησις τῶν φόρων αὐτὴ ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσῃ καὶ φορολογικὰς διευκολύνσεις διὰ τὰς πτωχὰς ἰδίᾳ τάξεις. Καὶ γενικῶς κατὰ τὴν τετραετίαν αὐτὴν τὸ σύνολον τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν πολιτῶν φόρων ἠλαττώθη κατὰ 514.000.000 δραχ., διὰ ν' ἀνακουφισθοῦν κατὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀποκλειστικῶς αἱ λαϊκαὶ τάξεις. Οὕτω 120.000 μικραὶ οἰκοδομαὶ ἀπηλλάγησαν τοῦ φόρου οἰκοδομῶν. Ἑτέρων 140.000 μικροεπιτηδευματιῶν ἠλαττώθη κατὰ 20 ἑκατομμύρια ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος. Ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἀπηλλάγησαν αἱ βιοτεχνικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἀνακουφισθέντων οὕτω τόσων βιοτεχνῶν. Ἐπῆλθε μείωσις τῶν φόρων κατὰ 120 περίπου ἑκατομμύρια διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ φόρου ἐλαίου, ἐλαιούχων σπόρων, σίτου καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων, μὲ ἀποτέλεσμα ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἀνακουφισθοῦν οἱ παραγωγοί των καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπέλθῃ μείωσις τοῦ τιμαρίθμου τῶν τροφίμων. Ἀπηλλάγησαν οἱ ἐργάται καὶ τεχνῖται τῆς χαρτοσημάνσεως τῶν ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς των. Μείωσις τῶν ἐσόδων ἐπῆλθεν ἀκόμη ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἐπὶ τῆς ζαχάρεως καὶ ἄλλων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου καπνοῦ καὶ διὰ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς φορολογίας χαρτοσήμου. Τέλος παρεσχέθη δασμολογικὴ ἀπαλλαγὴ ἐπὶ τῆς βρώμης, τῆς κριθῆς, τοῦ ἀραβοσίτου, διὰ νὰ ἀνακουφισθῇ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμός.

Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν καὶ τὰς γενομένας φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις, αἱ ὁποῖαι ὠφείλοντο ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν πόλεμον καὶ αἱ ὁποῖαι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τετραετίας δὲν ὑπερέβησαν τὸ ποσὸν τῶν 1.442.000.000 δραχμῶν. Βεβαίως τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι μηδαμινόν, ἂν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι δι' αὐτοῦ ἐπετεύχθη ἡ ἀρτιωτάτη ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἡ Κυβέρνησις, διαπνεομένη ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, ἠθέλησε καὶ ἐπέτυχεν ὥστε τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ νὰ καταβληθῇ ὑπ' αὐτῶν τούτων οἱ ὁποῖοι ἐκ τῶν ἀνωμάλων συνθηκῶν τοῦ πολέμου ἀπεκόμιζαν ἔκτακτα κέρδη. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐζητήθησαν, πρὸ τῆς ἀναποτρέπτου ἀνάγκης, μερικαὶ θυσίαι, ἀλλ' αὗται ἐζητήθησαν μὲ μεγάλην περίσκεψιν καὶ ἐλήφθη πρόνοια νὰ μὴ θιγοῦν αἱ οἰκονομικῶς ἀσθενέστεραι τάξεις.

Οὕτω 20.000.000 προῆλθον ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν εἰσαγωγέων εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῶν πραγματοποιηθέντων συνεπείᾳ τῆς ἐκ τοῦ πολέμου ὑψώσεως τῶν τιμῶν. Ἕτερα 500.000.000 προῆλθον ἐκ τῆς φορολογίας τῶν τεραστίων κερδῶν τῆς φορτηγοῦ ναυτιλίας. Περὶ τὰ 80 ἑκατομμύρια κατεβλήθησαν διὰ τῆς ἐπιβολῆς προσθέτου φορολογίας ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου. Σημειωτέον ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐθίγησαν μόνον οἱ μεγάλοι εἰσοδηματίαι, διότι παραλλήλως ἀπηλλάγησαν τοῦ συνθετικοῦ φόρου 5.000 φορολογούμενοι, τῶν ὁποίων ἡ πρόσοδος ἦτο κατωτέρα τῶν 100.000 ἐτησίως. Ἐπίσης ἡ φορολογία τῶν σιγαρέττων πολυτελείας ἀπέδωσεν 110 ἑκατομμύρια καὶ 16 ἑκατομμύρια ἡ φορολογία τῶν εἰδῶν πολυτελείας τῶν χρησιμευόντων διὰ τέρψιν ἢ ἐπίδειξιν.

Ἕνα ἀκόμη σοβαρὸν ἔσοδον διὰ τὰ οἰκονομικὰ ὑπῆρξε καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν χιλιάδων ἐκείνων τῶν φορολογουμένων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἐτῶν κατώρθωναν μὲ διαρκεῖς ἀναβολὰς νὰ μὴ καταβάλλουν τοὺς ὀφειλομένους φόρους, ἐλπίζοντες εἰς τὴν τελικὴν παραγραφὴν αὐτῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ ἐκ τῶν κακῶν αὐτῶν φορολογουμένων δεκάδας ἑκατομμυρίων, αἱ ὁποῖαι χωρὶς τὴν συστηματικὴν αὐτὴν παρακολούθησιν ἀσφαλῶς θὰ διέφευγον.

Εἰς τὰς Συγκοινωνίας

Παράλληλος ὑπῆρξε ἡ μέριμνα τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν συγκοινωνιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Οὕτω πλὴν τῆς ὀργανώσεως τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν Κοινῶν διευθύνσεων Αὐτοκινήτων καὶ Ἀκτοπλοΐας, αἱ ὁποῖαι ἀποκατέστησαν τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν εἰς τὰς συγκοινωνίας αὐτὰς καὶ ὠργάνωσαν τὸν κλάδον τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, ἡ Κυβερνητικὴ μέριμνα ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ ὁδικοῦ δικτύου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τετραετίας προσετέθησαν εἰς τὸ ὁδικὸν δίκτυον 2.251 νέα χιλιόμετρα διὰ τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν 2.606.000.000 δραχ.

Ἤδη τὸ σύμπλεγμα τῶν νέων δρόμων καλύπτει ὁλόκληρον τὴν χώραν καθιστῶν ἄνετα τὰ ταξείδια.

(Ἡ συνέχεια τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων πεδίων εἰς τὸ προσεχὲς)

Ε.Ο.Ν. Ἡ μεγάλη δημιουργία τῆς 4ης Αὐγούστου



Ἡ γοργὴ ἀνάπτυξις τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἡ εἰς ταύτην ἔνταξις ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐργαζομένης καὶ σπουδαζούσης Νεότητος, εἶναι γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐπιστοποιήθη ἤδη κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, ὁ θετικώτερος ὅμως, ὁ ἐκφράζων τὴν πολυσχιδῆ δρᾶσιν καὶ τὴν συνεχῆ καὶ ἐντατικὴν προώθησιν τῆς δράσεως ταύτης, εἰς σταθερῶς αὔξουσαν ποικιλίαν ἐθνικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ περιεχομένου, εἶναι ἡ δι' ἀριθμῶν ἔκφρασις τῆς κινήσεως ταύτης, τὴν ὁποίαν μᾶς δίδει ἡ Στατιστική.

Ἡ συγκρότησίς της ἀφέθη νὰ βγῆ ἀπὸ τὰ μύχια τοῦ λαοῦ, ὅπως τὸ δένδρο τὸ μεγάλο καὶ ὑπερήφανο βγαίνει μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς γῆς. Ἀφῆκε ὁ Ἀρχηγὸς νὰ δημιουργηθῆ μονάχη της, μὲ ὅλες τὶς ἀνωμαλίες ποὺ παρακολουθοῦν τὴν αὐτόματον ἀνάπτυξιν, μὲ ὅλες τὶς διαφοροποιήσεις καὶ ἀντιξοότητες, ποὺ παρουσιάζονται πάντοτε μέσα στὶς μεγάλες αὐθόρμητες κινήσεις. Καὶ ἔτσι ξεπήδησε μοναχή της ἡ Ὀργάνωσις, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ προστασίαν τοῦ Κράτους.

Τὰ ζητήματα τῆς Νεολαίας ἀνατίθενται σὲ μιὰ ἐπιτροπή, στὴν ὁποίαν συμμετέχουν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος ὡς πρόεδρος, μὲ μέλη τοὺς κ. κ. Παξινὸν καὶ Γερασίμου.

Ὁ «Ἐθνικὸς Παμφοιτητικὸς» γίνεται τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1937 ἡ «Φοιτητικὴ Φάλαγξ Ἐθνικῆς Νεολαίας» καὶ ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1937 μὲ 400 μέλη. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις μπροστὰ στὸν Ἀρχηγὸ γίνεται στὶς 30 Ὀκτωβρίου 1937 κατὰ τὴν ὑποδοχή του στὸ Αἴγιον, ὅπου παρήλασαν 300 Φαλαγγῖται. Ἀργότερον, στὶς 7 Νοεμβρίου 1937, εἰς τὰς Πάτρας παρελαύνουν 4.000 Φαλαγγῖται, ἐκ τῶν ὁποίων 1.200 μὲ στολήν. Ὁ Ἀρχηγὸς δέχεται προσφώνησιν τοῦ Κ.Ε.Ν. καὶ τὸν τίτλον τοῦ Πρώτου Φαλαγγίτου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου ὁ Ἀρχηγὸς παραδίδει τὰς σημαίας εἰς τὴν 1ην Φάλαγγα Ἀρρένων καὶ τὴν 1ην Φάλαγγα Θηλέων Πρωτευούσης, ὁρκίζονται δὲ κατὰ ταύτην οἱ πρῶται 500 Φαλαγγῖται καὶ 300 Φαλαγγίτισσαι Ἀθηνῶν. Τότε ἐξεδόθη καὶ ἡ πρώτη ἡμερησία Διαταγὴ τῆς Ὀργανώσεως. Σὲ λίγες μέρες, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀρχηγοῦ (7 Ἰανουαρίου 1938) γίνεται ἡ πρώτη συγκέντρωσις ἀντιπροσώπων τῶν τμημάτων ὅλης τῆς χώρας, καὶ ὑπολογίζεται ὅτι ἀπὸ 9 χιλιάδας μέλη, ποὺ ἦτο ἡ δύναμις πρὸ διμήνου, ἀνῆλθεν εἰς 15.000. Τότε ἐξεδόθη καὶ ἡ «Νεολαία» (Ἰανουάριος 1938).

Μετὰ τρεῖς μῆνας, τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1938, μία πρόχειρος στατιστικὴ ἀποδεικνύει τὴν ζωτικότητα τῆς Ὀργανώσεως, παρουσιάσασα αὔξησιν τῶν μελῶν εἰς 65.000, ἐκ τῶν ὁποίων 10.000 συγκεντρώνει μόνη ἡ Πρωτεύουσα, ἡ ὁποία ἐδέχθη ἄλλους τόσους περίπου ἀπὸ τὰ τμήματα τῶν Ἐπαρχιῶν, τὰ ὁποῖα συμμετέχουν εἰς τὸν ἑορτασμόν. Ἐκ τούτων οἱ 11.000 ἐμφανίζονται μὲ στολήν, κατὰ τὴν γενομένην συγκέντρωσιν.

«Τώρα ποὺ ἔδειξε τί θέλει ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, τώρα τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόψη τὸν δρόμον σας», λέγει ὁ Ἀρχηγός. Τὸ σύνθημα «Σήκω ἐπάνω Ἑλληνικὴ Νεολαία» πραγματοποιεῖται.

Ἀπὸ τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1938 ἐν ἀδιαπτώτῳ δράσει καὶ συνεχείᾳ τὸ σύνθημα «Πίστις - Ἀγὼν - Νίκη» προσελκύει διαρκῶς νέους ἀγωνιστὰς ὑπὸ τὰς σημαίας μὲ τὸν διπλοῦν πέλεκυν. Ἀπὸ τότε ἡ ἐξέλιξις τῆς Ε.Ο.Ν. εἶναι καταπληκτική. Ἡ ἀθλητικὴ παρέλασις τοῦ Ἰουνίου 1938 καὶ ἡ παρέλασις τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους εἶναι ἀπὸ τὰ ὀλίγα δείγματα τῆς ζωτικότητος τῆς Ὀργανώσεως.



Ἡ συγκέντρωσις τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1938 εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως, καθ' ἣν ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος καὶ ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη παραδίδουν τὰς σημαίας εἰς τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Πρωτευούσης, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ τότε δύναμις ἀρρένων καὶ θηλέων Πρωτευούσης, ἔφθασε τὰς 58.000. Ὅταν δὲ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1939 συνέρχεται ἡ πρώτη Διάσκεψις τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε.Ο.Ν. διαπιστοῦται ὅτι τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν., ἄρρενα καὶ θήλεα, καθ' ὅλην τὴν χώραν προσήγγισαν τὰς 500.000.

Τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1939 εἶναι ἐγγεγραμμένα μέλη 594.624, διὰ νὰ αὐξηθοῦν μετὰ τετράμηνον, τὴν 4ην Αὐγούστου τοῦ 1939, εἰς 709.591. Ἐκ τούτων 519.862 εἶναι ἄρρενες (260.025 Σκαπανεῖς, 259.839 Φαλαγγῖται) καὶ 189.729 θήλεις (116.385 Σκαπάνισσαι καὶ 73.344 Φαλαγγίτισσαι). Ἐκ τούτων 313.585 ἔχουν στολὴν (Σκαπανεῖς 96.783, Φαλαγγῖται 128.136, Σκαπάνισσαι 43.316 καὶ Φαλαγγίτισσαι 45.343), δηλαδὴ παρὰ τὴν ἁλματώδη ἀνάπτυξιν τῆς Ὀργανώσεως αἱ ὑπάρχουσαι στολαὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὰ 45% τῆς δυνάμεως. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1939, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ὀργανώσεως, συλλέγονται τὰ πρῶτα Στατιστικὰ Στοιχεῖα ἐπὶ τῆς δράσεως τῆς Ε.Ο.Ν. ἐφ' ὅλων τῶν ἐπιπέδων καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Μέχρι δὲ τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1939 ἐμφανίζεται ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1939 δρᾶσις τῆς Ε.Ο.Ν. ὡς ἀκολούθως:

Τὸ σύνολον τῆς δυνάμεως ἀνέρχεται εἰς 847.846. Ἐκ τούτων Σκαπανεῖς 297,754, Φαλαγγῖται 304.526, Σκαπάνισσαι 160.980 καὶ Φαλαγγίτισσαι 84.586. Ἐκ τῶν ἄνω εἶναι βαθμοφόροι ἄρρενες 49.527 καὶ θήλεις 20.025. Πλὴν τούτων προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας των ὡς Συνεργάται 2.670 ἄτομα, ἐξ ὧν 1.948 ἄρρενες καὶ 722 θήλεις. Ἡ ὡς ἄνω ἀναφερομένη δύναμις, κατανεμομένη κατὰ ἀσχολίας τῶν με-

λῶν, ἐμφανίζεται μὲ τὴν ἑξῆς σύνθεσιν:

Μαθηταὶ Δημ. Ἐκπαιδεύσεως	ἄρρεν.	242.346	θήλ.	128.791
Μαθηταὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως	»	74.573	»	36.516
Φοιτηταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν	»	6.245	»	1.592
Ἀγρόται	»	170.723	»	23.721
Ἐργάται	»	63.202	»	10.237
Ἐπαγγελματίαι	»	21.158	»	1.391
Ὑπάλληλοι	»	21.818	»	4.152
Οἰκιακὰ	»	——	»	18.063
Ἄνευ ἐπαγγέλματος ἢ μὴ δηλῶτες	»	2.215	»	21.103
Σύνολον:	»	602.280	»	245.566

Ἡ συνολικὴ δύναμις τῆς Νεολαίας ἀνέρχεται σήμερον εἰς 1.201.450.

Ἡ πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τῶν τε μελῶν καὶ τῶν στελεχῶν προσπάθεια τῆς Ὀργανώσεως κατὰ τὸ 1939 καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐξεπαιδεύθησαν εἰς οὐλαμοὺς 4.368 ἄρρενες καὶ 2.150 θήλεις, εἰς Κέντρα Ἀνωτέρων Στελεχῶν 614 ἄρρενες καὶ 128 θήλεις, μὲ ἀποτελέσματα τὴν κατάρτισιν 200 ἀρρένων καὶ 60 θηλέων ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐπὶ τούτοις ἐξεπαιδεύθησαν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας εἰς τὰ 17 λειτουργήσαντα στρατόπεδα 2.815 Σκαπανεῖς, 277 Σκαπάνισσαι, 1.941 Φαλαγγῖται καὶ 734 Φαλαγγίτισσαι.

Εἰς τὰς ἐκ παραλλήλου μὲ τὰ στρατόπεδα λειτουργησάσας κατασκηνώσεις μετέσχον 2.908 ἄρρενες καὶ 864 θήλεις.

Ἐξετελέσθησαν 1.630 πορεῖαι καὶ μετέσχον εἰς ταύτας 107.840 μέλη, διανύσαντα 12.878 χιλιόμετρα.

Διετέθησαν 60.194 ὧραι εἰς τὴν Σωματικὴν Ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀθλητικὴν προπόνησιν καὶ κατῆλθον εἰς τὸν στίβον 11.676 ἀθληταὶ (10.040 ἄρρενες καὶ 1.636 θήλεις) εἰς 761 συναντήσεις, αἵτινες ἐγένοντο μεταξὺ ὁμάδων τῆς αὐτῆς ἢ διαφόρων Περιφερειακῶν Διοικήσεων. Ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὴν ἀνεμοπορίαν 120 νέοι εἰς εἰδικὴν εἰς Σκῦρον κατασκήνωσιν.

Ἡ δρᾶσις τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς Κοινωφελῆ ἔργα, ὑπολογιζομένη εἰς διατεθείσας ὥρας, ἔφθασε τὰς 421.398, ἀντιπροσωπευούσας ἔργον, κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς, ἀξίας 3.200.000 δραχμῶν. Ἀνεδείχθη δὲ ἡ Ὀργάνωσις ὁ πρωτοπόρος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κηρύγματος τῆς ἐντατικῆς καλλιεργείας, καλλιεργήσασα διὰ τῶν μελῶν της 17.278 στρέμματα γῆς καὶ φυτεύσασα εἰς τὰς πρὸς ἀναδάσωσιν ἐκτάσεις τῆς χώρας 1.731.560 δενδρύλλια, ἀσχοληθεῖσα συγχρόνως εἰς ἀποξήρανσιν μικρᾶς ἐκτάσεως ἑλωδῶν χώρων, ἐκτελέσασα μικρὰ ἀποστραγγιστικὰ ἔργα καὶ κλαδεύσασα, ἐμβολιάσασα καὶ καταπολεμήσασα διαφόρους ἀσθενείας δασικῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων. Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἀγωγὴν καὶ τὴν Ἰδεολογικὴν Διαφώτισιν διετέθησαν 3.892 βαθμοφόροι καὶ 1.433 συνεργάται, οἵτινες ἀνέπτυξαν σχετικὰ θέματα εἰς 16.752 μαθήματα καὶ 14.000 ὁμιλίας γενικωτέρου ἐγκυκλοπαιδικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ περιεχομένου. Ταῦτα παρηκολούθησαν 447.295 ἀκροαταί.

Διὰ τὴν πρακτικὴν καὶ εἰδικὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν ἐγένοντο ἐν ὅλῳ **12.060 μαθήματα**, ἐκ τῶν ὁποίων 3.250 Γεωργικά, διὰ τῶν ὁποίων ἐξεπαιδεύθησαν παρὰ τῶν Κρατικῶν γεωπόνων 5.265 μέλη, δυνάμενα νὰ ἐκτελέσωσι πᾶσαν γεωργικὴν ἐργασίαν, 160 Βρεφοκομικῆς, 1.500 Οἰκοκυρικῆς - Μαγειρικῆς, 1.650 χειροτεχνίας (δείγματα τῆς ὁποίας παρέσχον αἱ κατὰ τόπους διοργανωθεῖσαι ἐκθέσεις τῆς Ε.Ο.Ν.. καὶ ἡ Α΄ Πανελλήνιος ἐν Ἀθήναις, εἰς ἣν ἐξετέθησαν 1.058 ἔργα τέχνης κατασκευασθέντα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.) καὶ 5.500 Μουσικῆς, ἐκτὸς τῶν μαθημάτων Στενογραφίας καὶ Ξένων γλωσσῶν, δι' ὧν ἐπετεύχθη νὰ ἔχωμεν σήμερον περὶ τοὺς 200 στενογράφους καὶ 2.700 μέλη ὁμιλοῦντα ἀπταίστως διαφόρους ξένας γλώσσας.

Ἐπραγματοποιήθησαν 1.600 ἐκπαιδευτικαὶ καὶ μορφωτικαὶ ἐπισκέψεις εἰς ἐργοστάσια, ὑποδειγματικὰ ἀγροκτήματα, δενδροκομικὰ κέντρα, ἱδρύματα, μουσεῖα καὶ ἀρχαιολογικοὺς χώρους. Ἐλειτούργησαν 250 βιβλιοθῆκαι, περιλαμβάνουσαι 14.000 τόμους διαφόρων βιβλίων καὶ τοὺς 48 τόμους ἐκδόσεων Ε.Ο.Ν., οἵτινες σήμερον ἔφθασαν τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῶν 69 τόμων. Καθὼς καὶ τῶν τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ «Νεολαία», οὗτινος ἡ ἑβδομαδιαία κυκλοφορία ὑπερέβη τὰς 70.000 ἀντιτύπων.

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν καὶ ὑπηρεσιακῶν δημοσιευμάτων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον 2.610 καὶ εἰς τὸν περιοδικὸν ἢ ἑβδομαδιαῖον τῶν Ἐπαρχιῶν 1.149 δημοσιεύματα σχετικὰ μὲ τὴν κίνησιν καὶ δρᾶσιν τῶν τμημάτων τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων τῶν Ἐπαρχιῶν.

Ἀπὸ ἀπόψεως Καλλιτεχνικῆς καὶ





Ψυχαγωγικῆς κινήσεως, ἐλειτούργησαν 170 χορῳδίαι (μονόφωνος, δίφωνος, τρίφωνος), εἰς ἃς ἐξεπαιδεύθησαν 6.800 μέλη δι' ἰδιαιτέρων μαθημάτων φωνητικῆς μουσικῆς καὶ συνεστήθησαν 40 φιλαρμονικαὶ καὶ 16 ὀρχῆστραι μὲ 1.781 μουσικὰ ὄργανα.

Εἰς τὰ 203 ψυχαγωγικὰ κέντρα καὶ στέγας τῆς Ε.Ο.Ν. ἔλαβον χώραν ψυχαγωγικαὶ συγκεντρώσεις κατὰ τοὺς χειμερινοὺς ἰδίως μῆνας, τὰς ὁποίας, πλὴν τῶν 300.418 μελῶν, παρηκολούθησαν καὶ 470.755 μὴ μέλη. Ἐδόθησαν 1.171 θεατρικαὶ παραστάσεις καὶ 172 συναυλίαι μὲ ἐκτελεστὰς 4.600 ἐρασιτέχνας (ἄρρενα καὶ θήλεα μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.).

Ἡ ζωὴ εἰς τὸ ὕπαιθρον ἐπετεύχθη ἐκτὸς τῆς εἰς στρατόπεδα καὶ εἰς κατασκηνώσεις διαμονῆς καὶ διὰ 3.513 ψυχαγωγικῶν ἐκδρομῶν, εἰς τὰς ὁποίας τὸ τραγοῦδι, ὁ χορός, ἡ ἀπαγγελία καὶ τὸ παιγνίδι ἦσαν αἱ κυριώτεραι ἀσχολίαι εἰς τοὺς 273.676 συμμετασχόντας εἰς ταύτας (ἐξ ὧν 197.144 ἄρρενες καὶ 76.532 θήλεις).

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω μέσων ψυχαγωγίας καὶ μορφώσεως ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὰ ἀπομεμακρυσμένα κλιμάκια τῆς Ὀργανώσεως 62 Ραδιόφωνα, δι' ὧν ἐπετεύχθη ἡ συνεχὴς ἐπαφὴ μετὰ τοῦ Κέντρου διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., ὅστις καθ' ἑκάστην καὶ ἀνελλιπῶς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἀπὸ τῆς 6 μ.μ. μέχρι τῆς 9 μ.μ. παρέχει ἐκτὸς τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐν γένει κίνησιν τῆς Ὀργανώσεως πληροφοριῶν καὶ ἄρτιον μουσικόν, ψυχαγωγικὸν καὶ παιδαγωγικὸν ὑλικὸν εἰς τὸ ἑκάστοτε καταρτιζόμενον πρόγραμμα. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν ἐχρησιμοποιήθησαν ἐντατικῶς τὰ ὑπάρχοντα 5 κινηματογραφικὰ μηχανήματα τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ αἱ 16 ἰδιόκτητοι ταινίαι τῆς Ὀργανώσεως, πλὴν τῶν τεθέντων εἰς τὴν διάθεσιν ταύτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας 75 νέων κινηματογραφικῶν μηχανημάτων καὶ 300 σχολικῶν ταινιῶν. Κατὰ τὸ 1939 ἐγένοντο 462 τοιαῦται εἰδικαὶ προβολαὶ διὰ τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. Τὸ ἔργον τῆς Προνοίας τῆς Ε.Ο.Ν. κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεδηλώθη ἐντόνως καὶ σταθερῶς, καθ' ὅσον ἐφρόντισεν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, νὰ παρακολουθήσῃ ἀγρύπνως τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν μελῶν, διὰ τῶν ἀτομικῶν δελτίων ὑγείας καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν γενικὴν ὑγιεινὴν στάθμην τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος, ὑποβαλοῦσα εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν ἐντελῶς δωρεὰν 22.773 μέλη καὶ νοσηλεύσασα 3.444 ἐκ τούτων μερίμνῃ τῆς Ὀργανώσεως. Ἐχορηγήθησαν ἐπίσης φάρμακα καὶ ἐξετελέσθησαν μικροβιολογικαὶ καὶ βιοχημικαὶ ἐξετάσεις, καθὼς καὶ ἀκτινογραφίαι καὶ ἀκτινοσκοπήσεις δωρεὰν εἰς τὰ ἔχοντα ἀνάγκην μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὡς παράδειγμα δὲ τῆς ὡς ἄνω δράσεως τῆς Ὀργανώσεως φέρομεν τὴν περίπτωσιν τῆς Π.Δ.Θ.Π., ἥτις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ τρέχοντος ἔτους παρέσχεν ἰατρικὴν περίθαλψιν εἰς 276 ἀσθενεῖς ὡς ἑξῆς: 178 ἀσθενεῖς ἐξητάσθησαν εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις, 32 κατ' οἶκον, 20 εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα, 15 ἐξητάσθησαν παρ' εἰδικῶν εἰς νοσοκομεῖα, εἰς 2 ἔγιναν μικροβιολογικαὶ ἐξετάσεις, εἰς 16 ἐγένοντο ἀκτινογραφίαι καὶ εἰς 13 ἐχορηγήθησαν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἀποθεραπείαν των φάρμακα. Ἐκτὸς ὅμως τῆς περὶ τῆς ὑγείας τῶν μελῶν φροντίδος, ἡ Πρόνοια ἐτοποθέτησε καὶ 6.828 ἄνεργα μέλη της εἰς ἐργασίας, ἐξασφαλίσαντα οὕτω διὰ τῆς ἐργασίας τὸν ἄρτον των.

Παραλλήλως δέ, μερίμνῃ τῶν παρὰ ταῖς Νυκτεριναῖς Ἐπαγγελματικαῖς Σχολαῖς ἀντιπροσώπων τῆς Ε.Ο.Ν., ἐλήφθη ἡ πρόνοια τῆς ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς τοὺς ἀνέργους μαθητὰς τῶν σχολῶν τούτων, διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τούτων τῶν συμμαθητῶν των, ἀναπτυσσομένου τοιουτοτρόπως τοῦ πνεύματος ἀλτρουϊσμοῦ καὶ τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων νέων.

Διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν παροχὴν πρώτων βοηθειῶν ὑπὸ Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν ἐγένετο πολύμηνος εἰδικὴ ἐκπαίδευσις, ἐκπαιδευθέντων 4.500 τραυματιοφορέων καὶ 5.300 νοσοκόμων. Εἰς τὴν Παθητικὴν Ἀεράμυναν ἐξεπαιδεύθησαν 5.100 οἰκοπυροσβέσται, 900 ἀπολυμαντικαὶ καὶ 700 ἀνιχνευταί, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι ἔλαβον μέρος στὰς σχετικὰς ἀσκήσεις Παθητικῆς Ἀεραμύνης τὰς ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Ἀντιαεροπορικῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας διενεργηθείσας.

Συνεχίζεται δὲ συστηματικῶς ἡ ἐρ-





γασία αὐτη, ἐκπαιδευομένων ἤδη, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ, 6.088 εἰς τὰ μέσα συνδέσμων (σηματοδόται ὀπτισταί, ραδιοτηλεγραφηταί), 5.697 (4.009 ἄρρενες καὶ 1.688 θήλεις) εἰς τὴν ἀεράμυναν (ἐνεργὸν καὶ παθητικήν), καὶ 5.637 (2.400 ἄρρενες, 3.297 θήλεις) εἰς τὴν περίθαλψιν (πρῶται βοήθειαι εἰς ἀεροπλήκτους, εἰς τραυματίας κλπ.).

Διὰ τοὺς ἰδίους λόγους ἡ Ε.Ο.Ν. διαθέτει καὶ ἐξασκεῖ γενικῶς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων (ἄρρενες 1.716 καὶ θήλεις 56), ὁδηγοὺς μοτοσυκλεττῶν (ἄρρενες 350 καὶ θήλεις 2) καὶ ποδηλατιστὰς (ἄρρενες 3.733 καὶ θήλεις 954), ἀνερχομένους ἐν συνόλῳ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 4.799, ἄρρενας καὶ θήλεις ὁμοῦ. Ὁμοίως ἐξασκεῖ ἤδη παρατηρητὰς ἀέρος (553 ἄρρενας καὶ 131 θήλεις), ξηρᾶς (802 ἄρρενας καὶ 42 θήλεις) καὶ θαλάσσης (750 ἄρρενας καὶ 87 θήλεις), ἐν συνόλῳ 2.185 ἄρρενα καὶ θήλεα μέλη.

Ἐκ τῆς μελέτης δὲ καθόλου τῶν στατιστικῶν τῶν συγκεντρωθεισῶν κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ ἔτους 1940 καθὼς καὶ τῶν συλλεγομένων ἤδη τοῦ δευτέρου τριμήνου τοῦ τρέχοντος ἔτους, διαφαίνεται σαφῶς ἡ αὔξουσα πρόοδος τῆς δράσεως γενικῶς τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ κύριον χαρακτηριστικὸν τὸν κανονικὸν ρυθμόν, τὴν ὁμοιομορφίαν καὶ τὸν συντονισμὸν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ, στοιχεῖα, ἅτινα ἐπιτρέπουσι νὰ διαβεβαιώσῃ τις μετὰ πεποιθήσεως ὅτι καὶ τὰ ἀριθμητικὰ στατιστικὰ δεδομένα θὰ ὑπερβάλωσι τὴν πλέον αἰσιόδοξον πρόβλεψιν.

Ἤδη κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς εἰς τὰ 40 περίπου ἱδρυθέντα στρατόπεδα θὰ λειτουργήσουν ἰσάριθμοι Σχολαὶ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων βαθμοφόρων μὲ ὁμοιόμορφον καὶ συντονισμένον πρόγραμμα, μὲ αὔξησιν τῶν φοιτώντων εἰς τοὺς οὐλαμοὺς ἀπὸ 6.000 εἰς 8.253 μέλη. Αἱ ἐκτελεσθεῖσαι πορεῖαι ἀπὸ 1.630 ἀνῆλθον εἰς 2.522 καὶ οἱ μετασχόντες εἰς ταύτας ἀπὸ 107.840 γίνονται 113.047 μὲ διανυθέντα χιλιόμετρα 46.546 ἀντὶ τῶν 12.878 τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Διετέθησαν διὰ τὴν Σωματικὴν Ἀγωγὴν ἀντὶ τῶν 60.194 ὡρῶν, 159.644 ὧραι καὶ ἠσκήθησαν 12.688 ἀθληταί, μὲ 996 συναντήσεις εἰς τοπικοὺς καὶ γενικοὺς ἀγῶνας. Ἡ εἰς τὴν ἀνεμοπορίαν ἐκπαίδευσις ἀποδίδει νέους καρποὺς μὲ τὸ ἱδρυθὲν πρῶτον Πανελλήνιον Ἀνεμοπορικὸν Κέντρον παρὰ τὸ Βελεστῖνον μὲ ὑπὲρ τοὺς 100 ἐκπαιδευομένους Φαλαγγίτας καὶ 5 Φαλαγγιτίσσας.

Αἱ διατεθεῖσαι δὲ διὰ κοινωφελῆ ἔργα ὧραι εἰς τὸ πρῶτον μόνον τρίμηνον τοῦ 1940 ἀνερχόμεναι εἰς 347.356 πλησιάζουν περίπου τὸ σύνολον τῶν ὡρῶν ὁλοκλήρου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅπως καὶ ἡ ἀξία τῶν ἔργων ἑνὸς τριμήνου μόνον τοῦ ἔτους πλησιάζει τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου ὁλοκλήρου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Διὰ τὴν Ἐθνικὴν ἀγωγὴν διετέθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τριπλάσιοι βαθμοφόροι (9237) καὶ διπλάσιοι συνεργάται (2310), τὰ δὲ μαθήματα ἀπὸ 16.752 ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν 31.265 μὲ τάσεις ὑπερδιπλασιασμοῦ ἐντὸς τοῦ ἔτους. Οἱ παρακολουθήσαντες δὲ τὰ μαθήματα ταῦτα ἐτετραπλασιάσθησαν, ἀνελθόντες εἰς τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 2.290.177. Διαλέξεις δὲ καὶ ὁμιλίαι ἔγιναν 16.691, παρουσιάζουσαι αὔξησιν 2.500 περίπου. Τὰ διὰ τὴν πρακτικὴν καὶ ειδικὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν μαθήματα ηὐξήθησαν εἰς 27.392, ἐκ τῶν ὁποίων 9.576 Γεωργικά, 324 Βρεφοκομικά, 2.848 Οἰκοκυρικῆς - Μαγειρικῆς, 3.564 Χειροτεχνίας καὶ 11.080 Μουσικῆς.

Αἱ μορφωτικαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ ἐπισκέψεις κατὰ τὸ α΄ τρίμηνον τοῦ 1940 λόγῳ τῆς ἐποχῆς περιωρίσθησαν εἰς 779 ἐὰν ὅμως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ πλεῖσται τούτων ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ θέρους, ὁ ἀναγραφόμενος ἀριθμὸς εἶναι σχετικῶς μέγας. Ἱδρύθησαν νέαι 120 Βιβλιοθῆκαι, ἀνερχόμεναι ἤδη ἐν συνόλῳ εἰς 370, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων ἀπὸ 14.000 ηὐξήθη εἰς 37.816. Αἱ κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1940 δημοσιεύσεις εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος τοιούτων. Αἱ χορῳδίαι ἀπὸ 170 ἔγιναν 262, ἐξεπαιδεύθησαν δὲ ἤδη 10.999 μέλη. Αἱ φιλαρμονικαὶ ηὐξήθησαν κατὰ 19, αἱ δὲ ὀρχῆστραι ἐδιπλασιάσθησαν, μὲ τριπλασιασμὸν τῶν μουσικῶν ὀργάνων, ἅτινα διαθέτουσι καθ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἤδη 3.134 τοιαῦτα.

Τὰ ψυχαγωγικὰ κέντρα ηὐξήθησαν εἰς 250, αἱ δὲ συγκεντρώσεις ἐδιπλασιάσθησαν μὲ διπλάσιον ἐπίσης ἀριθμὸν παρακολουθησάντων μελῶν καὶ μὴ μελῶν. Ἐδόθησαν κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον τόσαι θεατρικαὶ παραστάσεις καὶ συναυλίαι ὅσαι καθ' ὁλόκληρον τὸ παρελθὸν ἔτος, μὲ τὸ αὐτὸ σχεδὸν ἐρασιτεχνικὸν προσωπικὸν τῶν 4.650 μελῶν.

Αἱ κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1940 ἐκδρομαὶ ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν 1.855 μὲ μετασχόντα μέλη 205.163, μὲ προοπτικὴν αὐξήσεως, εἰς τὸ τετραπλάσιον, καθ' ὅσον αἱ ἐκδρομαὶ πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὰς διακοπὰς τοῦ θέρους. Αἱ προβολαὶ μορφωτικῶν ταινιῶν καὶ ἡ παραγωγὴ τοιούτων παρὰ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἐδιπλασιάσθησαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Τὸ ἔργον τῆς Προνοίας, τετραπλασιασθέν, καθ' ὅσον μόνον κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1940 ἐξητάσθησαν 29.689 ἀσθενεῖς καὶ ἐνοσηλεύθησαν 2.075 ἐκ τούτων, μερίμνῃ τῆς Ὀργανώσεως. Ἐτοποθετήθησαν δὲ εἰς ἐργασίας 3.442 μέλη ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἔτους. Τὸν Μάϊον ἐξετελέσθη ὁ πρῶτος καλλιτεχνικὸς ἀγὼν χοροῦ, τραγουδιοῦ καὶ ἀπαγγελίας καὶ προεκηρύχθησαν τρεῖς λογοτεχνικοὶ διαγωνισμοί, εἷς ποιητικός, ἕνας τραγουδιῶν πρὸς μελοποίησιν καὶ τρεῖς καλλιτεχνικοί.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1940 δρᾶσις τῆς Ε. Ο. Ν. θὰ ἐκφρασθῇ ἐν τῇ πληρότητί της μετὰ ἑξάμηνον, ἀλλὰ προσετέθησαν εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης καὶ στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ ἔτους τούτου, διὰ νὰ δοθῇ ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ τῆς 4ης Αὐγούστου ἀμυδρὰ μόνον εἰκὼν τῆς συνεχοῦς δράσεως τῆς Ὀργανώσεως ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὅλης ἀναδημιουργικῆς ἐργασίας τοῦ Νέου Κράτους καὶ τῆς συμβολῆς, τὴν ὁποίαν παρέχει αὐτη εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἐμπνευστὴν καὶ καθοδηγητὴν τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Τὸ στάδιον τοῦ ἔτους 1940 πρέπει νὰ τὸ χαρακτηρίσωμεν, ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος κατὰ τὴν Β΄ Πανελλήνιον Διάσκεψιν τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν Νεολαίας Ἑλλάδος, ὡς Στάδιον τῆς Συντάξεως.





Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΜΕΣΑ σ' ἕνα Κράτος καὶ σ' ἕνα λαὸ ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ κατέχῃ τὴ θέσι, ποὺ τῆς πρέπει ὡς μητέρα, σύζυγος, ἀδελφή, κόρη. Ἔχει μεγάλες δυνατότητες παραγωγικῆς ἐργασίας παντοῦ, ὅπου ἡ δύναμί της στέκει σὲ ἀληθινὴ ἁρμονία μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀπὸ αὐτὴν προσπάθεια. Τὸ μέτρο αὐτό, ποὺ ἰσχύει γιὰ τὴν πνευματική, ὅπως καὶ γιὰ τὴ σωματικὴ ἐργασία τῆς γυναίκας, πρέπει νὰ γίνῃ κανὼν καὶ γνώμων γιὰ τὴ μελλοντικὴ μόρφωσι τῶν γυναικῶν μας καὶ τῶν κοριτσιῶν μας.

Ὅταν ἀναλογισθοῦμε τὶς μεγάλες ὑποχρεώσεις, ποὺ ἀνέλαβε τὸ Ἐθνικό μας Κράτος μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου τοῦ 1936 γιὰ τὴν Ἀναγέννησι τοῦ λαοῦ μας, τότε θὰ καταλάβουμε ὅτι εἶναι δικαιολογημένη ἡ φροντίδα καὶ ἡ προσοχή, ποὺ δίνει σήμερα καὶ στὴ γυναῖκα.

Γιὰ νὰ τὴν καταστήσῃ ἄξια καὶ καλὴ συνεργάτισσα πάνω σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς λαϊκῆς δράσεως ἀνέλαβε σὲ πολλὰ σημεῖα τὴν προστασία της καὶ τὴ μόρφωσί της τὴν ἐθνική. Κι' αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ θὰ ἀποτελέσῃ τὴ βασικὴ τοῦ Κράτους μας φροντίδα. Γιατὶ ἡ Ἑλληνίδα γυναῖκα, σὲ πολλὰ σημεῖα, εἶχε ξεχάσει πόση εὐθύνη καὶ πόσες ὑποχρεώσεις τῆς γεννοῦσε ἡ φυλετικότητά της. Δὲν εἶχε πάρει στὰ σοβαρὰ τὸ μεγάλο δεδόμενο, ὅτι ἀνήκει σὲ μιὰ φυλὴ ἐκλεκτὴ καὶ ὅτι εἶχε τὸ ἀπαράβατο καθῆκον νὰ φροντίζῃ μὲ ὅλη της τὴν ὕπαρξι νὰ τιμᾷ τὴν καταγωγή της. Τώρα ἡ γυναῖκα γυρίζει κάτω ἀπὸ τὴν σοφὴ ὁδηγία τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου στὶς παλιὲς πηγὲς τῆς φυλετικῆς της ὀντότητος καὶ πίνει ἀπὸ τὸ γάργαρο νερὸ τῶν πατροπαραδότων ἀξιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς ἀληθινὴ Ἑλληνίδα γυναῖκα.

Ὅπου κι' ἂν στέκεται κοινωνικά, στὸ ἀνώτατο ἢ τὸ πιὸ κάτω σκαλοπάτι, ἀρχόντισσα ἢ δουλεύτρα, μορφωμένη ἢ γυναῖκα ἁπλῆ, δὲν δειλιάζει νὰ ὁμολογήσῃ τὴν περηφάνειά της γιατὶ ἀνήκει σ' ἕνα τέτοιο δοξασμένο λαό.

Κανεὶς δὲν φρόντιζε πρὶν νὰ τῆς γεννήσῃ μέσα στὴν ψυχὴ αὐτὴ τὴν πολὺ σημαντικὴ περηφάνεια. Τώρα ξέρει καὶ τὸ κοριτσάκι ποὺ φοιτᾷ ἀκόμα στὸ δημοτικὸ σχολεῖο, ἡ Φαλαγγίτισσα καὶ ἡ μικρὴ Σκαπάνισσα, ὅτι δὲν εἶναι τὸ κατασκεύασμα τῆς χθὲς καὶ τῆς σήμερον, παρὰ ὅτι γιὰ τὸ φκιάσιμό της δούλεψαν αἰῶνες καὶ χιλιετηρίδες. Νοιώθει ὅτι μέσα της κυλᾷ τὸ ἴδιο γερὸ αἷμα, ποὺ ἔδωσε τὴ ζωὴ σὲ ὅλες τὶς γυναῖκες ποὺ γαλούχησαν κι' ἔθρεψαν ἕναν λαὸ ποὺ μεγαλούργησε, τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ποὺ κι' αὐτὴ σήμερα ἀνήκει. Τῆς ἔδωσαν τώρα καὶ τέσσερα χρόνια νὰ καταλάβῃ ὅτι αὐτὴ ὡς Ἑλληνίδα γυναῖκα δὲν μπορεῖ νὰ χειρονομῇ καὶ νὰ κινῆται μέσα στὴ ζωὴ χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψι της τὴν μυριόχρονη εὐγενικὴ καταγωγή της, ὅπως καὶ μιὰ βασίλισσα δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ ὅ,τι μιὰ στιγμὴ τῆς ἀρέσει, γιατὶ εἶναι δεμένη σὲ παραδόσεις καὶ ἐθιμοτυπίες. Κι' ἔτσι σιγὰ σιγὰ ἀρχίζει νὰ ἐννοῇ ἡ σημερινὴ Ἑλληνίδα γυναῖκα ὅτι ἔχει σοβαρὰ ὑποχρέωσι ἀπέναντι στὶς γυναῖκες τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ὅλων τῶν περασμένων ἐποχῶν, στὶς γυναῖκες ποὺ δούλεψαν πλάϊ στὸν ἄνδρα, χωρὶς νὰ φαίνωνται, γιὰ ἕνα ἀνώτερο ἑλληνικὸ πολιτισμό.

Δὲν ἤτανε λοιπὸν δυνατὸ ὁ Δημιουργὸς τοῦ νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου νὰ παραβλέψῃ ἕνα ἐξ ἴσου, ὅπως ὁ ἄνδρας, σημαντικὸ παράγοντα γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ἀναγέννησι. Θέτοντας ὡς βάσι τὴ μεγάλη ἀλήθεια ὅτι καὶ ἡ γυναῖκα μέσα στὴν κοινωνία ἀποτελεῖ μιὰ σημαντικὴ προσωπικότητα, ἔρριξε πάνω της ὅλη τὴ σκέπη τῆς φροντίδας του καὶ τῆς προστασίας του.



Ἡ μητέρα γυναῖκα

Ἡ γυναῖκα τάχθηκε ἀπὸ τὸ μεγάλο προσόν, τὴν μητρότητα, βασίλισσα τοῦ σπιτιοῦ. Ἀπὸ αὐτὴ ἐξαρτᾶται ἡ βιολογικὴ ὕπαρξις τῶν λαῶν. Κι' ὁποιοι λαοί, ὁποια Κράτη τὸ παρεγνώρισαν, πλήρωσαν ἀκριβὰ αὐτή τους τὴν ἀμέλεια.

Ὑπῆρξε ὅμως ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἰδανικὸ αὐτὸ τσακίστηκε καὶ σκορπίστηκε στοὺς 4 ἀνέμους. Ἡ Ἑστιάδα ἐξωρίστηκε καὶ τὸ τζάκι γκρεμίστηκε. Οἱ φωτιὲς τῶν ἑλληνικῶν γυναικείων ἀρετῶν κινδύνεψαν νὰ σβήσουν, καὶ μόνο Φρύνες καὶ Ἀσπασίες ζητοῦσαν ν' ἀντικαταστήσουν τὶς Ναυσικάδες καὶ τὶς Πηνελόπες.

Μιὰ ἱστορικὴ ὅμως στροφὴ στὴ λαϊκὴ καὶ κοινωνικὴ ζωή μας μᾶς ἔκανε νὰ ἀποφύγουμε τὸ βάραθρο. Γιατὶ μεγάλη εἶναι ἡ καταστροφὴ σ' ἕνα λαὸ ὅταν παραγνωρίσῃ τὴ Γυναῖκα μητέρα καὶ ἀναγνωρίσῃ μονάχα τὴν Γυναῖκα - ἑταίρα. Ἔρχεται ἡ 4η Αὐγούστου τοῦ 1936 καὶ μιὰ καθαρὴ πνοὴ ἐξυγιαίνει τὴν ἀτμόσφαιρα.

Ὄχι μοναχὰ μὲ λόγια καὶ ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μὲ ἔργα, καὶ μάλιστα ἔργα σοβαρὰ καὶ ἀξιοσημείωτα, δείχνει τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου τὴ φροντίδα του γιὰ τὴ μητέρα, ἀνεβάζοντας ἔτσι τὴ μητρότητα ἐκεῖ ποὺ τῆς ἀξίζει.

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων μέσα σὲ δυὸ χρόνια δηλαδὴ ἀπὸ 1-12-1937—30-4-1940 ἔδωσε σὲ 2.753 ἀμέσως ἀσφαλισμένας καὶ 14.325 ἐμμέσως ἀσφαλισμένας μητέρες βοηθήματα τοκετοῦ 8.539.000 δρχ. καὶ ἐπιδόματα μητρότητος 5.640.937 δρχ., δηλαδὴ συνολικὰ 14.179.937 δρχ.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνο ἡ ὑλικὴ αὐτὴ βοήθεια. Εἶναι καὶ

τὸ συναίσθημα τῆς φτωχῆς μητέρας, ὅτι τὸ νέο Κράτος τὴν παραστέκει φιλικὰ καὶ στοργικὰ μέσα στὶς πιὸ δύσκολες τῆς γυναίκας στιγμές.

Ἡ ἐργαζομένη γυναῖκα

Μέσα σ' ἕνα σύγχρονο Κράτος ξέρομε ὅτι εἶναι ἀναγκαία, σὲ πολλὲς περιπτώσεις μάλιστα ἀπαραίτητη, καὶ ἡ ἐργασία τῆς γυναίκας, ὄχι πιὰ ὡς οἰκοδέσποινας καὶ μητέρας, ἀλλὰ ὡς δουλεύτρας σὲ βιομηχανίες, βιοτεχνίες καὶ γενικὰ χειρωνακτικὲς ἐργασίες.

Πρὶν ἀπὸ τὴν 4ην Αὐγούστου ἡ γυναῖκα δούλευε μ' ἕνα «μισθὸ πείνης», ὅπως θὰ λέγαμε. Οἱ 10, 15 τὸ πολὺ 18 δραχμές της δὲν τῆς ἐπέτρεπαν νὰ ζήση, χωρὶς νὰ τὴν ἀφήνουν καὶ νὰ πεθάνη. Ὅλα της τὰ παράπονα καὶ αἱ φωνὲς ἔκρουαν ὦτα μὴ ἀκουόντων. Οἱ ἐργοδότες ἔκαναν τὸν κωφὸ καὶ τὸ Κράτος δὲν τοὺς στενοχωροῦσε. Ὡς ποὺ ἦρθε ἡ 4η Αὐγούστου τοῦ 1936 καὶ ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ γερὰ καὶ στιβαρὰ ποὺ ἀνέλαβε νὰ κανονίση μεταξὺ ἐργοδότη καὶ ἐργάτη δὲν ξέχασε καὶ τὴν ἐργαζομένη γυναῖκα, ποὺ τόσο ἦτανε ἀδικημένη.

Μὲ συλλογικὲς συμβάσεις ἀνύψωσε τὸ ἡμερομίσθιο τῆς ἐργατρίας σ' ἕνα ὁπωσδήποτε ὑποφερτὸ ἐπίπεδο μὲ μιὰ αὔξησι κατὰ μέσον ὅρον 50 - 60 τοῖς ἑκατόν. Οἱ μικρὲς μαθητευόμενες, ποὺ δούλευαν γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί, γιὰ 5 δραχμὲς τὴ μέρα — τότε τοὺς μισθοὺς κανόνιζαν οἱ ἐργοδότες μόνοι — σήμερα παίρνουν τὸ κατώτατον ὅριον μισθοῦ, περίπου 30 δρχ.

Ἔπειτα οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις ἔχουν 84.316 ἐργαζόμενες γυναῖκες ἀσφαλίσει. Ἀπὸ αὐτὲς μόνο οἱ 9.290 εἶναι ὑπάλληλοι.

Τὰ δυὸ τελευταῖα χρόνια ἐπληρώθησαν σὲ 6.034 περιπτώσεις νοσοκομειακῆς περιθάλψεως 13.458.130 δρχ. καὶ εἰς ἐπιδόματα ἀτυχήματος σὲ 4.142 περιπτώσεις 3.337.54 δρχ., δηλαδὴ συνολικὰ 16.795.673.

Δὲν εἶναι ὅμως μοναχὰ αὐτό. Ἡ στοργὴ τοῦ νέου Κράτους ξαπλώνεται πολὺ πλατύτερα καὶ φτάνει πολὺ μακρύτερα. Φροντίζει καὶ γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ. Γιατὶ τί ἄλλο εἶναι τὰ διάφορα ἱδρύματα ποὺ τὸ βοηθοῦν καὶ τὸ ἀνακουφίζουν στὴ δύσκολη ζωή του;

Στὴ Λέσχη τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ βρίσκουν κάποια ξεκούρασι καὶ ψυχαγωγία στὶς ὧρες τῆς ἀργίας των τὰ κορίτσια. 1000 κι' ἀπάνω ἐργαζόμενες νέες γυναῖκες εἶναι γραμμένες στὸ Ἵδρυμα αὐτὸ τῶν Ἀθηνῶν, 600 στὸν Πειραιᾶ, 300 στὴν Καλλιθέα. Καὶ τὸ μέλλον θὰ μᾶς παρουσιάση πολὺ πιὸ ὀγκώδεις ἀριθμοὺς στὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἱδρυμάτων αὐτῶν σὲ ἄλλα βιομηχανικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος. 5 δραχμὲς κοστίζει ἡ ἐγγραφὴ καὶ τὸ μεσημεριανὸ φαγητὸ μόνο 2 δραχμές, ποὺ ὅταν κι' αὐτὲς ἀκόμα λείπουν μ' ἕνα δελτίο ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας δίδεται τὸ φαγητὸν δωρεάν.

Ἀπὸ τὶς 7 - 9 τὸ βράδυ γίνονται μαθήματα 2 φορὲς τὴν ἑβδομάδα ἑλληνικῶν δωρεάν, γαλλικῶν καὶ κοπτικῆς μὲ 20 δραχμὲς τὸν μῆνα. Ψυχαγωγία, ἐκδρομές, γυμναστική, χορῳδία, ραδιόφωνο, παραθερισμός, φροντίζουν νὰ ξεκουράσουν τὸ κουρασμένο κορίτσι.

Ἂς μὴ ξεχνοῦμε ὅτι μὲ τὴν ἐπέμβασι τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴ φιλικὴ προτροπή του πολλὲς ἑλληνικὲς βιομηχανίες κινήθηκαν πάνω σ' αὐτὸ τὸ δρόμο, παρέχοντας μιὰ κάποια πνευματικὴ καὶ σωματικὴ διαπαιδαγώγησι τῶν ἐργαζομένων των.





Ἡ σπουδάστρια γυναῖκα

Πρὶν ἀπὸ δεκαετηρίδες ἄνοιξε καὶ στὴ χώρα μας ὁ δρόμος τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν γιὰ τὴ γυναῖκα. Ἔβλεπες στὴν ἀρχὴ μόνο μερικές, ποὺ ἡ τύχη τὶς εἶχε μὲ πλούτη εὐνοήσει, νὰ θέλουν τὴν ἀνώτερη αὐτὴ μόρφωσι. Ἔπειτα πλάτυνε ὁ κύκλος. Ὅμως πόσο δὲν ὑπέφεραν τὰ ὄχι εὔπορα κορίτσια, ποὺ εἶχανε τὴν ἐπιθυμία καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ φοιτήσουν στὸ Πανεπιστήμιο.

Τώρα, ὅπως σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, φάνηκε τὸ Κράτος ἀρωγὸ κι' ἔδωσε τὸ χέρι του καὶ στὴ σπουδάζουσα γυναῖκα. Τὴν ἐκάλεσε σὲ ὁμαδικὴ προσπάθεια καὶ ἐργασία. Συνέστησε μιὰ ἰδιαίτερη ὀργάνωσι, τὴν Δ.Α.Σ (Διοίκησι Ἀνωτάτων Σχολῶν) θηλέων, καὶ μάζεψε πάνω ἀπὸ 1600 σπουδάζουσες γυναῖκες κάτω ἀπὸ μιὰ ἑνιαία κατεύθυνσι καὶ προσπάθεια. Τὶς βοηθεῖ καὶ τὶς καθοδηγεῖ. Μποροῦν στὸ «Σπίτι τοῦ Φοιτητοῦ» νὰ φᾶνε μὲ 3 δραχμὲς μόνο καὶ νὰ ξεκουρασθοῦν τὸ καλοκαῖρι παραθερίζοντας μεταξὺ Ραφίνας καὶ Λούτσας μὲ 12 μόνο δραχμὲς τὴν ἡμέρα.

Ἡ Ὀργάνωσίς των φροντίζει γιὰ τὴν ἰατρικὴ των περίθαλψι, γιὰ τὴν ψυχαγωγία των, κι' ἀκόμα ἐν ὅσῳ σπουδάζουν τοὺς βρίσκει δουλειὰ ὅταν ἔχουν ἀνάγκη καὶ ὅταν τελειώσουν τὶς τοποθετεῖ καταλλήλως.

Ἡ φαλαγγίτισσα γυναῖκα

Ἡ μεγαλειώδης ὅμως καὶ βαρυσήμαντη τοῦ νέου Κράτους προσπάθεια εἶναι ἡ ὑπαγωγὴ τῶν 328.092 κοριτσιῶν στὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι Νεολαίας. Στὴν ἀρχὴ δειλά, διστακτικά, παρουσιάσθηκαν καὶ ἐνεγράφησαν τὰ πρῶτα κορίτσια. Πολλοὶ ἐνδοιασμοὶ τῶν γονιῶν, πολὺς σκεπτικισμὸς τῶν ἀρνητῶν. Ὅμως ἡ δημιουργικὴ πνοὴ τῆς Ἰδέας ἐνίκησε. Καὶ σήμερα τόσες χιλιάδες κορίτσια, σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, στὰ βουνὰ καὶ στοὺς κάμπους, στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά, ἔχουν νοιώσει ὅτι ἡ Ὀργάνωσις αὐτὴ θέλει νὰ ἐξυψώση τὸ πνευματικό τους ἐπίπεδο, μιὰ γερὴ δύναμι πλάϊ στὸ σχολεῖο, ἕνας σημαντικὸς ποδηγέτης πλάϊ στὴν οἰκογένεια. Ἡ Ὀργάνωσι ἔχει γίνει σὲ πολλὰ ζητήματα ἡ μάνα κι' ἡ ἀδελφή τους. Δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ ρίξη μιὰ ματιὰ στὰ διάφορα γραφεῖα καὶ τὶς πολυποίκιλες ὑπηρεσίες τῆς Περιφ. Διοικήσεως Θηλέων, ποὺ σὰ σὲ μιὰ ἐργατικὴ καὶ γεμάτη δραστηριότητα κυψέλη λειτουργοῦν ἀπὸ τὸ πωῒ ὡς τὸ βράδυ. Καταπιάνουνται τὴ ζωὴ τῆς Φαλαγγίτισσας καὶ τῆς μικρᾶς Σκαπάνισσας ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, σωματική, πνευματικὴ καὶ ψυχική.

Μόνο μὲ τέτοιες γυναῖκες ποὺ ἔκαναν κτῆμα τους τὴν ἑλληνικότητα μεγαλουργοῦν οἱ λαοί. Γιατὶ θὰ στήσουν πάνω σὲ γερὰ βιολογικὰ βάθρα τὸ οἰκοδόμημα τοῦ πολιτισμοῦ των.

Σ. Καρ.



Γιὰ νὰ μαθαίνετε

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Τὸ παιδίον...

Μιὰ κυρία ρωτᾶ τὸ Γιαννάκη.

— Μικρέ μου, μήπως ξέρεις ποῦ βρίσκεται τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως;

— Τὸ παιδὶ τοῦ Ἄρεως; Δὲν τὸ ξέρω κυρία, ἀλλὰ μπορεῖ νἆναι αὐτὸ τὸ παιδάκι ποὺ στέκεται ἐκεῖ στὸ πεζοδρόμιο.

Ἕνα σταυρὸ στὸ νερό.

Ἕνας ἀστεῖος σκέφθηκε μιὰ φορὰ νὰ τρομάξῃ τοὺς ἀγαθοὺς ἑνὸς χωριοῦ. Κατώρθωσε λοιπὸν νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι πειραταὶ μπῆκαν στὸ χωριό τους. Ἀμέσως αὐτοὶ σκέφθηκαν νὰ κρύψουν τοὺς θησαυρούς τους. Ἔτρεξαν λοιπὸν στὴν ἐκκλησία καὶ μὲ πολλοὺς κόπους κατέβασαν ἀπ' τὸ καμπαναριὸ τὴν καμπάνα, (ποὺ ἦταν τὸ πολυτιμότερό τους πρᾶγμα) καὶ μὲ ψάλτες καὶ παπάδες πῆγαν καὶ τὴν ἔρριξαν στὴ θάλασσα γιὰ νὰ τὴν προφυλάξουν ἀπὸ τοὺς πειρατὰς καὶ μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι ὅταν θὰ περνοῦσε ὁ κίνδυνος, θὰ τὴν ξανάπαιρναν. Ἔπειτα ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴ σοφία τους, σκέφθηκαν μὲ ποιὸ τρόπο θὰ τὴν ξανάβρισκαν ὅταν θὰ ἤθελαν. Καὶ ὁ σοφώτερος ἀπὸ αὐτοὺς ἔκανε ἕνα σταυρὸ πάνω στὴ θάλασσα καὶ εἶπε:

— Νά, ἐδῶ εἶναι!

Καὶ ἥσυχοι πιὰ γύρισαν στὸ χωριό τους.

ΑΣΦΑΛΕΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ!



— Βλέπω πῶς ἡ καραμπίνα μὲ τὸν πεπιεσμένο ἀέρα ποὺ παρήγγειλα τὸ πρωῒ γιὰ τὸ γυιό μου, ἔφθασε κιόλας!

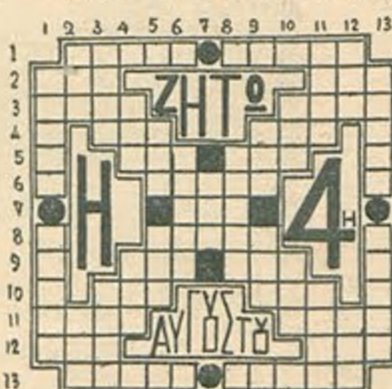
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Ὁριζοντίως:

1) Χαιρετισμὸς (ξενικὴ λέξις, χρησιμοποιουμένη εἰς τὴν Ἑλλάδα) — Εἶδος ξίφους.

2) Νόμισμα τῆς Νορβηγίας — Ἀρχαία Θεά.

3) Πρόθεσις — Προηγεῖται τῆς μεσημβρίας καὶ ἕπεται τῆς νυκτὸς (δημ.).



4) Συγχρόνως — Ἦτο ἡ Ἥρα, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ Ἄρτεμις κλπ.

5) Ὑποθετικὸν — Μία τῶν Δωδεκανήσων.

6) Ὄργανον αἰσθήσεως (γεν.).

7) Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος.

8) Ὄχι λανθασμένο (δημ.).

9) Ὁμοιωματικὸν — Φωνῆεν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου.

10) Ὁποίαις — Στρατιωτικὴ μονάς.

11) Ἁγία — Τὰ ὑπάρχοντα, ζῶσαι ὑπάρξεις.

12) Εἰς τὰ (δημ.) — Δηλητήριον.

13) Μία τῶν Ἠπείρων (γεν.) — Θριαμβευτικὸν ᾆσμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Καθέτως:

1) Ἔτσι λέγεται τὸ φροῦτο στὴν καθαρεύουσα — Εἶναι ἀπαραίτητος στὸ καθημερινὸ φαγητὸ καὶ εἶδος πρωτίστης ἀνάγκης.

2) Συμπερασματικὸν — Εἰς τὰ (δημ.).

3) Ὕδατα (δημ.) — Ἥρως τῆς Ὀδυσσείας, ὁ ὁποῖος εἶχε τραγικὸν τέλος.

4) Πήγαινε (δημοτικὴ «...στὸ καλό») — Ναυτικὸν παράγγελμα.

5) Ποταμὸς τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Γερμανίας — Προσωπικὴ ἀντωνυμία β' προσώπου (δημ.).

6) Ὑπερτερεῖ εἰς τὴν μάχην ἢ εἰς τὸν ἀγῶνα (μετοχὴ ρήματος).

7) Μάρκα αὐτοκινήτου.

8) «Ἡ ... τοῦ ποταμοῦ».

9) Μικρὸν ἄγριον ζῶον — Τὸ εὐγενέστερον ζῶον (δημ.).

10) Εἰπὲ (δημ.) — Ξενικὴ λέξις ποὺ προφέρεται συνήθως στὴν ἀρχὴ τοῦ τηλεφωνήματος.

11) Ἑλληνικὸ νησὶ ποὺ συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἡφαίστειόν του — Μὲ αὐτὰ ὁδηγοῦμε τὰ ἄλογα.

12) Ἡρωῒς τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας, ἀναφερομένη εἰς τὰ κατορθώματα τοῦ Λεάνδρου — Ἄρθρον.

13) Ὀροσειρὰ τῶν Βαλκανίων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν της ὁλόκληρος ἡ χερσόνησος — Ἐθνικὸς εὐεργέτης εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ ἄλλα μεγάλα ἔργα.

Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 43ου ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρόλεξον: Ὁριζοντίως: 1 Ἀναστάσιος, 2 τὶ — ἴς, 3 Κὰ — Κάρα — ἄν, 4 αἴξ — γῆ, — Σία, 5 ἀλέτρι, 6 κάλιον, 7 Ρέα — ἄν — ἀήρ, 8 ἴς — Ἰσηνοί, 9 νὶ — ὡς, 10 ἡφαίστειον. Καθέτως: 1 Αἰκατερίνη, 2 αἱ — ἔς, 3 ΑΤ — σάκα — νά, 4 σὶκ — λὰ — ΙΙΙ, 5 ἀγελάς, 6 ρητίνη, 7 Σία — ρὸ — Νῶε, 8 ἴς — Σίνας — σί, 9 αἱ — ἧς, 10 σανατόριον.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 43ου ΦΥΛΛΟΥ

Τρίγωνον: Τῆνος, ἥρως, Νῶε, ὅς, Σ. Ἐρώτησις: Τὸ ὄνομα. Κρυπτογραφικόν: Τηλέγραφος, Τάφος, Φάρος, Γῆρας, Γαλῆ, Ἥρα, Φόρος. Ἡ συγγένεια: Ὁ κ. Νῖκος ἦτο πατέρας τοῦ Δημάρχου. Μεταγραμματισμός: Οὐράλια — Οὐράνια. Πυραμίς: Τ, Πάν, Σάμος, Πρίαμος. Οἱ σταυροί: Τάμα. Αἴνιγμα: Ὁ φωνόγραφος.

Δικτυωτόν.



Τὸ σημερινό μας δικτυωτὸν εἶναι ἀπ' τὰ εὐκολώτερα, ἀφοῦ δίδονται οἱ δύο λέξεις. Ἡ δευτέρα ὁριζοντίως, ποὺ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ (ΜΕΤΑΞΑΣ) καὶ τὸ κυριώτερον, ἡ διαγώνιος λέξις ἀπὸ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἔργα Του (ΝΕΟΛΑΙΑ).

Οἱ λέξεις θὰ εὑρεθοῦν εὔκολα, ἀφοῦ εἶναι σ' ὅλες γνωστὸ ἀπὸ ἕνα γράμμα. Ἡ σημασία τους εἶναι ἡ ἑξῆς:

1η σειρά: Ὀνομασία Οἰκουμενικῆς συνόδου ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὴν ὁποίαν συνῆλθεν.

2α σειρά: Ὁ Ἀρχηγός.

3η σειρά: Τὸ ἀντίθετον τῆς φτώχειας.

4η σειρά: Ὄνομα περιφήμου Ρωμαίου αὐτοκράτορος.

5η σειρά: Τὸ ἀντίθετον τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

6η σειρά: Εἰς αὐτὰ ἐκπαιδευόμεθα.

7η σειρά: Κράτος τῆς Μεσογείου.

Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΣ

Γραμματική.

Ἡ δασκάλα μιὰ ὥρα παιδεύεται νὰ κάμῃ τὸν Τοτὸ νὰ καταλάβῃ ὅτι δισύλλαβος λέξις εἶναι ἐκείνη ποὺ ἔχει δυὸ συλλαβές.

— Τὸ κατάλαβες; Τὸν ρωτᾶ.

— Τὸ κατάλαβα, ἀπαντᾶ ὁ Τοτός.

— Πές μου λοιπὸν μιὰ δισύλλαβη λέξι!

— Μάτι!

— Θαυμάσια! Καὶ γιατί εἶναι δισύλλαβη;

— Γιατὶ ἔχουμε δύο μάτια, ἀπαντᾷ θριαμβευτικὰ ὁ Τοτός.

διασκεδάζοντας



11. 111. 111.

Δοκιμάσατε ποτὲ νὰ πολλαπλασιάσετε τὸν ἀριθμὸν 11.111.111 ἐπὶ 11.111.111;

Ὄχι; Τότε σᾶς συνιστοῦμε νὰ κάμετε αὐτὸν τὸν πολλαπλασιασμό, ποὺ θὰ περιορισθῆ στὸ τέλος σὲ πρόσθεσι μονάδων, οἱ ὁποῖες ὅμως θὰ δώσουν ἕνα ἐνδιαφέρον ἀποτέλεσμα.

Καὶ θὰ δῆτε τί περίεργο γινόμενο θὰ προκύψη, ὅταν πολλαπλασιάσετε 11.111.111 ἐπὶ 11.111.111.

Ὁ πολλαπλασιασμὸς ἄλλωστε αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν εἶναι εὐκολώτατος.

Μαγικὸν γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις.

Πόρος, Μέρος, Θάσος, Θεός.

Ζωγραφική.

Στερεώσατε ἕνα διαφανὲς χαρτὶ ἐπάνω στὸ σχέδιο, καὶ ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ θὰ φαίνωνται ἀπὸ κάτω, χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνος ὡς ἑξῆς:

Ὅπου ὑπάρχει:

1 μὲ γκρὶ μπλέ.
2 μὲ κόκκινο ἀνοικτό.
3 μὲ κόκκινο ἀνοικτό.
4 μὲ κόκκινο σκοῦρο.
5 μὲ πορτοκαλλί.
6 μὲ καφὲ ἀνοικτό.
7 μὲ καφὲ σκοῦρο.
8 μὲ μαῦρο.

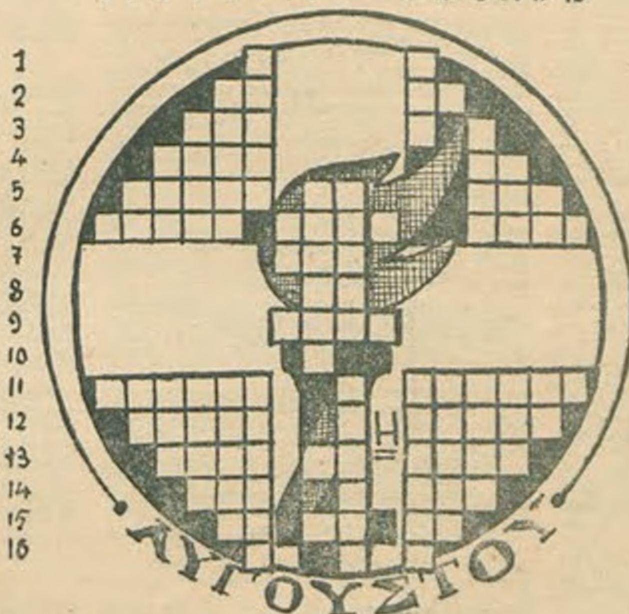
Ὅπου ὑπάρχει 0, θὰ μείνη λευκό.

Ἂν θέλετε μπορεῖτε νὰ χρωματίσετε ἀπ' εὐθείας ἐπάνω στὸ σχέδιο. Ἡ εἰκόνα ὅμως ποὺ θὰ παρουσιασθῆ δὲν θὰ εἶναι ἀπολύτως καλή, ἀφοῦ θὰ φαίνωνται οἱ μαῦρες γραμμὲς καὶ οἱ ἀριθμοί.



ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16



Ὁ ρ ι ζ ο ν τ ί ω ς:

1) Σύμφωνον — Σύμφωνον.
2) Νότα βυζαντινὴ — Εἷς (ἀρχ.).
3) Γιάννης (γαλ.).
4) Τὸ φοροῦν οἱ γυναῖκες καὶ μάλιστα οἱ Ἰσπανίδες, στὸ κεφάλι ἢ στὶς πλάτες — Ἄρθρον (πληθ.).
5) Διοικητικὴ διαίρεσις τοῦ κράτους, μὲ δική της πρωτεύουσα — Ὑποθετικὸν — Διεθνὲς σῆμα κινδύνου.
6) Ὅλας—Βασιλεὺς τῆς ἀρχαίας Σπάρτης—Βασιλεύς.
7) Σιδηρόδρομοι Ἑλληνικοῦ Κράτους.
8) Νότα εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς.
9) Ὁ ὕπνος τῶν βρεφῶν.
10) Σύμφωνον.
11) Ἐκεῖ κατοικοῦν οἱ ἀραπάδες — Πονηρὸν ζῷον.
12) Ἔνδοξον κράτος — Μητέρας.
13) Κύπελλον (δημ.) — Μόριον ὑποτακτικῆς — Ὑπάρχει... πάλης, δρόμου, ἀλλὰ καὶ ὁ... τῆς ζωῆς.
14) Εἶναι τὰ ἄλογα, αἱ τίγρεις ἀλλὰ καὶ οἱ.. ἄνθρωποι — Ὁ εὑρισκόμενος ἐν ζωῇ.
15) ΝΤ — Νότα εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς — Ὁ ὑπάρχων.
16) Φωνῆεν — Φωνῆεν — Σύμφωνον.

Κ α θ έ τ ω ς:

1) Σύμφωνον — Φωνῆεν.
2) Δεικτικὸν (δημ.) — Νότα.
3) Δικός σου — Στρατιωτικὸν παράγγελμα.
4) Ἱσταρικὴ μάχη μεταξὺ Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων —Ἀκρογιαλιὰ μὲ ἀμμουδιά, κατάλληλη γιὰ μπάνιο (ξεν.).
5) Δὲν εἶναι κακὸς — Ἥρως τῆς ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας.
6) Σπὸρ — Κάτοικος τῆς Ἀσίας (Κλητ.).
7) Προτρεπτικόν.
8) Χρησιμώτατον στὸν ἄνθρωπον ἥμερον ζῶον.
9) Ἀπαρέμφατον ρήματος σημαίνοντος νίκην — Κράτος τῆς Μεσογείου.
10) Σύμφωνον — Φωνῆεν.
11) Χθὲς — Γυναῖκα τζόκεϋ.
12) Δειλὸν ζῷον (γεν. πληθ.).
13) Ἱερὸν ἔνδυμα (πληθ.) — Ἰδικῶν μου.
14) Ἄνθος — Θεὸς τῶν δασῶν.
15) Δικά σου — Ὅστις.
16) Σύμφωνον — Φωνῆεν.

Γ. ΚΑΡΠΟΥΖΗΣ

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Τ' ὄνομά της!

Στὸ νηπιαγωγεῖο.

Ἡ δ α σ κ ά λ α: Παιδιὰ ὅποια ἀκούει τ' ὄνομά της, νὰ λέη «παροῦσα». (Διαβάζει τὸν κατάλογο), Ἀλεξιάδου!

Ἡ Ἀ λ ε ξ ι ά δ ο υ φωνάζει: Μαρία.

Ἡ δ α σ κ ά λ α: Ὄχι παιδί μου «παροῦσα» νὰ λές.

Ἡ Ἀ λ ε ξ ι ά δ ο υ, κλαίοντας: Χί, χί, χί, Μαρία μὲ λένε, δὲ μὲ λένε Παροῦσα.

Φυσική.

Ὁ δ ά σ κ α λ ο ς: Ὥστε πᾶν σῶμα βυθιζόμενον ἐντὸς τοῦ ὕδατος...

Ὁ μ α θ η τ ή ς: Κάνει μιὰ τρύπα στὸ νερό!

Πνίγηκε...

Ὁ μικρὸς Γιῶργος βλέπει ἕνα ψάρι ψόφιο νὰ ἐπιπλέη καὶ λέει στὸν ἀδελφό του:

— Ἄ, τὸ κακόμοιρο, πνίγηκε!

Τὰ γυαλιά.

Ἀπορία μαθητῶν σ' ἕνα χωριό.

— Μὰ πῶς ὁ δάσκαλός μας διαβάζει τόσο γρήγορα χωρὶς νὰ κάνη λάθος;

— Ἀστεῖο πρᾶμα! Φορεῖ γυαλιά! Ἂν φορούσαμε κι' ἐμεῖς...

ΠΗΓΕ ΣΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ!



Ἕνας ἀπὸ τοὺς μαγείρους τοῦ ἐστιατορίου, ποὺ παίζουν χαρτιά:

— Μὰ τί ἔγινε ὁ ἄσσος μπαστοῦνι;



ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησις

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΑΝ

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ι. Μεταξᾶς μετέβη εἰς τὴν κατασκήνωσιν τῆς «Λέσχης Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ» εἰς Βούλαν, τὴν ὁποίαν διωργάνωσε τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας.

Εἰς τὴν κατασκήνωσιν περνοῦν τώρα ἡμέρες χαρᾶς καὶ εὐτυχίας 300 Φαλαγγίτισσες — ἐργαζόμενα κορίτσια — ποὺ ἀποτελοῦν τὴν δευτέραν τῶν τριῶν ἀποστολῶν εἰς τὴν κατασκήνωσιν.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν κατασκήνωσιν ἦτο συγκινητικωτάτη. Οἱ Φαλαγγίτισσες τῆς κατασκηνώσεως τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ ζητωκραυγὰς καὶ ἐκδηλώσεις εὐγνωμοσύνης. Ὁ Ἀρχηγὸς παρέμεινεν εἰς τὴν κατασκήνωσιν πλέον τῆς ὥρας. Συνωμίλησε μὲ πολλὲς Φαλαγγίτισσες, παρηκολούθησε δὲ καὶ τὸ τακτικὸ κατ' ἀπόγευμα μάθημά τους. Τὸν Ἀρχηγὸν εἰς τὴν ἐπίσκεψίν του συνώδευσαν ὁ Ὑπουργὸς κ. Κριμπᾶς καὶ ὁ Κ.Ε.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἀποφάσει τῆς Α. Ε. τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. συγκαλεῖται Διαχειριστικὸν Συνέδριον τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς 14ης μέχρι τῆς 16ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ.

Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο θὰ παραστῶσιν οἱ Διευθυνταὶ τῶν Οἰκον. Ὑπηρεσιῶν καὶ Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν καὶ οἱ Διαχειρισταὶ Φαλαγγιτικῶν Στεγῶν καὶ Κέντρων τῆς Ε.Ο.Ν.

Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἡ καλὴ λειτουργία τῆς Διαχειριστικῆς καὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἡ δημιουργία πόρων τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς διέθεσεν ἡ Α. Ε. ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης εἰς ἐπισκέψεις τῶν στρατοπέδων καὶ κατασκηνώσεων τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Τὸ Σάββατον

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἐπεσκέφθη κατὰ σειράν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κ.Ε.Ν. κ. Κανελλοπούλου, τὴν κατασκήνωσιν τῶν παιδιῶν τῶν ἀρτεργατῶν εἰς τὸ Μεγάλο Πεῦκο, τὸ στρατόπεδον Σκαπανέων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης παρὰ τὸν ἀερολιμένα τοῦ Μ. Πεύκου καὶ τὸ στρατόπεδον Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς εἰς τὴν Φανερωμένην.

Παντοῦ ἐγένετο δεκτὸς μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Παντοῦ ἐνήργησεν ἐπιθεωρήσεις τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἐζήτησε λεπτομερεῖς πληροφορίας διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ στρατοπέδου. Τὰ παιδάκια ἦσαν χαριτωμένα, ὅταν σὲ κάθε ἐρώτησί του ἀπαντοῦσαν ὅλα μαζὶ καὶ χαρούμενα.

Ὁ κ. Ι. Μεταξᾶς μὲ μεγάλην ἱκανοποίησιν ἤκουσεν εἰς τὸ Μ. Πεῦκο ἀναφορὰν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου καὶ ἐπαίνους τῶν παραθεριστῶν διὰ τοὺς μικροὺς Σκαπανεῖς — παιδιὰ μέχρι 14 ἐτῶν — οἱ ὁποῖοι μόνοι κατώρθωσαν νὰ σβήσουν πυρκαϊάν, ἡ ὁποία ἐξερράγη εἰς γειτονικὴν πρὸς τὸ στρατόπεδόν των πευκόφυτον ἔκτασιν καὶ ἄλλην ἡμέραν ἔσωσαν ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸν ἕνα χωρικόν, ὁ ὁποῖος παρεσύρετο ἡμιαναίσθητος ἀπὸ τὰ κύματα.

Τὴν Κυριακὴν

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ὁ Ἀρχηγός, συνεχίζων τὰς ἐπισκέψεις του, ἐπεσκέφθη, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ κ. Κ. Μανιαδάκη, τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης κ. Καλλαντζῆ καὶ τοῦ Κ.Ε.Ν. κ. Κανελλοπούλου, τὰ στρατόπεδα τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν, τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης εἰς Ζούμπερι, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς μεταξὺ Ραφίνας καὶ Λούτσας καὶ τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν Θηλέων παρὰ τὴν Λούτσαν. Καὶ τὰ στρατόπεδα αὐτὰ ἐπεθεώρησε λεπτομερῶς. Μὲ τοὺς ἐστρατοπεδευμένους ἔμεινε παντοῦ ἀρκετὴ ὥρα. Παρηκολούθησε τὸ πρόγραμμά των — διὰ τὸ ὁποῖον εἶχε παρακαλέσει νὰ μὴ διακοπῇ — καὶ ὅπου συνέπεσε νὰ γίνεται ἡ ψυχαγωγία τῆς ἡμέρας καὶ ὁ ἴδιος ἔλαβε μέρος στὰ παιγνίδια τῶν παιδιῶν.

Ἡ ἱκανοποίησίς του δὲ ἀπὸ τὴν ἐξακρίβωσιν ὅτι τὰ παιδιὰ εἰς τὰ στρατόπεδα ζοῦν εὐτυχισμένα — καὶ τὸ ἐξηκρίβωσεν ἀπὸ τὰς συζητήσεις μαζί των ὅπως οἱ ἄλλοι ἐπισκέπται μποροῦσαν νὰ τὸ ἐξακριβώσουν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις ἀποθεώσεως μὲ τὰς ὁποίας ἐγίνετο δεκτὸς παντοῦ — ἦτο καταφανής. Ἡ εὐτυχία του διεκρίνετο εἰς τὸ χαρούμενο πρόσωπό του μεγάλη τὶς στιγμὲς ποὺ ζοῦσε ἀνάμεσα στὰ παιδιὰ τῶν στρατοπέδων, παιδιὰ τοῦ Λαοῦ.

Μὲ τὴν ἴδια χαρὰ εὑρέθη καὶ ἀνάμεσα στοὺς ἀστυφύλακας καὶ χωροφύλακας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ αὐτοὶ ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν τὸ στρατόπεδόν των καὶ μίαν εὐχάριστον καὶ ἄνετον ζωὴν εἰς τὴν ἐξοχήν.

Ἡ ὑποδοχή του καὶ εἰς τὰ στρατόπεδα αὐτὰ ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀποθεωτική.

Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ τὰς κατασκηνώσεις ἔληξε μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ στρατοπέδου τῶν σπουδαστριῶν. Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦτο παρέμεινεν ἀρκετὴν ὥραν, ἐπεσκέφθη ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις — ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν τάξιν ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὸ στρατόπεδον — καὶ τέλος παρηκολούθησε τὴν ψυχαγωγίαν τῶν σπουδαστριῶν. Τριγυρισμένος ἀπὸ ὅλα τὰ κορίτσια, τὰ ὁποῖα τὸν πρόσεχαν στὰ μάτια, μὲ θαυμασμό, ἦταν ἀληθινὸς Πατέρας μὲ τὰ ἀγαπημένα του παιδιά, ποὺ ἐχαίροντο τὰ ἀγαθὰ τοῦ καλοῦ των πατέρα. Αὐτὴ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ἀνάμεσα στὰ παιδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ παιδιά του, ἔπρεπε νὰ τὴν δοῦν ζωντανὴ ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ ἀποδώσῃ τὸ μεγαλεῖόν της.

Τὴν Α. Ε. τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐπιθεώρησιν τῶν στρατοπέδων συνώδευσαν καὶ οἱ: Διευθυντὴς τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Στρατηγὸς κ. Ἀγγελέτος, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Σπύρου, Ἐπιτελάρχης τοῦ 1ου Σώματος Στρατοῦ Συνταγματάρχης κ. Σπεντζόπουλος, Προσωπάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ζῆρος, Ἀρχηγὸς τοῦ Μεραρχιακοῦ Πεζικοῦ Συνταγματάρχης κ. Βραχνός, Διοικητὴς τοῦ Α' Συντάγματος Πεζικοῦ συνταγματάρχης κ. Ἀντωνάκης, Διοικητὴς τοῦ 34ου Πεζικοῦ Συντάγματος Συνταγματάρχης κ. Τσιγκούνης, Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος Εὐζώνων Συνταγματάρχης κ. Ἀνδρεάδης, Συνταγματάρχης τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου κ. Γρανίτσας κ. ἄ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Μὲ μεγάλην ἐπισημότητα, ὅπως πάντοτε, ἑωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ ἐπέτειος τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς. Κατὰ τὴν ἑορτὴν παρέστη καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Α. Κανελλόπουλος. Τὴν περιφορὰν τῆς εἰκόνος ἠκολούθησε δύναμις Φαλαγγιτῶν τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Διοικητὴν τῆς ἐν λόγῳ Ὑποδιοικήσεως.

Ἡ σειρὰ τῶν ἀναμνηστικῶν Γραμματοσήμων τῆς Ε.Ο.Ν.



Α' ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΚΟΙΝΑ: 3 δραχμῶν, Ἔμβλημα Ε.Ο.Ν., 1.050.000 τεμάχια. 5 δρχ. Νεαρὸς Φαλαγγίτης τῆς Ε.Ο.Ν., 10 δρχ. Φαλαγγίτισσα τῆς Ε.Ο.Ν., 15 δρχ. Ἀθλητὴς Φαλαγγίτης τῆς Ε.Ο.Ν., 20 δρχ. Παράταξις Φαλαγγιτῶν τῆς Ε.Ο.Ν., 25 δρχ. Φαλαγγῖται τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὰ Προπύλαια τοῦ Σταδίου, 30 δρχ. Φαλαγγῖται τῆς Ε.Ο.Ν., 50 δρχ. Παράταξις Φαλαγγιτῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἐντὸς τοῦ Σταδίου, 75 δρχ. Ἔμβλημα τῆς Ε.Ο.Ν., 100 δρχ. Ἔμβλημα τῆς Ε.Ο.Ν. ἅπαντα ἀνὰ 50.000 τεμάχια.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ



Κεντρική Διοίκησις

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν.

Εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἐνθουσιώδης, μεγαλοπρεπὴς καὶ πανηγυρική, ἑορτάζεται ἡ πρώτη ἐπέτειος τῆς πρώτης τετραετίας τῆς ἐθνικῆς ἡμέρας τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη καὶ τοῦ μικροτέρου σχηματισμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν.

Αἱ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου εἶναι ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τοὺς δύο πρωτοπόρους τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως.

Λόγω ἐλλείψεως χώρου, εἰς τὸ σημερινὸν τεῦχος της ἡ «Νεολαία» δημοσιεύει ἐντελῶς περιληπτικῶς τὸν ἑορτασμὸν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὰς Ἀθήνας, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ δημοσιεύση ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς περιγραφάς τοῦ ἑορτασμοῦ εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ὁ ἑορτασμὸς ἀπὸ τὴν Ε. Ο. Ν. Ἀθηνῶν ἤρχισε τὴν 1ην καὶ θὰ λήξη τὴν 7ην Αὐγούστου.

Τὴν πρώτην Αὐγούστου ἤρχισαν αἱ ἑορταὶ τοῦ πανηγυρισμοῦ μὲ ἐπίδειξιν τῆς μικτῆς χορῳδίας τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων Πρωτευούσης εἰς τὴν πρὸ τοῦ Ζαππείου Μεγάρου πλατεῖαν. Ἡ ἐπίδειξις ἤρχισε τὴν 7ην μ. μ. καὶ παρετάθη μέχρι τῆς 8ης μ. μ. Ἡ αὐτὴ χορῳδία ἀπὸ τῆς 8ης ἐξετέλεσε τὸ ἴδιον πρόγραμμα ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν.

Τὴν 2αν Αὐγούστου καὶ ὥραν 6,30 ἀπογευματινὴν ἐδόθη πανηγυρικὴ παράστασις τοῦ ἔργου «Τὸ ξαναζωντάνεμα» εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη «Ρέξ».

Τὴν 10ην μ. μ. τῆς 3ης Αὐγούστου ἐδόθη εἰς τὸ ὑπαίθριον θέατρον τῆς Ε. Ο. Ν.- εἰς τὰ Νταμάρια τοῦ Λυκαβηττοῦ - ἡ «Ἱερὴ Φλόγα» τοῦ κ. Δ. Μπόγρη.

Τὴν 8ην πρωϊνὴν τῆς 4ης Αὐγούστου ἐγένετο μεγαλειώδης παράταξις ὅλων τῶν τμημάτων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Πρωτευούσης, τῶν Διοικήσεων Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ τῆς Διοικήσεως Ταγμάτων Ἐργασίας, διὰ τὴν ἐπιθεώρησίν των ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Ἡ παράταξις ἤρχιζεν ἀπὸ τὴν Κοκκινιὰ καὶ διὰ τοῦ Πειραιῶς, τῆς Καλλιθέας, τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Ἀμαρουσίου καὶ τῆς Κηφισιᾶς κατέληγε πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἡ ἐπιθεώρησις ἤρχισε ἀπὸ τὰ Τμήματα τὰ παρατεταγμένα εἰς τὴν Κοκκινιάν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. ἐξετέλεσαν ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τοῦ μεγάλου ἑορτασμοῦ τῆς ἡμέρας εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τὴν 7ην καὶ 30′ μ. μ. εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ — Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας — θὰ γίνουν ἐξαιρετικῆς θεαματικότητος ἐπιδείξεις ἀσκήσεων Ἀεραμύνης τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν 6ην Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 4ης μ. μ. ἡ ἀκτὴ τοῦ Σαρωνικοῦ ἀπὸ τῆς Καστέλλας μέχρι τῆς Βουλιαγμένης θα γεμίση ἀπὸ ἀγόρια καὶ κορίτσια τῆς Ε.Ο.Ν., τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελέσουν διάφορες ναυτικὲς ἀσκήσεις καὶ ἐπιδείξεις. Τὸ κέντρον τῶν ἐπιδείξεων θὰ εἶναι πρὸ τοῦ «Τροκαντερό». Τὴν 9ην μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας θὰ δοθῆ τὸ ἐπίσημον γεῦμα τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρχηγόν.

Τὴν 7ην Αὐγούστου καὶ ὥραν 6 καὶ 30′ μ. μ. θὰ δοθῆ εἰς τὸ θέατρον Λυρικὸν μιὰ χαριτωμένη ὀπερετοῦλα γιὰ Σκαπανάκια καὶ μὲ ἐκτελεστὰς Σκαπανάκια. Ὁ τίτλος της εἶναι «Ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος» καὶ ἐγράφη ὑπὸ τῶν κ. κ. Παινέση καὶ Παπαδήμα, μὲ μουσικὴ τοῦ κ. Γλυκοφρίδη. Τὸ πρόγραμμα πλουτίζεται μὲ ἐκτελέσεις μικρῆς χορῳδίας Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν καὶ μὲ χοροὺς Σκαπανισσῶν.

Φοιτητῶν

Οἱ Φαλαγγῖται τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων ἑώρτασαν μετὰ τῆς προσηκούσης σοβαρότητος τὴν ἐπέτειον τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀπὸ τῆς 29ης παρ. μηνὸς μέχρι τῆς 2ας Αὐγούστου ἐπραγματοποιήθησαν συγκεντρώσεις Φαλαγγιτῶν εἰς ἁπάσας τὰς Ὑποδιοικήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὡμίλησεν ὁ παρ' ἑκάστη Ὑποδιοικήσει Διοικητής.

Τὸ πρόγραμμα τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν περιελάμβανεν, ἐκτὸς τῆς ὁμιλίας τοῦ Διοικητοῦ, τὴν ὑπὸ τῶν χορῳδιῶν τῶν Ὑποδιοικήσεων ἐκτέλεσιν ὕμνων καὶ πατριωτικῶν ᾀσμάτων.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 3 Αὐγούστου, ἐτελέσθη εἰς τὸν Πανεπιστημιακὸν Ναὸν τῆς Καπνικαρέας χαρακτῆρος αὐστηρῶς φοιτητικοῦ καὶ φαλαγγιτικοῦ δοξολογία ὑπὲρ μακροημερεύσεως καὶ ὑγείας τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ὑπὲρ συνεχίσεως καὶ ὁλοκληρώσεως τοῦ ἔργου Του.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ χορῳδία τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνεργάτου τῆς Ε.Ο.Ν. μαέστρου κ. Θ. Σπάθη συνώδευσε τὴν λειτουργίαν.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ὁ ἐπίτιμος Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ.Α. καθηγητὴς κ. Γαλανός, ὁ Διοικητὴς Δ.Α.Σ. Ἀρρένων μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ἡ Διοικήτρια Θηλέων Δ.Α.Σ. μετὰ τοῦ ἐπιτελείου της, οἱ Διοικηταὶ καὶ αἱ Διοικήτριαι τῶν Διοικήσεων Πρωτευούσης καὶ Ἀττικοβοιωτίας, ὁ Διοικητὴς Ταγμάτων Ἐργασίας, οἱ Διοικηταὶ τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Δ.Α.Σ.Α. μετὰ τοῦ ἐπιτελείου καὶ τῶν βαθμοφόρων των καὶ ἀντιπροσωπευτικὴ δύναμις ἐξ ὅλων τῶν σχηματισμῶν τῆς Δ.Α.Σ.Α.

Ἐπίσης παρέστησαν οἱ πρυτάνεις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ε.Μ.Π. καὶ Α.Σ.Ο.Ε.Ε. καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Σχολῶν Παντείου, Τ.Τ.Τ., Γ.Σ.Σ. καὶ τῶν Γυμναστικῆς καὶ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημιῶν.

Δοξολογία ὁμοίως ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τῆς Δ.Α.Σ.

Τὴν πρωΐαν τῆς 4ης Αὐγούστου δύναμις τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ λόχον τῆς Σχολῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως αὐτῆς, ἀπὸ τὸν Λόχον Διοικήσεως καὶ τμήματα τῶν Ὑποδιοικήσεων ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μεγάλην παράταξιν τῆς Ε.Ο.Ν.

Διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 4ης Αὐγούστου διωργανώθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας τῆς Δ.Α.Σ. εἰς τὴν ταράτσαν τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης φοιτητικὴ χορευτικὴ συγκέντρωσις.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Τὴν πρωΐαν τῆς αὔριον ἀρχίζει ἡ λειτουργία Ναυτικοῦ Κέντρου τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, παρὰ τὸν Ναύσταθμον. Εἰς τὸ Κέντρον αὐτὸ θὰ γίνεται προπαίδευσις βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως εἰς ἀθλήματα τοῦ θαλασσίου ἀθλητισμοῦ (κολύμβησιν, κωπηλασίαν, ἱστιοπλοΐαν, θαλασσίας ἀθλοπαιδιάς κλπ.). Οἱ ἐν λόγῳ βαθμοφόροι θὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τοὺς διαφόρους σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν. Ὁ Κ. Ε. Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος ἐπεσκέφθη τὸ Ναυτικὸν τοῦτο Κέντρον τῆς Ε. Ο. Ν. τὴν Κυριακήν, ὅτε ἤρχισεν ἡ λειτουργία του.

που ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν τὴν 3, 4 καὶ 5 Αὐγούστου



Β' ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ: 2 δραχμῶν, Μετέωρα, 1.050.000 τεμάχια. 4 δρχ. Ἅγιον Ὄρος, Μονὴ Σίμωνος Πέτρας, 6 δρχ. Ν. Θήρα (Σαντορίνη), Τοπίον, 8 δρχ. Μυστρᾶ, Ναὸς Παντανάσσης, 16 δρχ. Ν. Θήρα (Σαντορίνη), Τοπίον, 32 δρχ. Κέρκυρα, Τοπίον (Ποντικονῆσι), 45 δρχ. Ἀκρόπολις, ἄποψις ἐκ τῶν Προπυλαίων, 55 δρχ. Ἐρεχθεῖον, 65 δρχ. Ναὸς Ἀπτέρου Νίκης, 100 δρχ. Ἀκρόπολις. Ἄποψις ἐκ τοῦ Ναοῦ Ὀλυμπίου Διός, ἅπαντα ἀνὰ 50.000 τεμάχια.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ Κ.Ε.Ν.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1379)

δοξία ἀτενίζουμε μπροστά μας τοὺς μεγάλους διάπλατους ὁρίζοντες, ποὺ μᾶς ἄνοιξε ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ποὺ τοὺς φωτίζουν οἱ πρῶτες ὁλόχρυσες ἀχτῖδες τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Γιορτάζουμε σήμερα τὸ Λυτρωμό, τὴ Σωτηρία καὶ τὴν Ἀναγέννησι. Αἰσθανόμαστε τὴν ἔξαρσι καὶ τὴν ἀγαλλίασι, ποὺ μᾶς δίνει ἡ συνείδησις τοῦ Μεγαλείου τῆς Φυλῆς. Δοξολογοῦμε τὸν Ἀρχηγὸ καὶ Λυτρωτή, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Δημιουργὸ - Ἀγωνιστή, τὸν Ἕναν, ποὺ μόνος αὐτὸς εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ Ἐθνικοῦ πόθου καὶ τῆς Ἐθνικῆς θελήσεως, ὁ ἑρμηνευτὴς καὶ ὁ ἐνσαρκωτὴς τῶν ἰδανικῶν μας καὶ τῶν ὀνείρων μας ὁ πραγματοποιητής.

Σὰν συνεισφορά μας στὴ σημερινὴ γιορτὴ τοῦ Ἔθνους, δίνουμε τὴν διαβεβαίωσι πώς, ἔχοντας βαθειὰ συνείδησι τῶν μεγάλων μας ὑποχρεώσεων καὶ τῆς Ἱστορικῆς μας ἀποστολῆς, θὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μὲ πίστι, μὲ πάθος, μὲ φανατισμὸ καὶ μὲ αὐτοθυσία μέχρι θανάτου. Αὐτὸ τὸ ἔργο εἶναι ἔργο τοῦ καθενὸς καὶ τῆς καθεμιᾶς σας, Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσες, ὅπως ἀκριβῶς ὁ καθένας καὶ ἡ καθεμιά σας ὡρκιστήκατε τὸν ὅρκο μας τὸν ἱερό. Καὶ ἔτσι ἂς κάνουμε ὅλοι μαζὶ σήμερα τὸ πιὸ πολύτιμο δῶρο στὸν Ἀρχηγό: Ἂς τοῦ ὁρκιστοῦμε πὼς τὴν ἑπομένη ἐπέτειο τῆς ἐξορμήσεως θὰ μπορέσῃ πάλι, κυττάζοντας τὴν Νεολαία του, νὰ ξέρῃ ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν. προχώρησε πάλι μὲ ὁρμὴ γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς ἀποστολῆς της. Γιὰ ν' ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἀποστολὴ αὐτὴ μὲ πληρότητα, δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε καμμιὰ θυσία, κανένα μέτρο, καμμιὰ προσπάθεια καὶ πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἐργαστοῦμε ὅλοι καὶ ὅλες μέχρις ἐξαντλήσεως κάτω ἀπὸ τὰ νέα συνθήματα καὶ τὶς νέες κατευθύνσεις ποὺ δίδει ἡ Διοίκησις τῆς Ὀργανώσεως. Μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν ἀτσαλένια, τὴν ἀκατάβλητή μας θέλησι, δὲν ὑπάρχει κανένα ἐμπόδιο, καμμιὰ δυσκολία. Γιατὶ εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ θέλησις τοῦ Λαοῦ, ἡ θέλησις τῆς νέας γενεᾶς. Ἡ μιὰ καὶ ἑνιαία θέλησις τῆς Ἑλλάδος.

Μέσα στὴ μεγάλη, κοινή μας, οἰκογένεια, τὴν Ε.Ο.Ν. μας, ποὺ εἴμαστε ὅλοι ἀδέλφια, παιδιὰ τοῦ ἴδιου πατέρα, ἀγωνιστὲς καὶ ἀγωνίστριες τοῦ ἴδιου ἀγῶνα, πιστοὶ καὶ πιστὲς τῶν ἰδίων ἰδανικῶν, καλλιεργοῦμε τὰ ἰδανικά μας, χαλυβδώνουμε ψυχές, χαρακτῆρες καὶ σώματα, πραγματοποιοῦμε σ' ὅλη τους τὴν ἔκτασι τὶς Ἀρχὲς τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ βαδίζουμε πάντα ἐμπρός, συνεχιστὲς τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀναγέννησι τῆς Ἑλλάδος, ἐγγυητὲς τοῦ μέλλοντός της, ἐθελοντὲς στὴ μάχη γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς Ἑλλάδας νέας.

Ὁ Ἑλληνικὸς Φαλαγγιτισμὸς ἀποτελεῖ τὴν προβολὴ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν Ἰδανικῶν τῆς 4ης Αὐγούστου στὸ ἀτέλειωτο Ἑλληνικὸ μέλλον, ἑτοιμάζων Ἕλληνας καὶ Ἑλληνίδες ἀξίους νὰ τὸ δημιουργήσουν μεγάλο, ἔνδοξο, λαμπρό, αὐτοκρατορικό, μὲ τὴν ἔννοια τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας, ὅπως τὸ καθώρισεν ὁ Ἀρχηγός. Κάθε ἀπειλὴ ἐναντίον τῆς Ἐπαναστάσεως, κάθε ἀπόπειρα νοθεύσεως, ἀλλοιώσεως ἢ χαλαρώσεως τῶν Ἀρχῶν της, κάθε ἀντεθνικὴ ἢ ἀντεπαναστατικὴ ἀντίδρασις, κάθε προσπάθεια ἐπιβραδύνσεως τοῦ ρυθμοῦ ἐξελίξεως τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ὁλοκληρώσεώς της, θὰ τὸν βρῇ μπροστά της ἀδυσώπητο, πανίσχυρο καὶ ἀκατάβλητο. Κι' ἂν πουθενὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐν τῇ πράξει προδότης τῶν Ἀρχῶν αὐτῶν, οἶκτον δὲν πρόκειται νὰ γνωρίσῃ.

Εἴμαστε ὅλοι καὶ ὅλες ἕτοιμοι καὶ ἕτοιμες γιὰ ὅλα.

1.200.000 νέοι καὶ νέες, ποὺ ὡρκιστήκαμε ὅτι τὴ ζωή μας ὁλόκληρη τὴν ἀφιερώσαμε γιὰ πάντα στὴν Ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ἐπανάστασι.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες, Ἀγωνιστὲς καὶ Ἀγωνίστριες τῆς Ἐπαναστάσεως,

Σὲ μᾶς ἔτυχε νὰ πέσῃ τὸ βαρύτατο φορτίο τῆς συνεχίσεως ἑνὸς ἐνδόξου παρελθόντος καὶ τῆς δημιουργίας ἑνὸς ἰσαξίου μέλλοντος.

Σὲ μᾶς ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ ἐμπιστευθῇ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τὸ Ἔθνος τὴ συνέχισι τῆς 4ης Αὐγούστου, τὴ συνέχισι τῆς Ἀναγεννήσεως.

Τὰ ἀκμαῖα μπράτσα σας, ἀτσαλωμένα ἀπὸ τὴν πίστι καὶ τὸν ἐνθουσιασμό, ἀπ' τὸν ἀγῶνα κι' ἀπ' τὴ δουλειά, θὰ κρατήσουν ὑψηλὰ μ' ὑπερήφανη καὶ ἀλύγιστη ἀντοχὴ τὸ ἔργο αὐτό, ποὺ μᾶς ἐμπιστεύεται ὁ Ἀρχηγός, ὁ Πρῶτος Ἀγωνιστὴς καὶ Πρῶτος Φαλαγγίτης τῆς Χώρας, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς. Καὶ θὰ τὸ κρατήσουμε γιατὶ πιστεύουμε, θέλουμε καὶ μποροῦμε.

Πιστεύουμε σὲ μιὰ ἑνιαία καὶ ἀδιαίρετη Ἑλλάδα, σ' ἕνα μεγάλο Ἑλληνισμό, στὰ ὑπέροχα Ἰδανικά του καὶ τὶς ἀκατάλυτες ἀξίες του.

Πιστεύουμε σ' ἕνα Θεόπνευστο Ἀρχηγό, Ἀναδημιουργό, Ἐμψυχωτὴ καὶ Ἐμπνευστὴ καὶ σὲ μιὰ ὑπέροχη, ὑπερήφανη καὶ λυτρωτικὴ Ἰδεολογία, τὴν Ἰδεολογία τῆς 4ης Αὐγούστου, δηλαδὴ τὴν Ἰδεολογία τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Πιστεύουμε ὄχι στὸν θρῦλο μιᾶς Ἱστορίας, μὰ στὴ ζωντανὴ Ἑλληνικὴ πραγματικότητα, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Ἱστορία αὐτὴ καὶ ποὺ πρέπει νἆναι ἀντάξιά της.

Πιστεύουμε στὴ δύναμι καὶ στὴ ζωτικότητα τῆς φυλῆς μας, στὴ ζωντάνια, τὴν ἀξία καὶ τὴν ὑπέροχη τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Πιστεύουμε στὴν μιά, τὴν αἰώνια, τὴν ἄσβεστη φλόγα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ποὺ μὲ τὴ γόνιμη θέρμη της καὶ τὴν ὁρμὴ τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος ἐδημιούργησε ὅ,τι ὑπάρχει τὸ μεγάλο καὶ τὸ ὡραῖο σ' ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Πιστεύουμε στὸν μόνο φορέα τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ποὺ τὴν νύχτα τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 γκρέμισε κάθε ἀναξιότητα, κάθε διαφθορὰ καὶ ἀδικία καὶ μᾶς ἔφερε στὸν δρόμο, ποὺ ὁδηγεῖ σὲ μιὰ Ἑλλάδα Νέα.

Πιστεύουμε στὰ μεγάλα, αἰώνια καὶ ἀπαρασάλευτα πεπρωμένα τοῦ Ἔθνους μας.

Πιστεύουμε σ' ὅλους τοὺς Ἕλληνες ποὺ ζοῦν καὶ δημιουργοῦν, σκορπισμένοι σ' ὅλο τὸν κόσμο, γιὰ νὰ δείχνουν στοὺς ξένους λαοὺς τὴν ἀκατάβλητη καὶ ἀδάμαστη ζωτικότητα τῆς φυλῆς μας.

Πιστεύουμε στοὺς ἴδιους τοὺς ἑαυτούς μας, τοὺς Φαλαγγίτας, τοὺς Σκαπανεῖς, τὶς Φαλαγγίτισσες καὶ τὶς Σκαπάνισσες τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, στὰ Ἑλληνόπουλα καὶ στὶς Ἑλληνοποῦλες, ποὺ ξέφυγαν μιὰ γιὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ ἁμαρτωλοῦ παρελθόντος καὶ ἦλθαν πρὸς τὸ φῶς τῆς 4ης Αὐγούστου. Πιστεύουμε βαθειὰ στὰ Ἑλληνικὰ νειάτα.

Πιστεύουμε σ' Αὐτὸν ποὺ ἔδωσε νόημα καὶ σκοπὸ στὴ ζωή μας. Σ' Αὐτὸν ποὺ κατέλυσε τὸ Κράτος τοῦ ψεύδους, ποὺ ξερρίζωσε τὸ καθεστὼς τῆς ἀμφιβολίας, ποὺ κατέλυσε τὴν κοινωνικὴ ἀδικία, ποὺ ἔθεσε τέρμα στὴν παρακμή, ποὺ ἐσταμάτησε τὴ διχόνοια, σ' Αὐτὸν ποὺ κατέλυσε τὴν ἀπιστία, τὴν διαφθορὰ καὶ τὴ συναλλαγή, σ' Αὐτὸν ποὺ ἐγκρέμισε τὴν ἐκμετάλλευσι καὶ τὸν ὑλισμό, σ' Αὐτὸν ποὺ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἀναπόφευκτη καὶ ἀνυπολόγιστη καταστροφή, καὶ ἔθεσε σὰν βάσι τοῦ ἔργου του τὴν αὐστηρὴ προσήλωσι πρὸς τὶς ἀπόλυτες καὶ αἰώνιες Ἑλληνικὲς ἀξίες.

Πιστεύουμε στὸν Ἕνα, τὸ Μοναδικό, τὸν Πατέρα καὶ Ἀρχηγό, ποὺ μᾶς

φύσησε τὴν πνοή του καὶ ποὺ ὡρκιστήκαμε νὰ τηρήσουμε πιστὰ τὶς ὑποθῆκες του καὶ νὰ τὶς μεταδώσουμε στὶς ἐρχόμενες γενεές.

Πιστεύουμε στὴν Ε. Ο. Ν. σὰν ἐξασφάλισι τοῦ Ἑλληνικοῦ μέλλοντος καὶ δημιουργὸ Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων ἀληθινῶν. Καὶ πιστεύουμε χάρις στὴν 4η Αὐγούστου.

Στὸ ΜΕΛΛΟΝ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἀνθρωπότης περνάει σήμερα δύσκολες στιγμὲς μέσα στὴν μεγάλη θύελλα ποὺ ξέσπασε. Ἂν δὲν ὑπῆρχε ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ 4η Αὐγούστου, δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερα καὶ ἡ Ἑλλάς, διότι ἡ θύελλα αὐτὴ θὰ ἦτο τὸ τελευταῖο κτύπημα στὴν Πατρίδα ποὺ χαροπάλευε τὸ 1936. Θὰ τὴν εἶχε σαρώσει τὴν Ἑλλάδα μας καὶ θὰ τὴν εἶχε ἀφανίσει. Σήμερα τὴ θύελλα αὐτὴ τὴν ἀντιμετωπίζουμε ἀπόλυτα ἕτοιμοι, ἀποφασιστικοὶ κι' ἑνωμένοι. Σήμερα, κάτω ἀπὸ τὴ Σεπτὴ Αἰγίδα τοῦ Γεωργίου τοῦ Β', τὸ Ἔθνος τὸ ὁδηγεῖ καὶ φυλάει, θείᾳ βοηθείᾳ, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς.

Ἡ ὕπαρξίς του, ἡ πίστις καὶ ἡ θέλησις ποὺ ἐνεφύσησε στὸν Ἑλληνικὸ Λαό, ἡ πρωτόφαντη καὶ ἀκατάβλητη δύναμις, ψυχικὴ καὶ ὑλική, ποὺ ἔδωσε τὸν ἡρωϊκώτερο Στρατὸ τοῦ κόσμου, τὸν Ἐθνικό μας Στρατό, καὶ ἡ αὐτοθυσία ποὺ ἐνέπνευσε στὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία, ἀποτελοῦν τὴν μεγαλύτερη ἐγγύησι γιὰ τὴν πραγματικότητα ποὺ ἐδημιούργησε ἡ 4η Αὐγούστου, γράφοντας στὰ σύνορά μας μὲ αὐτοπεποίθησι καὶ ὑπερηφάνεια: «Ἀπ' ἐδῶ δὲν περνᾶ κανείς».

Ἡ «Γραμμὴ Μεταξᾶ» δὲν ἔχει μόνο ἀτσάλι καὶ κανόνια. Ἔχει πίσω της ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ ὅλες τὶς Ἑλληνίδες, ἔχει τὴν πίστι ὁλόκληρης τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, ἔχει γιὰ φρουρό της τὸν Ἰωάννη Μεταξᾶ, Ἀρχηγὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Κι' ἔτσι ἀντικρύζουμε τὶς περιστάσεις γεμᾶτοι αὐτοπεποίθησι καὶ δύναμι, πανέτοιμοι γιὰ ὅλα, ἔχοντες τὴν ἰσχὺ νὰ φυλάξουμε καὶ θέλησι νὰ περιφρουρήσουμε, ὡς τὴν τελευταία ρανίδα, τὴν Τιμή, τὴν Ἐλευθερία καὶ τὴν Ἀκεραιότητα τῆς ἁγίας Ἑλληνικῆς γῆς, τῆς ποτισμένης 3.000 χρόνια μὲ τὸ ἅγιο αἷμα ἀναριθμήτων Ἡρώων καὶ μαρτύρων γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ βλαστήσῃ σ' αὐτὴν μὲ τὸν ἱδρῶτα ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλων τῶν Ἑλληνίδων τὸ δένδρο ποὺ ἐφύτεψε καὶ καλλιεργεῖ ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς. Τὸ δένδρο τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλείου, τὸ δένδρο τοῦ ὑπερόχου Ἑλληνικοῦ μέλλοντος, καὶ νὰ βλαστήσῃ καὶ νὰ φουντώσῃ ἔτσι κάθε εἴδους μεγαλεῖο σ' ἐλεύθερη γῆ, κάτω ἀπὸ ἐλεύθερο οὐρανό.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,
Φρουροὶ τῶν Ἰδανικῶν τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν κατακτήσεων τῆς Ἐπαναστάσεως,

Σήμερα θἄτανε κοινοτυπία, ἴσως καὶ ἱεροσυλία, νὰ θελήσουμε νὰ δώσουμε μὲ ἀριθμοὺς καὶ στοιχεῖα τὸ τιτάνειο ἔργο τοῦ Ἀρχηγοῦ, αὐτὸ ποὺ τὄχουμε καθημερινὰ μπροστὰ στὰ μάτια μας καὶ μέσα στὴν συνείδησί μας. Δὲν χρειάζονται ἀριθμοί, ὅταν ξεροῦμε πῶς ἀναστένεται ἕνα Ἔθνος. Ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη, ἡ Ἑλλὰς ἀναγεννᾶται, ἡ Ἑλλὰς σφυρηλατεῖ ὑπέροχο καὶ μεγαλειῶδες τὸ μέλλον της καὶ τὸν Γ' Πολιτισμό της. Ἡ Ἑλλὰς κατακτᾷ τὴ θέσι ποὺ τῆς ἀνήκει ὑπὸ τὸν ἥλιο. Ἰδοὺ τὸ ἔργο τοῦ Ἀρχηγοῦ ποὺ θὰ μείνῃ αἰώνιο.

Ἕνα σάλπισμα ἀντιλαλεῖ στὴν Ἑλληνικὴ γῆ καὶ τὶς Ἑλληνικὲς θάλασσες καὶ καλεῖ τοὺς πανέλληνες στὸ μεγάλο συναγερμό.

Εἶναι τὸ θεῖο σάλπισμα τοῦ λυτρωμοῦ, ποὺ καλεῖ σ' ἕνα προσκύνημα τῆς Ἁγίας αὐτῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ σήμαντρα τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν σημαίνουν τὴν Ἐπέτειο τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα βροντοῦν χαιρετιστήρια τὴ δύναμι τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἀμῶνι καὶ τὸ σκεπάρνι γεμίζουν τὴν καθαρὴ Ἑλληνικὴ ἀτμοσφαῖρα μὲ τὸ χαρωπὸ τραγοῦδι τῆς δουλειᾶς, τοῦ μόχθου καὶ τῆς δημιουργίας. Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἀκούγεται μιὰ διάτορη ἰαχή, ἰαχὴ θριάμβου, ἰαχὴ ἀγῶνος, ἰαχὴ νεότητος.

ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ! Ἀγωνιζόμεθα! Νικοῦμε καὶ εὐγνωμονοῦμε!

Καὶ ἔτσι, ἂν σᾶς ρωτήσῃ κανείς: Γιατὶ βαδίζετε μὲ τόση ὁρμή, μὲ τόση πεποίθησι, μὲ τόση ὑπερηφάνεια, νὰ τ' ἀπαντήσετε:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Ἂν ζητήσῃ κανεὶς νὰ τοῦ ἐξηγήσητε γιατὶ οἱ ὡραῖες Ἐθνικές μας Φάλαγγες ξεπερνοῦν σήμερα πολὺ τὸ ἕνα ἑκατομμύριο νέων, νὰ τοῦ δώσετε τὴν ἀπόκρισι:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Καὶ ἂν κανεὶς θελήσῃ νὰ μάθῃ γιατὶ οἱ Νέοι καὶ οἱ Νέες τῆς Ἑλλάδος περιφρουροῦν καὶ μὲ τὴ ζωή τους ἀκόμα τὸ οἰκοδόμημα τῆς 4ης Αὐγούστου, τὰ Ἑλληνόπουλα νὰ τοῦ ἀπαντήσουν:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Κι' ἂν ἀκόμα κανεὶς ρωτήσῃ γιατὶ θὰ συνεχιστῇ τὸ ἔργο αὐτὸ ἀνὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς αἰῶνας, οἱ Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπανεῖς καὶ οἱ Σκαπάνισσες θ' ἀποκριθοῦν:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Κι' ἂν ρωτήσῃ ποιὸς εἶναι ἡ ἐγγύησις τῆς συνεχίσεως, οἱ νέοι καὶ οἱ νέες θὰ βροντοφωνάξουν:

— ΕΜΕΙΣ!

Ἐμπρός, Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσες, μὲ μιὰ καρδιὰ καὶ μιὰ ψυχή, μὲ μιὰ θέλησι κι' ἕνα παλμό, μ' ἕνα Βασιλέα καὶ τὸν ἕνα Ἀρχηγό.

Ἐμπρὸς μ' ἕνα ἀδιαίρετο Λαὸ γιὰ μιὰ μεγάλη, ἰσχυρή, ἔνδοξη καὶ ἀδιαίρετη Πατρίδα, Ἐμπρὸς ἡ ΜΙΑ καὶ ΕΝΙΑΙΑ ΝΕΟΛΑΙΑ τοῦ Ἔθνους, Ἐμπρὸς γιὰ τὴ δεύτερη Τετραετία, ἐμπρὸς μὲ ὁρμὴ καὶ πάθος καὶ μὲ φανατισμὸ καὶ μὲ πίστι ριχθῆτε στὸν Ἀγῶνα γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τοῦ Ἔργου τῆς Ε.Ο.Ν.

Πίστις ἡ Ἑλλάς,

Σύμβολο ὁ Βασιλεύς,

Ἀρχηγὸς ὁ Μεταξᾶς,

Ἰδεολογία ἡ 4η Αὐγούστου,

Ἑνότης ἡ Ε.Ο.Ν.,

Μέθοδος ὁ Ἀγών,

Σκοπὸς ἡ Νίκη.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,
Παιδιὰ τοῦ Μεταξᾶ, Στρατιῶται τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Συνεχισταὶ τῆς Ἐπαναστάσεως,

Ἔτσι, μὲ τὶς Σημαῖες ψηλά. Μὲ τὸ βῆμα σταθερό. Μὲ τὶς ψυχὲς ἄγρυπνες καὶ μὲ δύναμι ἀνεξάντλητη, 1.200.000 Νέοι καὶ Νέες προχωροῦμε βροντοφωνάζοντας:

—Ἕνας Βασιλεὺς καὶ μιὰ Πατρίδα,

—Ἕνας Κυβερνήτης καὶ μιὰ Ἰδεολογία,

—Ἕνας Λαὸς — Μιὰ Νεολαία καὶ

—Ἕνας προορισμός:

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ!

Γιὰ τὸν προορισμὸ αὐτόν, ἐνῷ ἕνα Ἔθνος γιορτάζει τὴν ἀνάστασί του, ὁ Ἀγὼν συνεχίζεται καὶ θὰ συνεχίζεται πάντα μὲ κάθε θυσία καὶ μὲ κάθε δύναμι, μὲ πρωτοπόρο στὸν Ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους καὶ στὴ συνέχισι τῆς Ἐπαναστάσεως τὴ λατρευτή μας τὴν Ε.Ο.Ν.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριές μου,

Πίστις στὸν Ἀρχηγό,

Πίστις στὸν Ἀγῶνα,

— Ζήτω ὁ Ἀρχηγός!

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ



ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Β΄. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β΄ ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
» » Συντάξεως 34-425

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ. 44 — 3 Αὐγούστου 1940)
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ)	Δρ.	160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	»	80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	Λίρ. Ἀγγλίας	1
	Ἀμερικῆς Δολ.	6
	Αἰγύπτου Λίρ.	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας) καὶ Σχολικὰς Ἐφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς



Χειρόγραφα καὶ φωτογραφίες δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΔΗΜ. ΒΕΡΓΟΝ. Δὲν εἶναι δημοσιεύσιμο. Ἰδοὺ τὸ πρῶτο τετράστιχο:

> Νεολαία τὸ ἄνθος τῆς Ἑλλάδος,
> νεολαία ἀνθόσπαρτη, γλυκειά,
> σὺ τὸν κόσμο χαροπαίνεις(!)
> καὶ σκορπᾶς παντοῦ χαρά.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν σοῦ ἀρέσει. — ΔΗΜ. ΣΙΔΕΡΗΝ. Ὡραῖες ἰδέες, ἀλλὰ κακὴ στιχουργική. Γράφεις:

> Τὴν ὀργὴ τοῦ πολέμου μισοῦμε,
> Τὴν εἰρήνη ἀληθῶς ἀγαποῦμε,
> Πᾶν κτηνῶδες, σκληρό, πᾶσα βία
> προξενεῖ σὲ μᾶς εἰρωνεία.
> Μ' ἂν κανεὶς ὅμως τολμήσῃ
> Τ' ἅγιο χῶμα αὐτὸ νὰ πατήσῃ
> «Μολὼν - Λαβὲ»!!! αἶσχος καὶ ἧττας
> Θὰ γνωρίσῃ ἀπὸ μᾶς τοὺς ἀκρίτας.

Τὸ αὐτὸ παρατηροῦμε καὶ γιὰ τὸ ἄλλο ποίημα, ποὺ μᾶς ἔστειλες «Ὁ ὅρκος τοῦ Ἕλληνος». — Ι. ΠΑΠΑΛΕΒΕΝΤΗΝ. Σ' εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς σου. Ἡ ἀνταπόκρισίς σου ἔπρεπε νὰ σταλῇ στὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Κεντρικῆς. — Ι. ΚΑΣΑΠΑΚΗΝ. Τὸ μέτρο στὸ ποίημά σου «Δαφνοῦλα» εἶναι ἰαμβικό. Πρόσεξε λοιπὸν τὸ στίχο σου αὐτόν:

> Μὲ τὸν Ἀρχηγὸ της Μεταξᾶ, τρισένδοξη μεγάλη.

— Α. Σ. ΚΥΠΡΙΩΤΟΥ. Τὸ ποίημα μεγάλο ὄνειρο περικλείει πολὺ αἴσθημα, δυστυχῶς ὅμως ὑστερεῖ στὴν ἐκτέλεσι. Διὰ τὸ δεύτερο σοῦ ἀπαντοῦμε κατωτέρω. — ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΝ ΠΑΠΑΔΑΚΗΝ. Πολύ, πάρα πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ γράμμα σου. Σὲ συγχαίρομε θερμῶς γιὰ τὸν πρὸς τὸν Ἀρχηγόν μας σεβασμό σου. Σχετικῶς μὲ τὰς πνευματικὰς ἀσκήσεις σου, σοῦ ἀπάντησε ὁ ἁρμόδιος συντάκτης. Στεῖλε μας το. Θὰ διαβασθῇ καὶ ἂν εἶναι δημοσιεύσιμο θὰ τὸ περάσωμε. — Κ. ΧΟΠΑΝ. Τὸ διήγημά σου «Τὸ ὀρφανὸ» ἐλήφθη. Καλὸ ὡς ἰδέα, τὸ ὕφος του ὅμως θυμίζει μαθητικὰς ἐκθέσεις. Ἀφοῦ σοῦ ἀρέσει νὰ γράφῃς διηγήματα, διάβασε πρῶτα πολλὰ καὶ καλὰ διηγήματα, πρόσεξε τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖο εἶναι γραμμένα καὶ προσπάθησε νὰ ὠφεληθῇς ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσι ἢ μᾶλλον τὴν μελέτην των. Ἔπειτα δοκίμασε νὰ γράφῃς καὶ προπαντὸς «μὴ βιασθῇς νὰ δημοσιεύσῃς». — ΑΝΤ. ΝΟΥΛΑΝ. Ὡραιότατη ἡ ρυθμικὴ πρόζα σου «Ἀπρίλης», ἀλλὰ ὄχι κατάλληλη γιὰ τὴ «Νεολαία». Στεῖλε την σὲ κανένα ἄλλο περιοδικό. Ἀσφαλῶς θὰ σοῦ τὴν δημοσιεύσουν, γιατὶ πραγματικὰ ἀξίζει. — Γ. Α. ΚΕΦΑΛΑΝ. Τὸ «Ἡ συνοικία Ριπανᾶ» καλὸ κρινόμενο ὡς ἔκθεσις. Τὸ ὁμώνυμο ποίημα ἄτεχνο:

> Προχθὲς ἐβγήκαμε μὲ τὴ γραμμὴ
> καὶ πήγαμε στὴν ἐξοχή.
> μεγάλα γυμνάσια μιὰ στιγμὴ
> διέταξαν οἱ ἀρχηγοί.

Τί λὲς κι' ἐσύ; Δὲ νομίζεις πὼς βιάσθηκες νὰ τὸ στείλῃς; Δ. ΚΑΣΚΑΡΙΑΝ. Οἱ μαγικὲς εἰκόνες ἐδόθησαν στὸν ἁρμόδιον συντάκτην. Τὸ ποιηματάκι ἀσύντακτο. Ξαναδιάβασέ το, ἂν ἔχῃς κρατήσει ἀντίγραφο. — ΜΥΡΣΙΝΗΝ ΚΟΝΤΟΔΗΜΗΤΡΑΤΟΥ. Γιατὶ καὶ στὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ; Πρόκειται γιὰ τὸ «Πάσχα στὸ χωριό». — ΣΤΑΘΗΝ ΖΑΧΑΡΗΝ. Ἀπὸ τὸ γράμμα σου «... ζῶ μακριὰ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, μὰ ὁ νοῦς μου βρίσκεται πάντα κοντὰ στὸν μεγάλο μας Ἀρχηγό, ποὺ μὲ τὰ μεγάλα φτερὰ τῆς ἀγάπης του σκεπάζει ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα». Τὸ ποίημά σου «Εἶναι στιγμὴ» ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπή. Τὸ πεζὸ «Ἡ Γύφτισσα» στερεῖται λαογραφικοῦ ἐνδιαφέροντος. — Α. ΚΥΠΡΙΩΤΟΥ. Ἀπὸ τὴν ἐπιστολή σου «... ἔχω μέρα καὶ νύκτα στὸ νοῦ μου τὸ Μεγάλο μας Πατέρα κι' Ἀρχηγό, καὶ τοὺς κόπους ποὺ κάνει γιὰ μᾶς τὰ παιδιά του, ποὺ μιὰ μέρα θὰ βγοῦμε ἀντάξια τῶν ἔργων του, καὶ θὰ συνεχίσουμε γιὰ πάντα μαζί του, τὸν δαφνοστόλιστο δρόμο, πρὸς τὴ Δόξα καὶ τὴν τιμή». Ἀπὸ τὸ ποίημά σου «Ὕμνος στοὺς ἱερολοχίτας» δημοσιεύομε μερικοὺς στίχους. Βρίσκομε τὴ γλῶσσα ἀντιποιητική:

> Χαίρετε τολμηρὰ παιδιά, μὲ δόξαν εἰς τὰς ἧττας,
> ἀφοῦ τὰς παρεσκεύασεν ἄθλια προδοσία.
> Μάθετε ὅτι ἔχομε κι' ἐμεῖς ἱερολοχίτας,
> ποὺ τὴν Ἑλλάδα σὰν καὶ Σᾶς, ἔχουν γιὰ ἐκκλησία.
> Καὶ τώρα, ἡ Νεολαία μας, περήφανη κι' ἀκαίρηα,
> τὴ Δόξα τῆς Ἑλλάδας μας θὰ φθάσῃ ὡς τ' ἀστέρια.

— ΔΗΜ. ΦΡΟΣΥΝΑΚΗΝ. Δημοσιεύομε στὴ στήλη αὐτὴ τὸ ποιηματάκι «Μὴ βιάζεσθε»:

> Ὅ,τι δουλειὰ κι' ἂν κάνετε
> μὲ προσοχὴν ἐργάζεσθε,
> τὴν ὥρα σας μὴ χάνετε,
> μὰ καὶ ποτὲ μὴ βιάζεσθε.
>
> Νὰ σκέπτεσθε, νὰ κρίνετε
> καὶ τότε μὴ σᾶς μέλῃ!
> Ἀγάλια - ἀγάλια γίνεται
> ἡ ἀγουρίδα μέλι!

«ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ»

Ὕστερα ἀπὸ ὀλιγόμηνον σιωπήν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ἐγένετο ἀθόρυβος ἀλλ' ἐντατικὴ ἐργασία συγκροτήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν τμημάτων του, τὸ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας», ἀληθινὰ μοναδικὴ καὶ πρωτότυπος στὸ εἶδός της ὀργάνωσις τοῦ τόπου μας, ἔκαμε τὴν ἐπανεμφάνισί του, τεθὲν στὴ διάθεσι τοῦ πνευματικοῦ μας κόσμου.

Τὸ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας», ὅπως μᾶς παρουσιάζεται σήμερον κατηρτισμένον, εἶναι ὅ,τι ἔλειπε διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος: μιὰ ὀργάνωσι συγκροτημένη, ἱκανὴ νὰ ἐξυπηρετήσῃ παντοιοτρόπως, ἐξ ἴσου τὸν συγγραφέα, τὸν καλλιτέχνη, τὸν ἐπιστήμονα, — ὁμιλητή, ὀργανωτή, ποιητή, λογοτέχνη — οἱ ὁποῖοι θὰ βροῦν σ' αὐτὸ ὅ,τι τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ γνωρισθῇ τὸ ἔργο τους στὸ εὐρύτερο κοινὸ καὶ νὰ γίνῃ ὁ συνδετικὸς κρίκος μεταξὺ τῆς διανοουμένης ἐπαρχίας καὶ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, μὲ τὴν πνευματικὴ πρωτεύουσα.

Μὲ τὴν ἵδρυσι τούτου ἀποσκοπεῖται ἡ δημιουργία ἑνὸς γραφείου χρησίμου στοὺς ἀνθρώπους τῆς Τέχνης, ἱκανοῦ νὰ τοὺς προσφέρῃ ὅ,τι τοὺς χρειάζεται· ἰδιαιτέρως θὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν διαφημιστικὴ ἐνίσχυσι τοῦ καλοῦ Ἑλληνικοῦ βιβλίου, τὴν φροντίδα νὰ ἐπιμεληθῇ καλλιτεχνικὲς ἐκδόσεις ποὺ νὰ στέκωνται στὴν ἴδια σειρὰ μὲ τὶς εὐρωπαϊκές, τὴν γνωριμία καὶ τὴν ἐπαφὴ τοῦ κοινοῦ μὲ τὸ ἔργο τῶν νέων συγγραφέων, ἐπιστημόνων, λογοτεχνῶν, ποιητῶν καὶ καλλιτεχνῶν καὶ τὴ συμβολὴ στὴν ὀργάνωσι καὶ ἐπιτυχία διαλέξεων, ἑορτῶν, συναυλιῶν, ἐπιδείξεων, φιλολογικῶν πανηγυρισμῶν καὶ ἐν γένει κάθε εἴδους πνευματικῶν ἐκδηλώσεων. Τὶς ἐπιδιώξεις αὐτὲς θὰ φέρῃ σὲ πέρας χάρις στὴν ἐξησφαλισμένη συνεργασία του μὲ τοὺς γνωστοτέρους πνευματικοὺς παράγοντας τοῦ τόπου, μὲ τοὺς πλείστους ἐκ τῶν ὁποίων συνεργάζεται μ' ἀποκλειστικότητα ὡς καὶ μὲ ἄλλους μὲ στενὴ συνεργασία.

Τὸ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας» εἶναι μιὰ ἐπανάστασι στὸ εἶδός του καὶ γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο καθένας νὰ γνωρίζῃ τὴ διεύθυνσί του, γιὰ νὰ ζητήσῃ τὶς ἀγγελίες καὶ τὰς ἐγκυκλίους του, καθὼς καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειασθῇ στὶς ποικίλες του ἀνάγκες. (Γραμματοθυρὶς 320, Ἀθῆναι).

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1381)

βουν τὴν ἐπιβολὴ αὐτὴ τοῦ Κράτους, τὴν ἀντικατάστασι τῆς ἀταξίας μὲ τὴν τάξι. Τὸ μέγα ὅμως πλῆθος τῶν Ἑλλήνων ἔνοιωσε ἀμέσως τὴ μεγάλη εὐεργεσία ποὺ τοῦ ἐπρόσφερε τὸ Νέο Κράτος μὲ τὴ φροντίδα ποὺ ἐλάμβανε γιὰ τὸ παιδί, φροντίδα ποὺ ἔπαιρνε τὴ μορφὴ ἐθνικῆς ἀποστολῆς σὰν σκεφθοῦμε πόσο κακὸ εἶχε κάνει καὶ σ' αὐτὸ ὁ κοινοβουλευτισμός.

Μετὰ τέσσερα χρόνια μποροῦμε νὰ διακρίνουμε τὰ ἀποτελέσματα καὶ νὰ δρέπουμε τοὺς πρώτους καρπούς. Σήμερα οἱ ἴδιοι γονεῖς παρακολουθοῦν τὰ παιδιά τους νὰ εἶναι τακτικὰ στὴν Ὀργάνωσί τους καὶ τὰ παιδιὰ καμαρώνουν γιὰ τὸν σχηματισμό τους καὶ γιὰ τὴν ἐθνική τους καταγωγή. Ἐκεῖνο ποὺ τὰ ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ καρδιά τους εἶναι δοσμένη σὲ κάτι ὑγιεινότερο καὶ ὑψηλότερο. Δὲν χρειάζεται νὰ τὰ μαζέψῃ κανεὶς ἀπ' τὸ δρόμο, δὲν χρειάζεται νὰ τοὺς ὑποδείξῃ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό, γιατὶ ἀκολουθοῦν μόνο τὸ καλό. Τὸ Κράτος μὲ θέλησι καὶ μὲ δαπάνες σημαντικὲς τοὺς ἔδωσε τὰ μέσα τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἀγωγῆς, τοὺς ἔδωσε πρὸ παντὸς τὸν ἄλλον ὁρίζοντα, ποὺ θὰ εἶναι ὁ ὁρίζων τῆς Ἑλλάδος αὔριο.

* * *

Μέσα σὲ τέσσερα χρόνια ἠμποροῦμε νὰ βλέπουμε μπροστὰ καὶ νὰ ὁραματιζώμεθα τὴν αὐριανὴ Ἑλλάδα, μὲ τὰ μάτια τῆς ζωῆς ποὺ ἀνοίγουν διάπλατα τὰ Ἑλληνόπουλα. Τὸ Κράτος ἐθυσίασε πολλὰ γιὰ τὸ παιδί, ἀλλὰ τὸ κέρδος θὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτερο.

Χρ. Ἐμμ. Ἀγγελομάτης

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΠΟΥ ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ 4ΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἡ 4η Αὐγούστου ἐμπνέουν τὰς ἐπιστολὰς τῶν συναγωνιστῶν. Ἀπὸ τὰς χιλιάδας ποὺ λαμβάνομεν καθ' ἑκάστην δημοσιεύομεν ὀλίγας.

ΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΜΑΣ

Ἦλθες νὰ σώσῃς τὴν Ἑλλάδα,
μεγάλε ἀρχηγὲ τοῦ Γένους,
μὲ τῆς γαλήνης τὴν λαμπάδα
νὰ δώσῃς φῶς στοὺς πονεμένους...

Ἦλθες νὰ σβήσῃς κάθε κόμμα
ποὔχε πληγώσει τὴν Πατρίδα
καὶ νὰ μᾶς κάνῃς ἕνα σῶμα
μὲ μιὰ πνοὴ καὶ μιὰν ἐλπίδα.

Χαῖρε! καὶ στὴ γλυκειά μας Χώρα
τὰ πάθη ἔχουνε σβησθῆ,
καὶ ὁ λαός μ' ἀγάπη τώρα
πιστὰ Ἐσένα ἀκολουθεῖ...

ΧΑΡ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαπητή μας «Νεολαία»,

Σὲ εἴκοσι μέρες ἀπὸ σήμερα θὰ γιορτάσουμε τὴν 4η Αὐγούστου. Τὴ μεγάλη κι' εὐλογημένη μέρα! Ἑτοιμαζόμαστε ἀπὸ τώρα γιὰ τὴν ἑορτή. Τότε θᾆμαστε σὲ μιὰ μακρινὴ ἐξοχή, πάνω σὲ βουνὸ καὶ δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ κατεβοῦμε στὴ χώρα. Μὰ γι' αὐτὸ ἑτοιμαζόμαστε ἀπὸ τώρα. Κάνομε σημαῖες ἀπὸ μπλὲ καὶ ἄσπρο χαρτί, κόβομε γιρλάντες κι' ἀγοράσαμε μιὰ εἰκόνα τοῦ λατρευτοῦ μας Βασιλιᾶ, μιὰ τοῦ καλοῦ μας Διαδόχου καὶ μιὰ τοῦ σεβαστοῦ μας Ἀρχηγοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ, ποὺ τὴ μέρα κείνη θὰ τὶς στολίσωμε μὲ φύλλα δάφνης. Ὁ θεῖος μας ὁ Κωστὴς θὰ μᾶς φέρῃ, λέει, τὰ πυροτεχνήματα.

Θεσσαλονίκη.

Σὲ ἀσπαζόμαστε
Τὰ τρία ἀδελφάκια Σκαπανάκια
ΚΩΣΤΑΚΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΑΥΓΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ

Ἀγαπητή μου «Νεολαία»,

...Καὶ τώρα θὰ σοῦ ζητήσω μιὰ χάρι. Ὁ Μεγάλος Σκαπανέας σίγουρα θὰ δῇ τὴν 4η Αὐγούστου τὸν ἀγαπημένο μας Ἀρχηγὸ κ. Ἰωάννη Μεταξᾶ. Παρακάλεσέ τον νὰ χαιρετίσῃ τὸν Ἀρχηγὸ κι' ἀπὸ μένα καὶ νὰ τοῦ εὐχηθῇ νὰ ζήσῃ χίλια χρόνια καὶ νὰ ἑορτάζῃ τὴν 4η Αὐγούστου. Μὲ λένε Μιχαλάκη Θωμόπουλο κι' ὁ Ἀρχηγὸς θὰ μ' ἔχῃ ἀκουστά.

Πάτραι

Ὁ Σκαπανέας
ΜΙΧ. ΙΑΚ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαπητό μας περιοδικὸ «Νεολαία»,

Γιὰ νὰ γιορτάσουμε φέτος πιὸ καλὰ τὴν 4η Αὐγούστου, μερικοὶ συναγωνιστές μου κι' ἐγὼ ἀποφασίσαμε νὰ βγάλουμε μιὰ ἐφημεριδοῦλα τὸν «Τρίτο Ἑλληνικὸ Πολιτισμό» καὶ νὰ γράψωμε μέσα ποιήματα καὶ χρονογραφήματα, ὅλα γιὰ τὴν 4η Αὐγούστου. Τὰ ποιήματα θὰ τὰ ταιριάζωμε ἐμεῖς, τὰ χρονογραφήματα θὰ τὰ κάμῃ ὁ μεγάλος ἀδελφός μου, ποὺ τέλειωσε φέτος τὸ γυμνάσιο καὶ τὴν ἐφημερίδα θὰ τὴ γράψῃ ἡ θεία μου ἡ Εὐανθία, ποὺ εἶναι δασκάλα καὶ γράφει ὡραῖα γράμματα. Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου!

Πειραιεὺς

Ὁ Σκαπανεὺς
ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαπητή μου «Νεολαία»,

...Πᾶνε τέσσερα χρόνια τώρα ποὺ ἕνα Αὐγουστιάτικο πρωϊνὸ ἔφυγε ὁ πατέρας μου ἀπὸ τὸ σπίτι πολὺ στενοχωρημένος. «Σήμερα θὰ γίνουν μεγάλες φασαρίες καὶ μπορεῖ νὰ σκοτωθοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι», τὸν ἄκουσα νὰ λέῃ στὴ μητέρα μου, καθὼς ἔφευγε. Ἡ μητέρα μου κι' ἡ γιαγιά μου στενοχωρέθηκαν πολὺ μὲ τὰ λόγια τοῦ πατέρα. Τὶς θυμοῦμαι ποὺ δάκρυσαν. «Πάει κατὰ χαμοῦ ὁ τόπος μας», εἶπε ἡ μητέρα μου στὴ γιαγιά μου, ποὺ σταυροκοπήθηκε. Σὲ λίγο ὅμως νά σου τὸν πατέρα! Μπῆκε τρεχᾶτος καὶ γελαστὸς στὸ σπίτι. «Ὁ Μεταξᾶς ἔκαμε νέο Κράτος! Νὰ τὸ θυμᾶστε, ἡ χώρα μας σώθηκε!», ἐφώναξε δυνατὰ ὁ πατέρας γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν κι' ἀπὸ τὰ γειτονικὰ σπίτια. Ἦταν ἡ 4η Αὐγούστου 1936! Πόσο μεγάλο δίκιο εἶχε ὁ πατέρας μου!

Ἀθῆναι

Ἡ παντοτεινή σου φίλη
ΜΑΡΙΚΑ ΤΣΑΟΥΣΗ
Σκαπάνισσα

Ἀγαπητή μου «Νεολαία»,

Γιὰ τὸ πανηγυρικὸ τεῦχός σου τῆς 4ης Αὐγούστου σοῦ στέλνω τὸ ποιηματάκι αὐτό, ποὺ τὄγραψα μόνος μου. Μονάχα τὴν ἰδέα μοῦ βρῆκε ἡ μητέρα μου. Ἂν τὸ δημοσιεύσῃς, τοῦ χρόνου στὶς 4 Αὐγούστου θὰ σοῦ στείλω κι' ἄλλο. Ζήτω ὁ Ἀρχηγός!

Ὁ συναγωνιστὴς - Σκαπανέας
ΠΑΝΟΣ ΒΕΡΓΙΩΝΗΣ

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μπρὸς στὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ
ἀνάψετε λαμπάδα,
γιατὶ σὰ σήμερα, παιδιά,
σώθηκε ἡ Ἑλλάδα!

Χίος.

Π. ΒΕΡΓΙΩΝΗΣ

Ἀγαπητὸ μου περιοδικὸ «Νεολαία»,

...Ἀτέλειωτος μῆνας αὐτὸς ὁ Ἰούλιος! Μετρῶ μιὰ - μιὰ τὶς μέρες ποὺ περνοῦν κι' ἀνυπόμονα περιμένω νὰ ρθῇ ἡ μεγάλη, ἡ δοξασμένη μέρα, ἡ 4η Αὐγούστου. Δὲν ξέρω ἂν μπορῆτε σεῖς οἱ μεγάλοι νὰ καταλάβετε τί εἶναι γιὰ μᾶς τὰ παιδιὰ — κορίτσια κι' ἀγόρια — ἡ μέρα αὐτή. Νά, ὅπως γιὰ ὅλο τὸν κόσμο ξεχωρίζει ἡ Κυριακὴ ἀνάμεσα σ' ὅλες τὶς ἄλλες μέρες τῆς βδομάδας, ἔτσι ἡ 4η Αὐγούστου εἶναι μιὰ μέρα διπλᾶ ξεχωριστὴ γιὰ μᾶς τὰ παιδιά. Εἶναι ἡ Κυριακὴ τῶν Κυριακῶν. Ὢ! κι' ἂς στεκόταν δυνατὸ νὰ βρίσκωμαι τὴ μέρα αὐτὴ στὴν Ἀθῆνα! Πῶς θὰ ἤθελα ν' ἀντικρύσω, ἔστω γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο, τὸ γελαστὸ πρόσωπο τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ πνευματικοῦ πατέρα μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Μυτιλήνη.

ΣΑΠΦΩ ΡΙΖΑΡΗ

ΥΜΝΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

Μ' ὁλόγλυκο σκοπὸ
καὶ βῆμα ρυθμικὸ
μέσ' στὴ γραμμὴ τρεῖς-τρεῖς
περνᾶν οἱ Σκαπανεῖς.

Τὰ μάτια τους φωτιὲς
πετοῦν σὰν ἀστραπὲς
σπαθᾶτο τὸ κορμὶ
στὴν ἴσια τὴ γραμμή.

Μέσ' στὴ μικρή μας τὴν καρδιά, ποὖναι γεμάτη ἐλπίδα
χτυπᾶ γλυκὰ ἡ Ἑλλάδα μας, ἡ ἀθάνατη Πατρίδα.
Κι' ὅρκο σὲ Σένα δίνουμε, Πατρίδ' ἀγαπημένη
στὰ σύνορα νὰ πέσουμε μιὰ μέρα δοξασμένοι

Οἱ σάλπιγγες ἠχοῦν
τὰ τύμπανα κροτοῦν
μὴν κινηθῇ κανεὶς
περνᾶν οἱ Σκαπανεῖς!

Ἐλπίδα φτερωτὴ
τοῦ Ἔθνους μας κι' αὐτοὶ
τοῦ μέλλοντος πιστὸς
κι' ἀνίκητος στρατός.

Πάντα πιστοὶ στὸ Βασιλιᾶ, πιστοὶ στὸν Κυβερνήτη,
πιστοὶ στοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τὴν κοίτη.
Κι' εἶν' ἄσβεστο, παντοτεινὸ τὸ σύνθημά μας ἕνα:
«Γιὰ Σὲ Πατρίδ' ἀθάνατη! Γιὰ Σένα! Ὅλα γιὰ Σένα!»

Σέρραι, Ἀπρίλος 1940 Ε'

ΙΩΣΗΦ ΧΡ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Λοχίτης - Διοικητὴς 18ου Λόχου

ΖΗΤΩ Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

